

வாலி வதைப் படலம்

ஒரு வழக்காடு களம்

கலாநீதி

மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

(8)

பூபாலசிங்கம் பதிப்பகம்

Class No.	
Acc No.	1699

LENDING
ARASADY PUBLIC LIBRARY

Arasady Public Library
Municipal Council
Batticaloa

வாலிவதைப்படலம்

ஒரு வழக்காடு களம்

ஆசிரியர்

கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

Class	
No.	
Age	
Sex	

நூலாசிரிசுங்கம் பதிப்பகம்

நூற் குறிப்பு

நூற் தலைப்பு -	வாலிவதைப்படலம் ஒரு வழக்காடு களம்
நூலாசிரியர் -	கலாநிதி. மனோன்மணி சண்முகதாஸ்
பதிப்பாண்டு -	ஏப்ரல் 2011
எழுத்து -	11 புள்ளி
பக்கங்கள் -	166
விலை -	ரூ. 300.00
அச்சிடல் -	பூபாலசிங்கம் பதிப்பகம்
வெளியீடு -	பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை இல.340, செட்டியார் தெரு,கொழும்பு-11. தொலைபேசி. 2395665
வெளியீட்டு எண் -	978 955 9396 46 8

Title -	Valivathai Padalam or Valakkadu Kalam
Author -	Kalanithi. Manoonmani Shanmugathas
Edition -	April 2011
Font -	11 Point
Pages -	166
Price -	Rs. 300.00
Printed by -	Poobalasingham Pathippakam,
Published by -	Poobalasingham Book Depot No. 340, Sea Street, Colombo - 11. T.P. No. 2395665
ISBN No. -	978 955 9396 46 8

வெளியீட்டுரை

உலகை அறம் நோக்கி உயர்த்தினான் கம்பன்.
அவன் தந்த இராம காவியம்
அறச்சிகரம் தொட முனைவார் அனைவருக்கும்,
ஏணியாய்த் துணை செய்து ஏற்றம் தந்தது.
ஈறில் நல்லறத்தை,
எம் இனத்துக்கு ஆக்கியவன் கம்பன்.
வள்ளுவன் உழுத அற வயலுள்,
வித்திட்டு விளைவு கண்டவன் அவன்.
விண்ணின்ற இறையை மண் தொடவைத்து,
வாழ்வாங்கு வாழும் வழி உரைத்தவன்.
ஓயா அறமுரைத்து,
மாயா நெறி தந்தவன்.
அவன் செய்த காவியம்,
கற்றோருக்கு அறிவையும்,
மற்றோருக்கு வாழ்வையும் விளக்கம் செய்தது.
கதை சொல்லியே கருத்தில் அறம் விதைத்தான் அவன்.
ஊசியால் பாறை பிளந்து
உலகை வியப்புறச் செய்தான்.
அவன் படைத்த இராம காவியம்,
அறச்சூரியனாய் எழுந்து,
அகிலத்தின் மற இருள் நீக்கிற்று.
மொத்தத்தில்
கம்ப காவியம் ஓர் அற ஆழியாம்.

கம்பன் செய்த அற வியாக்கியானங்கள் அதிசயமானவை.
அறநாயகனாய் தம் காவியத் தலைவனை அமைத்து,
நடையில் நின்று உயர் நலத்தை அவனில் பதிவு செய்தான்
கம்பன்.

தனித்த அறத்தையும்,
தனித்த மறத்தையும்
அறத்துள் மறத்தையும்
மறத்துள் அறத்தையும்
தன் கதையோட்டத்தில் காட்டிய கம்பன்,

எவரும் நினைய முடியாத ஒரு புதுமையை செய்து,
அறம் பற்றிய ஓயாத ஆய்வுக்காம் வழியினை
ஒரு படலத்தின் மூலம் அமைத்து வெற்றி கண்டனன்.
அதே வாலிவதைப் படலமாம்.

நடையில் நின்று உயர்ந்த,
தன் காவிய நாயகனான இராமனை
கொலையாளியாய்க் குற்றம் சாற்றி,
ஒரு குரங்கின் முன் நிற்க வைத்த கம்பனின் வம்பு,
தமிழுலகம் காணாதது.

வாலி வதையா?
வாலி மோட்சமா?

இன்று வரை
வரையறை செய்தார் எவரும் இலர்.
வற்றாது சுரக்கும் வாலி வழக்கின் வாதாட்டம்,
கற்றோரை வியப்புறுத்தி,
கம்ப நூட்பத்தின் கரை காணாது திகைக்கச் செய்கின்றது.
இப்படலத்தைப் பொறுத்தவரை கற்றோர்க்கு,
கம்பனே அலகிலா விளையாட்டு உடையனாம்.

உலகம் உள்ளளவும்
கம்ப இரசிகர்கள் மத்தியில்
வாலி வதைக்கான முக்கியத்துவம்
குறையப்போவது இல்லை.
ஆராய ஆராய, அகன்று அகன்று
வான் என விரிகிறது, வாலிவதைப்படலத்தின் நுட்பம்.
வாலிவதைப்படலத்தைக் கற்போர்
அறமிது மறமிது என
மாறி மாறி உரைத்து மாய்கின்றனர்.
அவர் அவர் தர்க்க அறிவுக்கு ஏற்பவும்
அற நுண்மைக்கு ஏற்பவும்,
இப்படலம், வாலிவதைக்கான தீர்ப்பை
வேறு வேறாய் விளைக்கின்றது.
ஆன்றோர் பலர் ஆராய்ந்து உரைத்த பின்னும்,
வாலிவதை, வழக்காகவே நிலைப்பது,
அதிசயத்திலும் அதிசயமாம்.

கம்ப சூத்திர நுட்பமே,
 முடியா வழக்கின் மூலமாம்.
 நுண்ணறிவோடு எத்துணை ஆழமாய் நுழைந்தாலும்,
 அதனினும் ஆழமாய் நுழைய இடம் கொடுப்பது,
 வாலிவதைப் படலத்தின்,
 வற்றாத வளத்திற்குச் சான்றாம்.
 குறையறிவால் அப்படலத்துள் நுழைந்து
 நான் கண்டதே முடிவென உரைக்கும்
 புல்லறிவாளரைப் புறந்தள்ளினும்
 நிறையறிவால் நீள நினைந்தார் தம் முடிவும்
 நிறைவுறாமல் நீள்வது கம்பன் கைவண்ணத்தின் அதி
 நுட்பமேயாம்.
 தொடத் தொடச் சுரக்கும் காமதேனுவாய்
 வாலிவதைப்படலம்
 வந்த நாள் தொடக்கம் வற்றாது வளம் செய்கின்றது.
 அவ் இனிய அட்சய பாத்திரத்தினுள் தாமும் ஒரு கை
 அள்ளுகிறார்
 கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ் அவர்கள்.
 தன் கருத்தெல்லையுள் நின்று,
 அவர்காணும் செய்திகள்,
 கற்கும் மாணவர்தம் சிந்தனையை தூண்டுவன.

1980 ஆம் ஆண்டு எமது கழகம் ஆரம்பமானது முதல்,
 இன்று வரை
 திரு. திருமதி சண்முகதாஸ் தம்பதியினர்
 செய்துவரும் அருட்துணை
 மறக்கமுடியாதது.
 உறவாய் அவர்தரும் உரிமையால்
 பலவேளை பயனுற்றும்,
 சிலவேளை முரணுற்றும்,
 கழகம் அன்பு வளர்த்தது.
 பல்கலைக்கழகப் பகைவராய், சிலர் முயற்சியால் நாம் பதிவுற்ற
 போதும்,
 அப்பரப்பினுள் நின்றே எம்மை ஆதரித்தனர் இத் தம்பதியினர்.
 கழக இளைஞர்களைக் கைபிடித்து முன்னேற்றினர்.
 பொது வாழ்வில் மட்டுமன்றி தனி வாழ்விலும் அவர்தம்மை

நிமிர்த்தினர்.

நீள நினைந்திருத்தல் அன்றி அவர் தமக்கு என்ன கைம்மாறு
இயற்றுவோம்.

நேயத்தே நின்ற நிறைவோர் அடி போற்றி!

மேடைத் தமிழால் மட்டுமே

கழக முயற்சிகளை முன்னெடுக்க முயன்ற எம்மை,

நூலாக்கத்துள் நுழைக்க வழிசெய்தவர்

அன்னை மனோன்மணி சண்முகதாஸ் அவர்கள்.

“இது எங்கள் கழகம்” என்று,

உரிமையோடும், உணர்வோடும்,

போற்றவும், ஏற்றவும் முனைபவர்.

நெஞ்சக் கருத்தை,

முலாமின்றி முகத்துரைப்பவர்.

சில வேளை செவி கைக்க இவர் உரைத்த சொற்கள்,

பலவேளை,

புவி போற்ற எம்மை உயர்த்தின.

பல்கலைக்கழகப் பதவி கடந்து நின்றும்,

அன்று தொட்டு இன்று வரை

அறிவுலக அங்கத்துவம் பெற்று நிலைக்கும்,

அவர்தம் தகுதியே,

அவர்க்காம் அங்கீகாரமாம்.

ஓய்வு பெற்ற இவ்வேளையிலும்,

ஓயாத தமிழ்க் காதலால் உழைத்து வருபவர்.

அவ்வுழைப்பின் வெளிப்பாடுகளில் ஒன்றே

இந்நூலாம்.

பூபாலசிங்கம் பதிப்பகத்தினர்,

கம்பரசிகர்கள் களிக்கும் வண்ணம்,

இவ்வாண்டு விழாவில் இரு நூல்களை வெளியிட்டு

உதவுகின்றனர்.

அவர்தம் கம்ப ஆர்வம்,கடலாய்ப் பெருகி,

வரவு கருதாது செலவு செய்யத் தூண்டுகிறது.

கைம்மாறு கருதா இக்கடப்பாட்டுக்கு
தமிழ் உலகம் என்றும் தலை வணங்கும்.

பதிப்பாசிரியர் பொறுப்பேற்று,
இப்பணியையும் நிறைவேற்றுகிறார்
கழக அமைப்பாளர் விரிவுரையாளர் ஸ்ரீ.பிரசாந்தன்
அழகுற அச்சேற்றிய அவர் தம் முயற்சியை
மகிழ்வோடு அறிவுலகம் பாராட்டும்.

வழமைபோல இந் நூலையும்,
உங்கள் கைகளில் தவழவிட்டு மகிழ்கிறோம்.
படித்துப் பயனுற வேண்டிப்பணிகிறோம்.

நன்றி
வணக்கம்.

- அகில இலங்கைக் கம்பன் கழகத்தினர்

பதிப்புரை

“கம்பனொடு கவிதை போயிற்று” என வருந்திக் கூறுவது போல, கம்பனுடைய உயர் புலமையைப் பாராட்டுகின்றார் மகாகவி பாரதியார். அவ்வாறு சிறப்பிக்கப்படுகின்ற கவிச்சக்கரவர்த்தியை நினைவு கூர்ந்து ஆண்டுதோறும் உலகெங்கும் கம்பன் கழகங்கள் விழாக்களை நடாத்தி வருகின்றன. இவ் விழாக்களுள் பெரும் சிறப்புப் பெறும் விழாவாக இலங்கைக் கம்பன் கழகத்தின் விழா உள்ளது என்பதை அனைவரும் அறிவர்.

இந்தக் கம்பன் விழாவில் ஆண்டுதோறும் நல்ல நூலை வெளியிடும் வாய்ப்பைக் கம்பன் கழகத்தினர் எமது பதிப்பகத்திற்கு வழங்கியுள்ளனர். இதனால் காலத்தினால் அழியாத நூல்களைத் தமிழ் அன்னையின் பாதுகாப்பில் அர்ப்பணிக்கும் நல்ல பணியில் எம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள வாய்ப்புக் கிடைத்துள்ளது. எனவே இந்த நூல் வெளியீட்டுப் பணியை எமது பூபாலசிங்கம் பதிப்பகம் மகிழ்ச்சியோடு முன்னெடுத்து வருகின்றது.

இவ்வாண்டு நடைபெறுகின்ற கம்பன் விழாவில் பூபாலசிங்கம் பதிப்பகம் இரண்டு நூல்களை வெளியிடுகின்றது. இந்த நூல் கம்ப இலக்கியத்திலேயே மிகுந்த புகழ் பெற்ற பகுதியாக விளங்குகின்ற வாலிவதை படலம் குறித்த ஆய்வாக விளங்குகின்றது. இவ் வாய்வை அளித்திருப்பவர் இலங்கைத் தமிழ் உலகம் நன்கறிந்த பெண்மணியான திருமதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ் அவர்கள்.

யாழ். பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த்துறையின் முன்னாள் தலைவரான பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் அவர்களையும் அவர் துணைவியார் கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ் அவர்களையும் நான் பல ஆண்டுகளாக அறிவேன். அவர்கள் எப்பொழுதும் கல்வி உயர்ச்சி குறித்துச் சிந்திப்பவர்கள். பல நூல்களை எழுதினவர்கள். பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலையோடு நெருக்கமான உறவைப் பேணி வருபவர்கள்.

சங்க இலக்கியம், பக்தி இலக்கியம், காப்பிய இலக்கியம் மற்றும் நவீன இலக்கியம் குறித்தெல்லாம் பல நூல்களைத் தந்துள்ள திருமதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ் இன்று புகழ் பெற்ற காப்பியப் பகுதியைக் குறித்த தமது பார்வையை எம்முடாக வெளியிடுகின்றார். அவருக்கு எம் நன்றி. இப் பகுதியானது மாணவர்களது தமிழ்ப் பாடத்திட்டத்தில் அடங்குவதால் இந்நூல் மாணவர்களுக்கும் மிகுந்த பயன் செய்ய வல்லது. இலக்கிய இரசிகர்களுக்கும் நல்ல விருந்தளிக்கும் இப்படைப்பை அனைவரும் பெற்றுப் பயனடைய வேண்டுகிறோம்.

இந்த நூலை எமது பதிப்பக வெளியீடாக வர வழி சமைத்த கம்பன் கழக ஸ்தாபகர் கம்பவாரிதி இ.ஹையராஜ் அவர்களுக்கும், பதிப்பாசிரியராய் அனைத்துப் பணிகளையும் செய்துதவிய ஸ்ரீ.பிரசாந்தன் அவர்களுக்கும், அச்சிட்டுதவிய அச்சகத்தினருக்கும் எம் நன்றி உரியது.

பு ஸ்ரீதர்சீங், (அதிப்ர)

பூபாலசிங்கம் பதிப்பகம்.

முன்னுரை

கம்பராமாயணம் என்ற பேரிலக்கியம் பற்றி அறிந்தவர் பலர். ஏறக்குறையப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு தோன்றியது. கம்பன் என்னும் ஆற்றல் வாய்ந்த புலவனால் பாடப்பட்டது. விருத்தப் பாவடிவில் அமைந்தது. இராமன் பற்றிய கதையை விரித்துரைப்பது. இப் பெருநூலில் வாலிவதைப் படலம் ஒரு சிறு பகுதி. ஆனால் இராமன் கதை நகர்வில் ஒரு முக்கியமான இடமாக அமைந்துள்ளது. எனவே அப்படலம் பற்றிய செய்திகளையும் கருத்துக்களையும் மீள்பார்வை செய்வது இன்றைய காலத்தின் தேவையாக உள்ளது.

தழுவல் இலக்கியமாகக் கம்பராமாயணம் அமைவதால் அதன் ஆக்கம் பற்றிய ஆய்வுகளும் எழுவது இயற்கையே. மூலநூலான வான்மீகி இராமாயணத்திலிருந்து கம்பராமாயணம் கட்டமைப்பில் வேறுபடும் இடங்கள் பலவுள. அவற்றுள் ஒன்றான வாலிவதைப்படலம் பற்றிய பல கருத்து வெளிப்பாடுகள் உள. வாலியை இராமன் மறைந்து நின்று அம்பு எய்து கொன்றமை பற்றிய கருத்து வேறுபாடுகள் பல உள. பட்டிமன்றங்களிலும் வழக்காடு மன்றங்களிலும் இராமனின் செயற்பாடு நன்கு அலசி ஆராயப்பட்டுள்ளது. இராமனையும் வாலியையும் குற்றவாளிக் கூண்டிலே நிறுத்தி விசாரணை செய்து தீர்ப்பு வழங்கும் முயற்சிகளும் அங்கு நடைபெறுகின்றன. இம்முயற்சி இலக்கியம் பற்றிய அறிமுகத்தைப் பொதுமக்களிடையே பரப்புவதற்கு ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தி வருகிறது.

இன்னும் வாலிவதை பற்றிய சிந்தனை நாடகம், கூத்து போன்ற வடிவங்கள் மூலமும் கடந்த நூற்றாண்டில் மக்களிடையே அறிமுகம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இம்முயற்சிகள் பொழுபோக்கு என்ற நிலையிலேயே பெரும்பாலும் நடைபெற்றமையால் மக்கள் சிந்தனையில் ஓர் அருட்டுணர்வை அல்லது தெளிவை ஏற்படுத்தின

என்று கூறுவதற்கு இடமில்லை. எனவே மக்களிடையே வாலிவதையைப் பற்றிய சிந்தனையைத் தூண்டும் வகையில் சில நூலாக்கங்கள் நடைபெற்றுள்ளன. அவற்றுள் எஸ். இராமகிருஷ்ணனின் 'சிறியன சிந்தியாதானு'ம் அகலங்கனின் 'வாலியும் குறிப்பிடத்தக்கவை. இந்த வகையில் பிறிதொரு நோக்கையும் இலக்காகக் கொண்டு இந்நூல் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. வாலிவதைப் படலம் வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக் கற்கை நெறியிலே ஒரு பாடநெறியாக அமைந்திருப்பதால் மாணவர்களின் கற்றைநெறிக்கு உசாத்துணையாகப் பயன்படும் வகையில் ஒரு நூல் தேவைப்படுகிறது. தமிழிலக்கியப் பயிற்சி குறைந்த நிலையில் வாலிவதை பற்றிய கருத்துக்களை தாமாகவே உணர்வதும் இக்காலத்து மாணவர்களுக்கு கடினமாக உள்ளது. எனவே அவர்களை மனங் கொண்டும் இந்நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது.

இளங்கோவடிகளின் சிலப்பதிகாரத்து வழக்குரைகாதை போலக் கம்பனின் இராமாயணத்திலும் ஒரு வழக்குரை களம் இருப்பது இந்நூலின் மூலம் சுட்டிக் காட்டப்படுவதால் நூலின் பெயர் அதைப் புலப்படுத்தும் வகையில் 'வாலிவதைப்படலம் ஒரு வழக்குரை களம்' என அமைக்கப்பட்டுள்ளது. நூலின் கட்டமைப்பு ஐந்து இயல்களாக வருமாறு அமைந்துள்ளது. வாலிவதைப் படலத்தின் கட்டமைப்பு, கதைமாந்தர் இயல்பு, வழக்கும் வழக்காளிகளும், கம்பனின் புனைதிறன், வரம்தரும் வள்ளல். கம்பனின் வாலிவதைப்படலச் செய்திகளே மூலமாக அமைந்துள்ளன. சில இடங்களில் கருத்துத் தெளிவுக்காக கலன் காண்படலம், அனுமப்படலம், நட்புக்கோட் படலம் ஆகியவற்றின் செய்யுட்களும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

வாலிவதைப் படலத்தில் குற்றவாளியாக இராமனை வாழ்மீகி காட்டுகிறார். ஆனால் கம்பன் அதனை மாற்றி; இராமனைத் தெய்வீக

புருடனாக வாலியே ஏற்றுக் கொள்வதாகக் காட்டுகிறார். கம்பன் செய்த இம்மாற்றத்திற்குக் காரணம் அவனுடைய இராம பக்தியே எனப் பலர் கருதுகின்றனர். இராமனைத் தெய்வமாக வழிபடுவோர் கம்பன் செயலைப் போற்றுவர் என்ற கருத்தும் நிலவுகிறது. ஆனால் இலக்கியத்தின் உன்னத பணியான 'சமூகத்தைச் சீர் செய்தல்' என்பதைச் சிறப்பாக கம்பனது வாலிவதைப்படலம் உணர்த்துகிறது. வாலியின் உரைகள் மனிதமனம் பற்றித் தெளிவான காட்சிப்படுத்தலாகக் கம்பனால் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன. வாலியின் மனப்பக்குவம் 'செவியுறு கேள்விச் செல்வன்' 'சிறியன சிந்தியாதான்' எனக் கம்பன் வரைந்துள்ள தொடர்களால் துலக்கம் பெற்றுள்ளன. மனித வாழ்க்கையில் ஒரு தொலைநோக்குத் தேவை என்பது கம்பன் கதை மாந்தரான இராமனாலும் வாலியாலும் நன்கு உணர்த்தப்பட்டுள்ளது. 'வாலிவதை ஒரு சோக நாடகம்' என்ற கருத்து குறுகிய நோக்குடையது. வாலியின் வளர்ச்சி நிலை படிப்படியாக ஏற்றம் பெறுகிறது. விலங்காக, மனிதனாக, தெய்வீகமாக வாலி கம்பனால் உருமாற்றம் செய்யப்பட்டமை செம்மையான ஒரு வாழ்வியல் அநுபவத்தை அழகாக எடுத்துரைக்கிறது. அதனையே இந்நூல் விளக்க முனைகிறது. கற்கை நெறியாளரும் இலக்கிய ஆர்வலரும் சமூகம் பற்றிய சிந்தனையாளரும் இந்நூலில் தேட விருப்பது இதுவேயாகும். இனிவருங் காலங்களில் பன்மொழிப் பயிற்சி பெற்ற தலைமுறை ஒன்று உருவாகவுள்ளது. அதற்குத் தமிழ்மொழி மூல இலக்கியங்களைக் கற்பதற்குப் பல திறவுகோல்கள் தேவை. அத்தகைய திறவு கோல்களில் ஒன்றாக இந்நூலும் அமைகிறது.

கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

பொருளடக்கம்

1. முன்னுரை
2. இயல் ஒன்று : வாலிவதைப் படலத்தின் கட்டமைப்பு
  1. கம்பராமாயணத்தில் வாலிவதைப் படலத்தின் இடம்
  2. கதைப்போக்கு
  3. காட்சிப்படுத்தல் உத்தி
3. இயல் இரண்டு : கதைமாந்தர் இயல்பு
  1. வாலி
  2. கக்கிரீவன்
  3. இராமன்
  4. இலக்குவன்
  5. அனுமன்
  6. தாரை
  7. அங்கதன்
4. இயல் மூன்று : வழக்கும் வழக்காளிகளும்
  1. வழக்காடு மன்றம்
  2. வழக்காளியும் எதிராளியும்
  3. குற்றச்சாட்டுகள்
  4. வழக்குரைகள்
  5. வரம்கேள் உரை
5. இயல் நான்கு : கம்பனின் புனைதிறன்
  1. உவமை சிறப்பு
  2. தனித்துவமாகக் காட்சிப்படுத்தல்
  3. சொல்லாட்சி
6. இயல் ஐந்து : வரம் தரும் வள்ளல்
  1. கம்பனும் வான்மீகியும்
  2. கம்பனின் பக்திநிலையும் புலப்பாடும்
  3. நாயகன் இராமன்
  4. கம்பனின் சமூகநோக்கு

கம்பனின் வாலிவதைப் படலத்தின் செய்யுள் அமைப்பு

1. இராமன் சென்ற மலைவழிக்காட்சி	09 பாடல்
2. இராமன் தன் கருத்தை மொழிதல்	03 பாடல்
3. வாலி போருக்கு வருதல்	09 பாடல்
4. தாரை உரையும் வாலியின் மறுப்பும்	15 பாடல்
5. வாலிபோர் செய்ய வருதல்	06 பாடல்
6. இலக்குவனுக்கு இராமனின் மறுமொழி	03 பாடல்
7. வாலி சுக்கிரீவன் போர்	20 பாடல்
8. இராமன் அம்பு எய்தல்	02 பாடல்
9. வாலி மண்ணில் வீழ்தல்	02 பாடல்
10. வாலி அம்பை வெளியில் எடுத்தல்	08 பாடல்
11. சுக்கிரீவன் துயரம்	03 பாடல்
12. இராமனை வாலி பழித்துரைத்தல்	20 பாடல்
13. இராமன் மறுப்புரை	11 பாடல்
14. வாலியின் எதிர் உரை	04 பாடல்
15. இராமன் மறுப்புரை	09 பாடல்
16. வாலி வினாவும் இலக்குவன் விடையும்	02 பாடல்
17. வாலியின் நிலை	03 பாடல்
18. வாலி வேண்டும் வரம்	07 பாடல்
19. அனுமன் ஆற்றல் பற்றிய வாலியுரை	02 பாடல்
20. சுக்கிரீவனுக்கு வாலியின் அறிவுரை	08 பாடல்
21. அங்கதன் வருகையும் புலம்பலும்	07 பாடல்
22. வாலியின் தேறுதல் உரை	04 பாடல்
23. அங்கதனை வாலி அடைக்கலமாக்கல்	02 பாடல்
24. வாலி வீடு பேறும் அடைதல்	01 பாடல்
25. தாரை புலம்பல்	16 பாடல்
26. அனுமன் வாலியின் இறுதிக்கடன் செய்வித்தல்	02 பாடல்
27. சூரியன் மறைவு	01 பாடல்

வாலிவதைப்படலம் ஒரு வழக்காடு களம்

அறிமுகம்

வடமொழியிலே வான்மீகியால் எழுதப்பட்ட இராமாயணத்தைத் தழுவித் தமிழிலே கம்பராமாயணம் பாடப்பட்டுள்ளது. ஆறு காண்டங்கள் கொண்டமைந்தது. விருத்தப்பாவினால் அமைந்த ஏறக்குறையப் பன்னிராயிரம் செய்யுட்களைக் கொண்ட கம்பராமாயணம், இலக்கியப் புலமைச் சான்றோரால் பெரிதும் விரும்பிக் கற்கும் நூலாகவும் திகழ்கின்றது. கம்பனின் புலமைத் திறத்தை உலகறியச் செய்த பெருநூலாகவும் விளங்குகின்றது. பழந்தமிழ்ப் புலவர்களைப் பற்றி அறிமுகம் செய்யும் இருபதாம் நூற்றாண்டுக் கவிஞன் ஆன பாரதியும் கம்பனையே முன்னிலைப்படுத்திச் சிறப்பித்துள்ளான்.

கம்பராமாயணம் பற்றிப் பல ஆய்வுகளும் தேடல்களும் காலத்துக்குக் காலம் நடைபெற்றுள்ளன. இப்பெரு நூலின் பகுதிகள் பாடநெறிகளிலே சேர்க்கப்பட்டு இளைய தலைமுறையினருக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அந்த வகையில் 'வாலிவதைப் படலம்' ஒரு பாடநெறியாக இருக்கும் இக்காலகட்டத்தில் அது பற்றிய தெளிவான விளக்கத்தைப் பெற வேண்டிச் சில நூல்கள் வெளியிடப் பட்டுள்ளன. 'கம்பராமாயணம் ஒரு ஆய்வு' என்ற தலைப்பில் வ.வெ.சு. ஐயர் எழுதிய நூல் ஆங்கிலத்தில் வெளியிடப்பட்டபோது மேலைத்தேயத்தவர் கம்பராமாயணம் பற்றி அறிய முடிந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து தமிழிலும் பல நூல்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. 'சிறியன சிந்தியாதான்' என எஸ். இராமகிருஷ்ணன் எழுதிய நூலும் 'வாலி' என அகலாங்கன் எழுதிய நூலும் வாலிவதைப் படலம் பற்றிய தெளிவுறுத்தலாக வெளிவந்துமை குறிப்பிடத்தக்கது.

எனினும் கம்பனுடைய கட்டமைப்பு நிலையில் வாலிவதைப் படலத்தை அறிமுகம் செய்ய வேண்டிய தேவை இன்னமும் உள்ளது. குறிப்பாக இலக்கியப் புலமையை நாடி நிற்கும் இளந்தலை முறையினர் எளிதில் விளங்கிக் கொள்ளும் வகையில் ஒரு புதிய அறிமுகம் இன்றியமையாதது. கம்பனின் பாடல்களைக் கொண்டு அவன் காட்சிப்படுத்தியுள்ள வாலிவதையே இளந்தலைமுறையினர் காண்பதற்கு ஏற்றவகையில் ஒரு நூலை ஆக்கும் முயற்சியே இவ்வெழுத்துருவின் நோக்கும் இலக்குமாகும். ஏறக்குறைய 180 பாடல்கள் கொண்டு அமைந்துள்ள வாலிவதைப் படலத்தைப் போர்க் களப் பின்னணியிலே மட்டும் வைத்துப் பார்க்காமல் ஒரு வழக்குரை களப் பின்னணியிலே பொருந்திப் பார்க்கும் முயற்சியே இந்நூலின் போக்காக அமைகிறது. இளங்கோவடிகளின் சிலப்பதிகாரத்தில் அமைக்கப்பட்ட வழக்குரைகாதை அக்காப்பியத்தின் உயிர்நாடியாக அமைவது போலவே கம்பனின் இராமாயணத்தில் அமைந்து வாலி வதைப் படலமும் ஒரு இன்றியமையாத படலமாகவே அமைந்துள் ளது என்பதை எடுத்துரைப்பதும் இந்நூல் ஆக்கத்தின் நோக்கமாகும்.

இயல் : ஒன்று

வாலிவதைப்படலத்தின் கட்டமைப்பு

1. கம்பராமாயணத்தில் வாலிவதைப்படலத்தின் இடம்

கம்பராமாயணத்தில் அமைந்த ஆறு காண்டங்களில் கிட்கிந்தா காண்டம் நான்காவது காண்டமாக அமைந்துள்ளது. கிட்கிந்தா காண்டம் 16 படலங்களைக் கொண்டுள்ளது. அவற்றுள் ஏழாவது படலமாக வாலிவதைப் படலம் அமைந்துள்ளது. இப் படலத்திற்கு முதற் படலமாகக் கலன் காண்படலம் அமைந்துள்ளது. இப்படலம் 34 பாடல்களைக் கொண்ட சிறிய படலமாக உள்ளது.

Class No	1699
Acc No	

ஆனால் வாலிவதைப்படலத்தில் வாலியின் அழிவு விரைவாக நடைபெறுவதற்கு ஒரு உணர்வுத் தூண்டலாக அது உள்ளது.

கலன் காண்படலத்தில் சுக்கிரீவன் இராமனிடம் இராவணன் சீதையைத் தூக்கிச் சென்றபோது தாம் கண்டதாகக் கூறுகிறான். எனினும் அவள்தான் என்பது திடமாகத் தெரியவில்லை என்கிறான்.

“இவ்வழி வழி யாம் இயைந்து இருந்தது ஓர் இடை
வெவ்வழி இராவணன் கொணர மேலைநாள்
செவ்வழி நோக்கி நின் தேவியே கொலாம்
கவ்வையின் அரற்றினள் கழிந்த சேண்உளாள்.” (கலன்காண் : 2)

‘முன்னொரு நாளில் இங்கு நாங்கள் எல்லோரும் கூடியிருந்தோம். அப்பொழுது தீயவழியிற் செல்பவனான இராவணன் எடுத்துக்கொண்டு வரும்பொழுது அவன் கையகப்பட்டுச் செல்கின்றவள் உன்மனைவியான சீதைதானோ? நெடுந் தொலைவில் உள்ள அவள் இந்தக் காடு மலைகளில் உள்ள வழியைப் பார்த்துத் துன்பத்தோடு அழுது கொண்டிருந்தாள்’ என்ற கூற்று இராமன் உள்ளத்தில் சுக்கிரீவன் பால் ஒரு விருப்பை ஏற்படுத்தியது. அதுமட்டுமன்றிச் சீதை ஆடைத்துண்டிலே முடிந்து கீழே போட்ட அணிகலன் முடிச்சையும் சுக்கிரீவன் கொண்டுவந்து இராமனிடம் காட்டுகிறான். அது கண்டு இராமன் துன்பம் மீதாரப் பெற்று கீழே விழச் சுக்கிரீவன் அவனைத் தன்மேனியிலே தாங்கிக் கொண்டு ஆறுதல் கூறுகிறான். எல்லா உலகங்களுக்கும் வலிமையுடன் சென்று சீதையைத் தேடி அவளை எடுத்துச் சென்ற அரக்கனின் தலையை முறித்து நினது மனைவியை இங்கு கொண்டு சேர்ப்பதுவே தனது பணியென உறுதி கூறுகிறான். சுக்கிரீவனுடைய ஆறுதல் மொழிகள் இராமனை அவனுக்காக எதையும் செய்யத் தூண்டுகின்றன.

இவ்வேளையில் அநுமன் பிறிதொரு கருத்தை இராமனுக்குக் கூறுகிறான்.

“கொடுத்தொழில் வாலியைக் கொன்று கோமகன்
கடுங்கதிரோன் மகன் ஆக்கி கைவளர்
நெடும்படை கூட்டினால் அன்றி நேட அரிது
அடும்படை அரக்கர் தம் இருக்கை ஆணையாய்” (கலன்காண் : 29)

“கொடிய தொழிலைச் செய்த வாலியை முதலிற் கொல்ல வேண்டும். அதன்பின் சக்கிரீவனைக் குரக்கினத்திற்கு மன்னனாக்க வேண்டும். அப்போதுதான் குரங்குப் படையை ஒன்றாகத் திரட்டலாம். அப்படையின் மூலமே கொடிய அரக்கனான இராவணனின் இருப்பிடத்தை நாம் தேடிக் கண்டறிய முடியும்” என்ற அனுமன் கூற்றும் வாலிவதமே முதலில் நடக்க வேண்டுமென வற்புறுத்துவதாய் அமைந்துள்ளது. இது கேட்டு இராமனும் வாலி இருக்கும் இடம் செல்ல முடிவு செய்கிறான். இராம லக்குவரும் சக்கிரீவனும் அவனுடைய அமைச்சர்களான அனுமன், தாரன், நீலன், நளன் ஆகியோரும் வாலி இடத்துக்குச் செல்கின்றனர்.

வாலிவதைப்படலக் கதையின் கட்டமைப்பு இவர்கள் மலைவழியாக வாலியின் இருப்பிடம் செல்வதிலிருந்தே தொடங்குகிறது. இவ்விடத்தில் கம்பன் கிட்கிந்தையின் தோற்றத்தைக் காட்சிப்படுத்துவதிலும் வாலி வாழும் மலைப்பிரதேசத்தை அறிமுகப்படுத்துவதிலும் கவனத்தைச் செலுத்தியுள்ளான். ஒரு படலத்தைத் தொடங்கும்போது இயற்கை வர்ணனையோடு தொடங்கும் ஒரு மரபு நிலையை வாலிவதைப் படலத்திலே கையாண்டுள்ளான். கம்பராமாயணத்தில் ஒரு கிளைக் கதையாக வாலிவதைப் படலம் அமைவதால் இது தனித்துவமாகவும் அமைந்திருக்கின்றது. ஒரு பிரதேசத்தின் இயற்கை வனப்புகளைக் காட்சிப்படுத்திக் காட்டுவ

தில் கம்பன் தன் புலமைத்திறத்தையும் வெளிப்படுத்திவிடுவான். கிட்கிகந்தையின் தோற்றத்தை, மலைவள நிலையைச் சிறப்பாக எடுத்துரைக்கின்றான். 9 பாடல்களை இதற்கென அமைத்துள்ளான். மலைச்சாரலின் தோற்றம், மலைவிளை பொருட்கள், மலைவாழும் விலங்குகள், மலையில் சென்றோர் நிலை எனப் பலவகையாகக் காட்சிப்படுத்திக் காட்டுகிறான். முதற்பாடலிலேயே எல்லாவற்றையும் எடுத்துக் கூறும் சிறப்பு நோக்குதற்குரியது.

“வெங்கண் ஆளி ஏறம் மீளி மாவும் வேகநாகமும்
சிங்க ஏறு இரண்டொடும் திரண்ட அன்ன செய்கையார்
தங்கு சாலம் மூலம் ஆர் தமாலம் ஏலம் மாலை போல்
பொங்கு நாகமும் துவன்று சாரலாடு போயினர்” (வாலிவதை : 1)

இப்பாடலில் மலைச்சாரலில் இராம லக்குவரும் சுக்கிரீவனும் அவனது அமைச்சர்கள் நால்வரும் நடந்து சென்றமை பற்றிக் கூறுகின்றபோது கம்பன் சிறப்பாகக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளான். மலைவாழ் விலங்குகளைப் பற்றிக் கூறும்போது நடந்து சென்றவர்களை உருவகப்படுத்தியுள்ளான். அதனை வருமாறு தெளிவுபடுத்திக் காட்டலாம்.

வெங்கண் ஆளிஏறு	-	சுக்கிரீவன்
மீளிமா	-	சுக்கிரீவன் அமைச்சர்
வேகநாகம்	-	சுக்கிரீவன் அமைச்சர்
சிங்க ஏறு இரண்டு	-	இராம லக்குவர்

மலைச்சாரலிலே வழமையாகச் செல்லுகின்ற விலங்குகளைப் பற்றிக் கூறுவதுபோலச் சென்றவர்களைப் பற்றிக் கூறுவது ஒரு தனிச்சிறப்பாக உள்ளது. இராமலக்குவர் இருவரும் மனிதத் தோற்றம் கொண்டவர். சுக்கிரீவனும் அமைச்சர்களும் குரங்குத் தோற்றமுடையவர்கள். இவ்விரு தோற்றப்பாடுகளையும் விலங்குகளாகப் பொது

நிலையிலே குறிப்பிட்டுப் பின்னர் வெவ்வேறு வலிமையுடைய விலங்குகளாகப் பகுத்துக் காட்டுகின்றான் கம்பன். 'சிங்க ஏறு இரண்டொரு' என்ற தொடர் சிறப்பாக மனிதர்களாகிய இராமலக்குவரை எண்ணிக்கை நிலையில் சுட்டி நிற்கிறது.

மலைவளத்தைக் குறிப்பிடும் நிலையில் அங்குள்ள மரங்களைச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளான். ஆச்சாமரங்கள், வேர் ஊன்றிய பச்சிலை மரங்கள், ஏலமரங்கள், வாழைமரங்கள், மாமரங்கள், சுரபுன்னை மரங்களென அவற்றை வகைப்படுத்தியுள்ளான். ஒரு பாடலில் எல்லாவற்றையும் காட்சிப்படுத்தும்போது வாலியின் இருப்பிடம் பற்றிய தேடலை இராமலக்குவர் உள்ளத்தில் கம்பன் ஏற்படுத்தி விடுகின்றான். 14 ஆண்டுகள் வனவாசம் செய்யவந்த இராமனின் இறுதிக்கட்ட வனவாசக் காலத்தில் கிகட்கிந்தை தனிச்சிறப்புப் பெற்றிருப்பதை கம்பன் உணர்த்த முயல்கிறான். வாலியின் இருப்பிடத்தை நோக்கிப் போகும் சக்கிரீவன் உள்ளத்திலே தனது துன்பம் தீரும் காலம் வந்துவிட்டதென்ற எண்ணம் தோன்றிவிட்டது. அதேபோல இராமலக்குவருடைய நினைப்பிலும் சீதையைக் கண்டு பிடித்துவிடலாம் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டுள்ளது. எனவே எல்லோரும் வாலியின் இருப்பிடத்திற்கு விரைந்து செல்லவேண்டும் என்ற உணர்வோடு நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சென்ற வழியெலாம் மான்போன்ற கண்களையுடைய வானரப் பெண்கள் ஆடும் ஊசல்கள் தென்படுகின்றன. சக்கிரீவனும் இராமனும் துணைவியர் நினைப்போடு சென்றதை இதன்மூலம் கம்பன் சூசகமாகக் காட்டுகிறான்.

அறம்செய்யும் உடல்களையுடைய இராமலக்குவர் வானர வீரர்களின் கூட்டத்தோடு மலைச் சாரலிலே ஏறும்போதும் இறங்கும் போதும் வீரக்கழல்கள் ஒலித்ததாகக் கம்பன் குறிப்பிடுகின்றான்.

மரவுரி தரித்தவர்களோடு போகும் வீரர்கள் வாலியோடு போர் செய்யும் நினைவில் செல்வதை இதன்மூலம் உணர்த்துகிறான். மலை வாழும் விலங்குகள் இவர்களுடைய வரவால் அஞ்சி ஓடுகின்றன. அகில், சந்தன மரங்கள், தேன்ஓழுகல், பதுமராக மணிகளின் கூட்டம், அருவிகளின் ஓட்டம், தினைக்கதிர்களின் தோற்றம் எனப் பலவகைப் பட்ட மலைவிளை பொருட்களைப்பற்றிக் கம்பன் கூறும்போது கிட்கிந்தையானது வெறுமனே மலைநிறைந்த காடாக அன்றி ஒரு வளமான நாடாக இருப்பதையும் காட்டுகிறான். வாலி வாழ் இடத்தின் சிறப்பையும் ஒரு பாடலில் குறிப்பாகச் சுட்டுகிறான்.

**“அன்னது ஆய குன்றின் ஆறு சென்ற வீரர் ஐந்தொடு ஐந்து
உன்னல் ஆய யோசனைக்கும் உம்பர் ஏறி இம்பரில்
பொன்னின் நாடு இழிந்தது அன்ன வாலி வாழ் பொருப்புஇடம்
துன்னினார்கள் செய்வது என்ன என்று நின்று சொல்லுவார்.”**

(வாலிவதை : 9)

மலைவழியாகப் பத்துயோசனை (அக்காலத்தைய தூரக் கணிப்பு) தொலைவுக்குமேல் உயரே ஏறிச் சென்று பொன்மயமான ஒரு சவர்க்க உலகம் அங்கு இறங்கி வந்திருப்பதைப் போன்று தோன்றிய வாலி வாழும் பெரிய மலைப்பகுதியை இராமலக்குவரும் ஏனையோரும் சென்றடைகின்றனர். வாலியின் வாழ்விடத்தின் சிறப்பைக் கம்பன் 'பொன்னின் நாடு இழிந்தது அன்ன' என்று சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளமை இங்கு நோக்கத்தக்கது. கிட்கிந்தை அரசன் இருப்பிடத்தை முதலிலே காணுகின்ற இராமலக்குவர் உள்ளத்தில் அதன் சிறப்பையும் உணர வைக்கின்றார். சிறந்த நாட்டையுடைய வாலியை வெல்வதற்கு என்ன செய்வது என்று சிந்திக்க வைக்கின்றான். கம்பனின் கதைப் போக்கைத் தொடரும் சிறப்பு இங்கு வெளிப்பட்டு நிற்கிறது.

2. கதைப்போக்கு

வாலிவதைப்படலம் வாலியின் அழிப்புப் பற்றிய கதையாக ஒரு கிளைக்கதையாகக் கம்பராமாயணத்தில் அமைந்துள்ளது. வான்மீகி இராமாயணத்தில் ஒரு சிறிய பாத்திரமான வாலியைக் கம்பன் ஒரு கதாநாயகனாகக் காட்டியுள்ளான். இராமன் கதைசூறும் இராமாயணத்தில் இராமன் கதாநாயகன். அவனுடைய கதையிலே வாலியின் கதையும் ஒரு முக்கியமான போக்கினை ஏற்படுத்துகிறது. சீதையைத் தேடி அழிப்பதற்கு வாலிவதை நடக்கவேண்டும் என்ற ஒரு கட்டாயநிலை இராமன் கதைப்போக்கிலே அமைந்திருந்தது. கிட்கிந்தையிலே வாலியின் கதை தனியே வளர்ச்சியடைந்திருந்தது. சகோதரர்களிடையே ஏற்பட்டிருந்த பிணக்கு, அதற்கொரு காரணமான உருமை என்பன இராமன் கதைவளர்ச்சியிலே தவிர்க்க முடியாத நிலையில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. கதாநாயகியாகிய சீதையைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டிய தேவையை நிறைவேற்ற வாலியின் கதையும் இணைய வேண்டியிருந்தது.

மேலும் கிட்கிந்தையில் மட்டும் கதாநாயகனாகக் கொண்ட வாலியின் கதை விரிவாகவே வாலிவதைப்படலத்தில் பேசப்பட்டுள்ளது. வாலி தன்னிகரில்லாத வீரத்தலைவன். அவன் மனைவி தாரை கதாநாயகி. தம்பி சுக்கிரீவன் வாலியின் எதிரி. அரசாட்சிப் பொறுப்புத் தொடர்பாகவும் உருமையை உரிமை கொண்டது தொடர்பாகவும் சகோதரர் இருவரும் போரிடும் நிலை ஏற்படுகிறது. அந்நிலையில்தான் இராமன் கதை வாலியின் கதையோடு தொடர்புறுகிறது. வாலியும் இராமனும் எதிரிகளல்லர். எனினும் வாலி இராமன் அம்பினால் இறக்கிறான். வீரக்கதாநாயகனாகவே அவன் கதை முடிவடைகிறது.

எனவே கம்பன் வாலிவதைப்படலத்தில் வாலியின் கதைப்

போக்கினை ஏற்ற வகையில் நகர்த்திச் செல்கிறான். சுக்கிரீவனுடன் வாலி போருக்குப் போகும்போது அவன் மனைவி தாரை தடுக்கிறாள். இராமன் சுக்கிரீவனுக்கு உதவியாக வந்திருப்பதை எடுத்துக் கூறுகிறான். ஆனால் வாலியோ இராமன் பால் கொண்டிருந்த நன்மதிப்பால் அவனை ஏசுகிறான். இராமன் சகோதரரிடையேயுள்ள பிணக்கிலே தலையிடமாட்டான் என முழுமையான நம்பிக்கை கொண்டிருந்தான் வாலி. ஆனால் சுக்கிரீவன் சீதையைத் தேடுவதற்கு இராமனுக்கு உதவிசெய்வதாகக் கூறியிருந்ததை வாலி அறிந்திருக்கவில்லை. வாலி போர்க்களத்தில் சுக்கிரீவனை எதிர்கொள்வதற்கு முன்னரேயே இராமன் வாலியைக் கொல்வதாகச் சுக்கிரீவனிடம் கூறியிருந்தான்.

“அவ்விடத்து இராமன் நீ அழைத்து வாலி ஆனது ஓர் வெவ்விடத்தின் வந்து போர் விளைவிக்கும் ஏல்வை நின்று எவ்விடத் துணிந்து அமைந்தது என்கருத்து இது என்றனன் தெவ் அடக்கும் வென்றியானும் நன்று இது என்று சிந்தியா.”

(வாலிவதை : 10)

“வாலி என்னும் ஒப்பில்லாத நஞ்சுடன் நீ சென்று வலியப் போருக்கு அவனை அழைத்து எதிர்த்துப் போர் செய்யும் உக்கிரமான போரின்போது வேறாக ஓரிடத்திலே நான் மறைவாக நின்று அம்மை செலுத்தத் துணிந்தேன்” என்று இராமன் சுக்கிரீவனிடம் கூறுகிறான். இக்கூற்று வாலியின் முடிவை முன்னரே கூறிவிடுவதாக அமைந்துள்ளது. ஆனால் அது எப்படி நடக்கப்போகிறது என்ற ஒரு பேராவலை வாசகரிடையே தூண்டுவதோடு இராமன் செயல்நியாயமானதா என்ற ஒரு வினாவையும் எழுப்புகிறது. அதுவே கதையின் வேகமான நகர்த்தலாகவும் அமைகிறது.

இராமன் கருத்தைக் கேட்டுச் சுக்கிரீவன் மகிழ்ச்சியோடு

ஆரவாரம் செய்கின்றான். அந்த ஒலிகேட்டுக் கடல் அஞ்சுகிறது. கரியமேகங்கள் எல்லாம் வெட்கம் அடைகின்றன. மண் உலகத்தவர் அஞ்சி உடல் வியர்த்து ஓடுகின்றனர். மேல் உலகத்தவர் அஞ்சிக் கலங்குகின்றனர். சுக்கிரீவன் கிட்கிந்தை நகரை நெருங்கி உதடுகளை மடித்து 'எதிர்த்து வந்து என்னுடன் போர் செய்வாயானால் நின்னைக் கொல்வேன்' என்று இடி இடிப்பது போல் அதட்டிக் கால் கொட்டி விளங்கும் தோள்களைத் தட்டி வாலியை வலியப் போருக்கு அழைக்கிறான். அந்த ஆரவாரம் நகரிலே உறங்கிகொண்டிருந்த வாலியின் வலியகாதின் துளையினுள்ளே இடப்பக்கம் மிகுதியாகத் துடிக்குமாறு நுழைகிறது. வாலி அது கேட்டுப் போருக்கு எழுந்து வருகிறான்.

இவ்விடத்தில் கம்பன் கதைப்போக்கிலே இன்னொரு கட்டத்தை உருவாக்கிக் காட்டுகிறான். வாலியின் மனைவியான தாரை இடையிலே வந்து நின்று விலக்குகிறான். வாலி அதை மீறிப் போர் செய்யப் புறப்படுகிறான். தாரை அவனை மீண்டும் தடுத்துச் சுக்கிரீவன் திரும்பவும் வலிய வந்து போர் செய்ய முற்படுவதற்குக் காரணம் அவன் வேறு ஒரு பெருந்துணையைப் பெற்றமையே எனக் கூறுகிறான். வாலியோ மிகக் கோபம் கொண்டு அவளை ஏசுகிறான். தன் வலிமை பற்றிய முன்னைய சான்றுகளை எடுத்துரைக்கின்றான். அப்போது தாரை 'இராமன் என்பவன் சுக்கிரீவனுக்கு இனிய உயிர்த்துணைவனாய்ப் பொருந்தி உன் உயிரைப் பறித்ததற்காக வந்துள்ளான் என்று நம்மிடம் அன்புடையவர்கள் கூறினார்கள்' என்று சொல்கிறான். அப்போது வாலி இராமனின் உயர்ந்த குணஇயல்பை அவளுக்கு எடுத்துக்கூறி அவளைப் 'பெண்மையால் பிழைத்த பாவி' என ஏசுகிறான். சுக்கிரீவனோடு போர் செய்யக் குன்றின் பக்கம் வருகிறான்.

போர் செய்யவந்த வாலியை முதன் முலாகக் கண்ட இராம லக்குவர் வியந்து நிற்கின்றனர். சுக்கிரீவன் மீதே அவர்களுக்கு ஐயம் ஏற்படுகிறது. இவ்விடத்தில் கதை, சற்றுப் போக்கிலே தரித்து நிற்கி ருது. ஆனால் இராமனின் கூற்று மீண்டும் கதையை நகர்த்திச் செல்கி ருது. இராமன், இலக்குவனுக்குப் பரதன் செயலை ஞாபகமுட்டி சகோதர அன்பை நினைவூட்டுகிறான். ஆனால் விலங்குகளுக்கு அது பொருந்தாது என ஒரு விளக்கமும் சொல்கிறான். வாலி சுக்கிரீவன் போர் நடக்கிறது. சுக்கிரீவன் தளர்ந்து விடுகிறான். இராமன் இன்ன மும் வாலி மீது அம்பைச் செலுத்தாமையால் மனம் வருந்தி இராமனி டம் வந்து வணங்கி நிற்கிறான். இராமன் சுக்கிரீவனிடம் 'உம்மிடையே என்னால் வேறுபாட்டைக் காணமுடியவில்லை. எனவே நீ வேறுபாடு தெரியும்படி கொடிப்பூவைச் சூடிச் செல்க' எனக் கட்டளையிடுகிறான். சுக்கிரீவனும் அதை ஏற்றுக் கொடிப்பூவைச் சூடிச் செல்லக் கதைப்போக்கிலே வாலியின் மரணம் உறுதியாகின்றது.

கதைப்போக்கின் அடுத்த நகர்வாக இராமன் விட்ட அம்பு மார்பிலே பாய வாலி அதை இழுத்தெடுத்து இராமநாமத்தைப் பார்க்கின்ற நிலை அமைகின்றது. இந்த இடம் வாலியின் மனத்தில் தாரை சொன்ன செய்தியை நினைவுபடுத்தும் பின்னோக்கு உத்தியில் அமைகிறது. இதுவரை உயர்வாக எண்ணியிருந்த இராமனை வாலியின் உள்ளம் பழிக்கின்றது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் இராமன் வாலி முன்னே வருகின்றான். நேரில் அவனைக் கண்டதும் வாலி இராமனிடம் பலவற்றை இயம்புகிறான். இராமன் செயல் இழந்தது எனப் பலவகையாலும் எடுத்துக் காட்டுகிறான். ஆனால் இராமனோ தன் செயலை நியாயப்படுத்துகிறான். மீண்டும் வாலி கதைப்போக்கிலே போர்க்களம் ஒரு வழக்குரை களமாக மாறுகிறது.

இறுதியாக வாலி இராமனிடம் தன்மேல் ஏன் மறைந்து நின்று

அம்பு எய்ய வேண்டும் என்று கேட்கிறான். இவ்விடத்திலும் கதைப் போக்கில் மாற்றம் ஏற்படுகிறது. இராமன் வாலியின் வினாவுக்கு விடையளிக்காதிருக்க இலக்குவனே விடையளிக்கின்றான். “சக்கிரீவனுக்கு இராமன் அடைக்கலம் தந்தபோது உன்னைக் கொல்வதாக அவனுக்கு வாக்குறுதியளித்தான். பின்பு நீயும் போரில் இராமனிடம் வந்து 'நானும் உனக்கு அடைக்கலம்' என்று கேட்கலாம் என நினைத்தே அவன் மறைந்து நின்று உன்மீது அம்பு எய்தான்' என்கிறான். இது கேட்ட கதாநாயகனான வாலி 'செவியுறு கேள்விச் செல்வன்' ஆனான் எனக் கம்பர் கூறுகிறார். அதன்பிறகு வாலி சிறியன சிந்தியாதவனாக மாறிவிட்டான். இராமனை வணங்கித் தனக்கு இரண்டு வரம் தரும்படி கேட்கிறான். ஒன்று சக்கிரீவன் அறிவு மாறுபட்டுத் தீமை செய்தாலும் அவன்மீது உன்னுடைய அம்பைச் செலுத்தக்கூடாது என்பது. மற்றது உன்னுடைய தம்பிமார் என்னுடைய தம்பியை, தமையனைக் கொல்வித்தான் என்று இகழ்வரேல் நீ அதனைத் தடுக்க வேண்டும் என்பது. அத்தோடு அனுமனது ஆற்றல் பற்றியும் கூறி, இராவணனை அழிப்பதற்குத் துணைசெய்ய அனுமனே உரியவன் என்றும் உரைக்கின்றான். சக்கிரீவன் அநுமன் உதவியுடன் சீதையைத் தேடி அடைவாய் என இராமனிடம் கூறித் தன் இறப்புக்காக வருந்தவேண்டாமெனத் தேற்றுகிறான். தன் மகன் அங்கதனையும் இராமனிடம் அடைக்கலமாக்குகின்றான்.

வாலியின் கதையில் அங்கதன் முன்னேற்பாடாக வாலியால் பாதுகாக்கப்படுகின்றான். வாலி அத்தோடு வீடுபேறடைகிறான். மார்பைத் துளைத்த இராமன் அம்பு மீள அம்பறாத்துணியை வந்து சேர்கிறது. வாலியின் மரணச் செய்தியறிந்த தாரை போர்க்களத்திற்கு வந்து புலம்பியழுகிறாள். தான் வாலியிடம் போருக்குச் செல்லவேண்டாம் என்று கூறியதை நினைக்கிறான்.

“சொற்றேன் முந்துற அன சொல் கொளாய்
 அற்றான் அன்னது செய்கலான் எனா
 உற்றாய் உம்பியை ஊழி காணும் நீ
 இற்றாய் நான் உனை என்று காண்கெனோ.”

(வாலிவதை : 173)

‘நீ போருக்குச் செல்லப் புறப்பட்டபோதே இராமன் சுக்கிரீவனுக்குத் துணையாக வந்துள்ளான்’ என்று நான் எடுத்துச் சொன்னேன். அதனை நீ ஏற்றுக் கொள்ளாமல் ‘இராமன் அத்தகைய செயலைச் செய்யமாட்டான்’ என்று நம்பிக்கையோடு கூறினாயே” எனப் புலம்புகிறாள். வாலிவதைப் படலத்தில் மிகச் சோகமான கதாநாயகி தாரையே. அவளுடைய ஆறாத சோகத்திலே மகன் அங்கதனும் சேர்கிறான். அந்நிலை கண்டு அநுமனே வாலியின் இறுதிக் கடன்களைச் செய்கிறான். வாலியின் ஆத்மா சாந்தியடைகிறது.

கதைப்போக்கினூடாக வாலிபட்ட வதையைக் கம்பன் கட்டுக் கோப்பாகக் கூறியுள்ளான். வாலிவதை ஒரு சோக நாடகமாகக் கம்பராமாயணத்தில் அமைந்துள்ளது. வாலியின் கதையினூடாக இராமன் புகழ்பாடும் நிலையும் இணைந்துள்ளது. வாலியென்னும் கதைத் தலைவனை ஏனைய கதைமாந்தருடன் நன்கு இணைவுபடுத்தி வாலிவதைப்படலத்தை முழக் கம்பராமாயணத்திலும் ஒரு முக்கியமான கதைநகர்வுப் படலமாக கம்பன் ஆக்கியுள்ளான்.

3. காட்சிப்படுத்தல் உத்தி

காட்சிப்படுத்தல் உத்தியென்பது ஒரு புலவன் தன் புலமைத் திறனால் கற்பனை செய்த காட்சிகளைச் சொற் சித்திரங்களாகப் பாடல்களிலே பதிவு செய்தலாகும். இதனைப் புனைத்திறன்களில் ஒன்றெனவும் கொள்வர். வாலிவதைப் படலத்தில் இரண்டு முக்கிய

மான களங்கள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஒன்று கிட்கிந்தை மலைச் சாரல். மற்றது வாலி சுக்கிரீவன் போர்க்களம். இவ்விரண்டையும் பாடல்களில் காட்சிப்படுத்தும்போது கம்பனின் தனித்துவமான புலமைத்திறன் வெளிப்படையாகத் தெரிகின்றது.

1. மலைச்சாரல்

கிட்கிந்தை மலையிலே வாலியின் இருப்பிடத்திற்குச் செல்லும் வழி முதலிலே காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மிக நீண்ட மலைச்சாரல் வழி அது. வழியின் தன்மை பற்றி எல்லோரும் நன்கு உணரும் வகையில் கம்பன் அதனைக் கட்டமைப்புச் செய்துள்ளான். ஒன்பது காட்சிகள் சொற்சித்திரங்களாக அமைந்துள்ளன.

1. இயற்கையழகுடைய மலைச்சாரலின் இடைவழி.
2. குன்றுகள் இடையிட்ட வழி
3. குன்று தழுவிய மேகங்களின் காட்சி
4. வழியே விலங்குகள் ஓடும் காட்சி
5. வழக்கல்கள் நிறைந்த மலைவழி.
6. மணி ஒளிபரவிய குன்றுவழி
7. மலையிருந்து வழிந்தோடும் அருவிகள்
8. வாசணை கமழும் குன்றிடை வழி
9. வாலி வாழும் இடம்

இத்தகைய பலதரப்பட்ட காட்சிகளை ஏற்ற சொற்புனைவால் கம்பன் கட்டமைத்துள்ளான். 'சாரலூடு போயினர்', 'பொன்செய்குன்றம்', 'மாகமீது உலாவும்', 'மந்திகோடு பாயும்', 'நாறுகுன்றம்' போன்ற சொற்றொடர்களை உதாரணமாகக் காட்டலாம்.

இன்னும் மலையிலே வேகமாக விலங்கினமும் ஊர்வனவும் ஓடும் காட்சியைக் காட்டும்போது செய்யுளும் வேகநடையில்

அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. எடுத்துக் காட்டாகப் பின்வரும் செய்யுளைக் காட்டலாம்.

“நீடுநாக மூடு மேகம்ஓட நீரும் ஓட நேர்
ஆடுநாகம் ஓட மான்ஓட ஆளிபோம்
மாடுநாகம் நீடுசாரல் வாளை ஓடும் வாவியூடு
ஓடு நாகம் ஓட வேங்கை ஓடும் யுகம் ஓடவே.”

(வாலிவதை : 240)

பல்வேறு ஓட்டங்கள் இப்பாடலிலே காட்சிப்படுத்தப் பட்டுள்ளன.

1. மேகங்கள் மலையை மூடிக்கிடந்தவை எழுந்து ஓடின.
2. அவற்றிலிருந்து நீர்வழிந்தோடியது.
3. பாம்புகள் ஓடின.
4. யானைகள் ஓடின.
5. சிங்கங்களும் ஓடின.
6. சுனைகளில் வாளை மீன்களுடன் நீர்ப்பாம்புகள் ஓடின.
7. புலிகளுடன் கருங்குரங்குகள் ஓடின.

காட்சிப்படுத்தலின்போது உவமை மூலம் விளக்கும் உத்தியும் பயன்பட்டுள் ளது. இராமலக்குவர் சென்ற வழியிலே பதுமராக மணிகளின் கூட்டம் நிறைந்து ஒளிபரவி வானம் வரையும் அளாவித் தீ பரவியதுபோல் விளங்கியது. அத்தீயை அவிர்ப்பதற்கு நீர் பரவுவது போல் அங்கு பொன் தன் ஒளியைப் பரவச் செய்யும்.

2. வாலி சுக்கிரீவன் போர்க்களம் :

வாலிவதைப்படலத்தில் வாலியும் சுக்கிரீவனும் போர் செய்த போர்க்களக் காட்சியும் சிறப்பாகப் பல உத்திகளால் காட்சிப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. வாலியும் சுக்கிரீவனும் போர் செய்ததை நேரில் நின்று

பார்த்தவன் போலக் கம்பன் 20 செய்யுட்களில் விரிவாகப் பாடியுள்ளான். மூன்று நிலையான காட்சிப்படுத்தலைச் செய்துள்ளான்.

1. போர் செய்பவரின் தோற்றம்.
2. போர் செய்யும் முறை
3. போரைப் பார்ப்பவர் நிலை.

போர் செய்பவரின் தோற்றம் பற்றிக் கூறும்போது கம்பன் வாலி, சுக்கிரீவன் பிறப்பு நிலை பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றார். அதனை வருமாறு காட்டலாம். கதிர்மகன், இரவிசேய், தேரில் திரிவான் மகன்: செங்கதிரோன் மகன் : சுக்கிரீவன்

இந்திரன்மகன், இந்திரன் செம்மல் : வாலி

சுக்கிரீவன் சூரியன் மகன் என்பதையும் வாலி இந்திரன் மகன் என்பதையும் தெளிவாகக் கம்பன் காட்சிப்படுத்தியுள்ளான். மேலும் தோற்ற நிலையிலே சிவபக்தனான வாலியை 'வன்தூணிடைத் தோன்றிய நரசிங்கம் எனக் கூறுகிறார். பின்னர் வாலி இராமன் அம்பினாலே வீடு பேறடைய விருப்பதை எண்ணியே கம்பன் வாலியை நரசிங்கமாகக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளான். ஒரு தாய் வயிற்றிலே பிறந்த இருவரும் மட மங்கைக்காக மலைக்கலுற்றார் எனப் போர்க் காரணத்தையும் கூறியுள்ளான்.

அடுத்துப் போர் செய்யும் முறைமையை வெகுநுட்பமாகக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளான். குரங்கினத்தைச் சோர்ந்த வாலியும் சுக்கிரீவனும் செய்கின்ற போர் முறைமையைப் பல்வேறு காட்சிகளாகக் காட்டுகிறான். அவற்றை வருமாறு காட்டுகிறான்.

1. "பாரில் திரியும் பனிமால் வரை அன்ன பண்பார்
முரித்திசையானை இரண்டென முட்டினரே"

(வாலிவதை : 45)

2. "குன்றொடுகுன்று ஒத்தனர் கோள் அரிக்கொற்றவல்வேறு
ஒன்றொடு சென்று ஒன்று எதிர் உற்றனவேயும் ஒத்தார்"
(வாலிவதை : 46)
3. "தோளொடு தோள் தேய்ந்தலின் தொல்நிலம் தாங்கல் ஆற்றாத
தாளொடு தாள் தேய்த்தலின் தந்த தழல் பிறங்கல்"
(வாலிவதை : 47)
4. "கடல் ஒன்றினொரு ஒன்று மலைக்கவும் காவல்மேருத்
திடல் ஒன்றினொரு ஒன்று அமர் செய்யவும் சீற்றம் என்பது
உடல்கொண்டு இரண்டு ஆகி உடற்றவும்...."
(வாலிவதை : 49)

மேலும் சொற்றொடர்களால் வருமாறு காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

1. இரத்தம் பொடிப்ப கடிப்பர்		
2. பொடிப்பர்	9. உரப்புவர்	16.குத்துவர்
3. குத்துதல்	10. ஒறுக்குவர்	17.தடுப்பர்
4. பல்லால் கடித்தல்	11. தெழிப்பர்	18.பின்றுவர்
5. தடக்கைகளால் தாக்கல்	12. விழிப்பர்	19.ஒன்றுவர்
6. உதைப்பர்	13. எடுப்பர்	20.தழுவுவர்
7. எற்றுவர்	14. எறிவர்	21.விழுவர்
8. இடிப்பர்	15. கொடுப்பர்	22.வலிப்பர்
23. உடற்றுவர்	24. கழல்வர்	25.தொளைப்பர்

இவ்வாறு பல்வேறு முறைகளில் வாலியும் சுக்கிரீவனும் போர் செய்யும் காட்சியைப் பார்ப்போரது நிலையையும் கம்பன் சுவைபடக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளான். இப்போரைப் பார்க்கின்றவர்கள் மூவகையினராக உள்ளனர். அதனை வருமாறு காட்டலாம்.

1. விண்ணவர்
2. இராமலக்குவர்
3. வானர வீரர்

“ஊகங்களின் நாயகர் வெங்கண் உயிற்றந்த தீயால்
 மேகங்கள் எரிந்தன. வெற்பும் எரிந்த திக்கின்
 நாகங்கள் நடுங்கின நானிலமும் குலைந்த
 மாகங்களை நண்ணிய விண்ணவர் போய் மறைந்தார்.”

(வாலிவதை : 50)

குரங்கினத் தலைவர்களான வாலியும் சுக்கிரீவனும் தமது கண்களினின்றும் வெளிப்படுத்திய தீயினால் மேகங்கள் எரியத் தொடங்கின. மலைகளும் எரிந்தன. அதைக்கண்டு எட்டுத்திக்கு யானைகளும் அஞ்சி நடுங்கின. நான்கு வகைப்பட்ட நிலங்களும் தம்நிலை கெட்டன. போரைக் காணவந்த வானத்தே நெருங்கி நின்ற தேவர்களும் ஓடி ஓளித்தார்கள். போர் கீழே நடந்தாலும் விண்ணவரும் அஞ்சி ஓடும் கடும் போராக நடந்து கொண்டிருப்பதைக் கம்பன் காட்சிப்படுத்தியமை தெளிவாக உணரப்படுகிறது.

இதேபோன்று இன்னொரு காட்சிப்படுத்தலையும் காணலாம்.

“வெருவிச் சாய்ந்தனர் விண்ணவர் வேறு என்னை விளம்பல்
 ஒருவர்க்கு ஆண்டு அமர் ஒருவரும் தோற்றிலர் உடன்று
 செருவில் தேய்த்தலின் செங்கனல் வெண்மயிர்ச் செல்ல
 முரி புல் கானிடை எரிபரந்தன எனமுனைவார்.”

(வாலிவதை : 59)

வாலியும் சுக்கிரீவனும் போர் செய்யும்போது மிகுந்த சினத்தோடு போர் செய்தமையால் காய்ந்த புற்கள் நிறைந்த காட்டில் நெருப்புப் பரவியது போல அவ்விருவரதும் வெண்ணிறமான மயிர்களிலிருந்து சிவந்த நெருப்பு எழுப்போர் செய்தனர். அந்தப் போரின் கடுமையைக் கண்டு தேவர்கள் அஞ்சி நிலை குலைந்தனர்.

அடுத்து இப்போரை வெகு உன்னிப்பாகப் பார்த்துக்கொண்டு இருப்பவர் இராமலக்குவர் ஆவார். ஆனால் இவர்கள்

ஏனையவர்களைவிட வேறுபட்டவர்கள். இருவரும் மானிடர்கள். இந்தப் போரிலே மறைமுகமாகச் சக்கிரீவனுக்கு உதவத் தயாராக இருப்பவர்கள். வாலியும் சக்கிரீவனும் போரிடத் தொடங்கியபோது குரங்குப் போரை முதன்முதலாகப் பார்க்கின்றனர். இராமனுக்கு வாலியைக் கொல்வதற்குச் சக்கிரீவன் உதவி தேவைப்படுகிறது. அவ்வேளையில் சக்கிரீவனும் வாலியின் கடுமையான தாக்குதலால் மிக மனம் வருந்தி இராமனிடம் வருகிறான். இராமன் வாலிக்கும் சக்கிரீவனுக்கும் வேற்றுமை தெரியவில்லை எனக் கூறுகிறான். நடக்கின்ற போரைப் பார்க்கின்ற ஏனையோர் இருவருடைய உருவ வேற்றுமையை நன்கு உணர்ந்தவர்கள். எனவே இராமன் சக்கிரீவனிடம் கொடிப் பூவைச் சூடிச்செல்லும்படி கூறுகிறான். இவ்விடத்தில் கம்பன் சக்கிரீவன் தோற்றத்தை மாற்றிக் காட்டுகிறான். இராமன் பார்வையில் அவன் தெளிவாகத் தென்படவேண்டும். அப்போதுதான் வாலிமீது குறி தவறாமல் மறைந்து நின்று அம்பு தொடுக்க முடியும். இராமலக்குவர் இருவரது பார்வையும் வேறுபட்டது. இராமன் வாலியை குறிதவறாமல் கொல்ல வேண்டி ஏற்ற தருணத்தைப் பார்த்திருக்கிறான். இருவருடைய போர் ஆற்றலை அவன் பார்க்காமல் போரிலே ஒரு பங்காளியாக நிற்கிறான். ஆனால் இலக்குவனோ வாலி சக்கிரீவனின் போரை வேறொரு நிலையில் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான். வாலியின் மாப்பிலே இராமன் அம்பு குறிதவறாமல் பாயவேண்டும். அதற்கேற்ற வேளையை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறான்.

இவ்வேளையில் வாலி, தோற்றுப்போன சக்கிரீவன் மீண்டும் போருக்கு வந்தமை கண்டு பெருஞ் சீற்றமடைகிறான். சக்கிரீவனைப் பலமாகத் தாக்குகிறான். சக்கிரீவன் தாக்குதலைச் சமாளிக்க முடியாமல் இராம இலக்குவர் இருந்த திசையைப் பார்க்கிறான். இச்சந்தர்ப்பத்தில் இராம இலக்குவர் இருவருமே போரை மிக

உன்னிப்பாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான். வாலியின் நிலையை இராமன் தனக்குச் சாதகமாகக் காத்து நிற்கிறான். ஏற்ற சந்தர்ப்பம் கிடைத்தவுடனே வாலியீது அம்பை எய்கிறான். அக்காட்சியைக் கம்பன் வருமாறு காட்சிப்படுத்தியுள்ளான்.

“எடுத்தப் பாரிடை எற்றுவென் பற்றி என்று இளவல்
கடித்தலத்தினும் கழத்தினும் தன் இரு கரங்கள்
மடுத்து மீக்கொண்ட வாலிமேல் கோல் ஒன்று வாங்கி
தொடுத்து நானொடு தோள் உறுத்து இராகவன் துரந்தான்.”

(வாலிவதை : 65)

வாலி சுக்கிரீவனை தரையிலே மோதிக் கொல்வதற்காக அவனுடைய இடையிலும் கழுத்திலும் இரண்டு கைகளையும் செலுத்தி எடுத்தான். மேலே சுக்கிரீவனை அவன் தூக்கியபோது சந்தர்ப்பத்தை எதிர் நோக்கிக் காத்திருந்த இராமன் ஓர் அம்பைத் தன் வில்லிலே தொடுத்த அந்த வில்லின் நாணுடன் தன் தோள் பொருந்திச் செலுத்து கின்றான். இராமன் சுக்கிரீவனுக்குக் கொடுத்த வாக்கை நிறைவேற்றி விடுகிறான்.

வானரவீரர்களைப் பொறுத்தவரையில் வாலியும் சுக்கிரீவனும் போரிடும்போது அச்சத்தோடு இருந்தனர். எனவே அவர்களைக் காட்சிப்படுத்துவதில் கம்பன் கவனம் செலுத்தவில்லை. வாலி வதைப்படலத்தில் தொடக்கத்தில் வானரவீரர் பற்றிய காட்சிப்படுத்தல் வருகிறது. பின்னர் அதுபற்றிய குறிப்பு எதுவும் கம்பனின் பாடல்களில் இடம்பெறவில்லை.

இயல் : இரண்டு

கதைமாந்தர் இயல்பு

வாலிவதைப்படலத்திழல் வரும் கதைமாந்தர்களில் வாலி, சுக்கிரீவன், இராமன், இலக்குவன், அங்கதன், தாரை, அனுமன் என்போர் முக்கியமானவர்கள். ஏனைய சிலர் கதை நடுவே தோன்றி மறைபவர். சுக்கிரீவனுடைய மந்திரிமாரும் வானரவீரர்களும் இத்தகையவர்கள். கதைமாந்தர்களின் குணஇயல்புகள் கம்பனால் மிகச் சிறப்பாகவும் தனித்துவமாகவும் புலப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இருவகையான கதைமாந்தர் உளர். அரக்ககுலம், மனிதகுலம் என இருகுலத்தவராக உளர். இன்னும் இவர்களிற் சிலர் படலம் முழுவதும் நடமாடுபவர்களாக முக்கியமானவர்களாக விளங்குகின்றனர். அந்த வகையில் வாலியும் சுக்கிரீவனும் படலம் முழுவதும் நடமாடுகின்றனர். கம்பன் கதைமாந்தர் இயல்பு உணர்த்தும்போது தோற்றம், குணஇயல்பு, உறவுநிலை என்பவற்றைக் கவித்துவமாக வெளிப்படுத்திக் காட்டியுள்ளான். அவற்றை விரிவாகக் காண்பது பயனுடைத்து.

1. வாலி :

வாலிபடலத்தில் முக்கியமானவன். கம்பனுடைய புலமைத்திறனில் ஓர் ஒப்பற்ற தலைவன். குரங்கினத் தலைவன். வாலிவதைப்படலத்தில் முழுவதும் உலாவுகின்றான். வாலி போர்வீரனாகவே அறிமுகம் செய்யப்படுகின்றான். இராமனின் உதவிபெற்ற வாலியின் தம்பியான சுக்கிரீவன் வாலியை எதிர்த்துப் போரிட அழைக்கிறான். அதனைக் கேட்ட வாலி சிரிக்கிறான். அப்போதைய அவனது தோற்றத்தைக் கம்பன் காட்டும்போது அவனது மலை போன்ற பெரிய தோள்களையே காட்டுகிறான். வாலி தோள்களை உதறியபோது

எழுந்த பெருங் காற்றால் பக்கத்திலே உள்ள மலைகளெல்லாம் நிலைபெயர்கின்றன. உடலில் உள்ள மயிர்கள் சிலிர்க்க அவற்றிலிருந்து தீப்பொறிகள் தோன்றுகின்றன. அவன் ஒரு கையுடன் மற்றக் கையைத் தட்டியபோது எழுந்த ஓசையால் இடிகள் வலிமை இழந்தன. மேல் உலகங்கள் நடுங்கின. மலைகள் நெகிழ்ந்து நொறுங்கின. அப்போதைய அவனுடைய தோற்றம் பாற்கடலிலிருந்து தோன்றிய நஞ்சைப் போலிருந்தது. வாலி போர்க்களத்திலே வந்து நின்ற போது இராமனே அவனுடைய தோற்றத்தைக் கண்டு வியக்கிறான்.

“அவ்வேலை இராமனும் அன்புடைத்தம்பிக்கு ஐய
செவ்வே செல நோக்குதி தானவர் தேவர் நிற்க
எவ்வேலை எம்மேகம் எக்காலொடு எக்கால வெந்தீ
வெவ்வேறு உலகத்து இவர் மேனியை மாணும் என்றான்.”

(வாலிவதை : 40)

இராமன் வாலியை முதன் முதலாகப் போர்க்களத்திலே காணும் போது சுக்கிரீவனை விட வாலியின் தோற்றப் பொலிவு வேறுபட்டதாக இருந்தது. இலக்குவனிடம் வாலியை நன்றாகப் பார்க்கும்படி கூறுகிறான். அசுரர் தேவரைவிட இந்த உலகத்திலே வெவ்வேறாக உள்ள எந்தக் கடல் எந்த மேகம் எந்தக் காற்றுத்தான் கொடிய எந்தத் தீதான் இந்த வாலியின் உடலை ஒக்கும் என்று வியந்து கூறுகிறான். மனிதனான இராமனுக்கு குரங்கினத்து வாலியின் தோற்றம் வேறுபட்டதாக இருந்தது. மேலும் தான் கொலை செய்ய வேண்டியவன் என்பதாலும் இராமன் வாலியின் தோற்றத்தை நன்கு அவதானிக்கின்றான்.

வாலியும் சுக்கிரீவனும் போர் செய்கின்றபோது வாலியின் தோற்றமும் சுக்கிரீவன் தோற்றமும் ஒரே மாதிரியிருப்பதைக் கம்பன் காட்டுகிறான்.

‘மூரித்திசை யானை இரண்டு எனமுட்டினர்’ (வாலிவதை : 45)

‘குன்றொடுகுன்று ஒத்தனர்’ (வாலிவதை : 46)

‘கடல் ஒன்றினொடு ஒன்று மலைக்கவம்’ (வாலிவதை : 49)

இராமனுடைய அம்புபட்டபோது விழுந்த வாலியின் தோற்றம் மேருமலை நிலைபெயர்ந்தது போலிருந்தது. திறலுடைய வாலி அப்போதுதான் சற்றுத் தளர்வடைகிறான். சுக்கிரீவன் பிடையை நெகிழவிட்டு மார்பிலே பாய்ந்த அம்பைப் பற்றிக்கொள்கிறான். அந்த அம்பை வாலினாலும் காலினாலும் பறித்தெடுக்க முயற்சிக்கிறான். அது முடியாமையால் மலை புரள்வது போலப் புரள்கிறான். பின்னர் பல்லினால் கடித்து அம்பை வெளிக்கொணர முயற்சிக்கிறான். பின்னர் இரு கரத்தாலும் கால்களாலும் மார்பிலுள்ள அம்பைக் கழற்றி எடுத்துவிடுகின்றான். இந்நிலையில் வாலியின் தோற்றம் எல்லோராலும் பாராட்டப்பட்டதைக் கம்பன் ஒரு பாடலால் கூறுகிறான்.

“ஒங்கு அரும் பெருந்திறலினும் காலினும் உரத்தின்
வாங்கினான் மற்று அவ்வாளியை ஆளிபோல் வாலி
ஆங்கு நோக்கினர் அமரரும் அவுணரும் பிறரும்
வீங்கினார்கள் தோள் வீரரை யார் வியவாதார்.”

(வாலிவதை : 75)

அடுத்து வாலியின் குணஇயல்பு கம்பனால் மிகச் சிறப்பாக எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. வாலியின் வரம்பிலா ஆற்றல் பற்றித் தாரையோடு உரையாடும் சந்தர்ப்பத்தில் வாலி கூற்றாகவே வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பாற்கடலில்தான் அமுதம் கடைய உதவியதை வாலி தாரைக்கு எடுத்துரைக்கின்றான்.

“பெயர்வுற வலிக்கவம் மிடுக்கு இல் பெற்றியார்

தயிர் எனக் கடைந்து அவர்க்கு அமுதம் தந்தது
மயில் இயல் குயில் மொழி மறக்கல் ஆவதோ.”

(வாலிவதை : 27)

மத்தாகிய மந்தர மலை பெயர்ந்து சுழலுமாறு இழுக்கவும் வலிமை
இல்லாத தேவர்களும் அசுரர்களும் தளர்ச்சியடைந்த நிலையைப்
பார்த்து நான் அவர்களையெல்லாம் விலக்கி அதைத் தயிர் கடைவது
போலக் கடைந்து அவர்களுக்கு அமுதம் கிட்டச் செய்ததை
மறக்கலாமோ எனக் கேட்கிறான். வாலியின் உளவலிமை
இச்செயற்பாட்டால் உணரக் கிடக்கிறது.

அதேபோல் வாலி பெற்றிருந்த சிறப்பான வரத்தைப் பற்றியும்
அவனே குறிப்பிடுகிறான்.

“பேதையர் எதிர்குவர் எனினும் பெற்றுடை
ஊதிய வரங்களும் உரமும் உள்ளத்தில்
பாதியும் என்னதால் பகைப்பது ளங்ஙனம்.
நீதுயர் ஒழிக என நின்று கூறினான்..”

(வாலிவதை : 29)

‘அறிவில்லாதவர் என்னை எதிர்த்துப் போர் செய்தால் அவர்கள்
அடைந்துள்ள தவத்தால் பெற்றுள்ள வரங்களும் வலிமைகளுமாக
உள்ளவற்றில் சரிபாதி என்னுடையனவாகும். ஆதால் என்னை
யாராலும் பகைத்துப் போரிட முடியாது’ என வாலி திட்டவட்டமாகக்
கூறுகிறான். இது வாலியின் பகையைப் பற்றிய ஒரு செய்தியாகும்.
இராமன் வாலியை மறைந்து நின்று கொன்றமைக்கு இவ்வியல்பு ஒரு
காரணமாகக் கூறப்படவில்லை. ஆனால் வாலியின் இவ்வியல்பை
முன்னரேயே அனுமன் இராமனிடம் கூறியிருந்தான். அத்தோடு வாலி
சிவனின் திருவடிகளை வணங்குபவன் என்பதையும் கூறியிருந்தான்.

“கிட்டுவார் பொரக் கிடைக்கின் அன்னவர்
 பட்ட நல்வலம் பாகம் எய்துவான்
 எட்டு மாதிரத்து இறுதி நாளும் உற்று
 அட்டு முர்த்தி தான் பணியும் ஆற்றலான்.”

(நட்புக்கோள் : 40)

மேலும் வாலி இராமன் மீது பெருமதிப்புடையவன். இராமன் பற்றிக் குறைவாகப் பேசிய தன் மனைவியைக் கடிந்துரைத்தவன். இராமனைப் பற்றி நன்கறிந்தவனாக வாலி இருந்ததை தாரையோடு அவன் உரையாடும்போது அறிய முடிகிறது. தம்பியரிடையேயுள்ள பிணக்கில் இராமன் பக்கம் சாரமாட்டான் என்றே வாலி நம்பிக்கை கொண்டிருந்தான். ஆனால் அந்த நம்பிக்கை போர்க்களத்திலே இராமன் அம்புபட்டபோது தகர்ந்து விடுகின்றது. இராமனிடம் நேரில் வாதாடுகிறான். இராமன் பற்றிய நல்லப்பிராயத்தை மாற்ற முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறான். இராமன் செய்த குற்றத்தை விரித்துரைக்கின்றான். இராமனும் அனுமன் வாயிலாக வாலி பற்றியறிந்த வற்றை எடுத்துக் கூறி வாதாடுகிறான். வாலியும் சளைக்காமல் எதிர் உரையாடல் செய்கிறான். ஆனால் வாலி நேரடியாக இராமனிடம் ‘ஏன் மறைந்து நின்று அம்பு எய்தாய்?’ என்று கேட்டபோது இராமன் பதில் சொல்லவில்லை. இலக்குவனே விடையளிக்கின்றான். அந்த விளக்கம் வாலியின் மனத்தில் தெளிவை ஏற்படுத்தியது. அதிலிருந்து அவனுடைய குணஇயல்பு மாறிவிடுகிறது.

இந்த மாற்றமான குணஇயல்பைக் கம்பன் இரு தொடர்களில் குறிப்பிட்டுள்ளான். ஒன்று ‘செவியுறுகேள்விச் செல்வன்’ மற்றது ‘சிறியன சிந்தியாதான்’ இவ்விரண்டும் வாலரியின் குணவியல்பாகி அவன் மீண்டும் இராமன் மீது மதிப்புடையவனாய் மாறியதைக் காட்டும். இராம பக்தனாகி இராமனிடம் வரங்கள் வேண்டுகின்றான். இதுவரை சிவபக்தனாக இருந்த வாலி மாற்றமடைகிறான்.

“உண்டு எனும் தருமமே உருவமா உடையநிற்
கண்டு கொண்டேன் இனிக் காண என் கடவெனோ
பண்டொடு இன்று அளவுமே என் பெரும் பழவினைத்
தண்டமே அடியனேற்கு உறுபதம் தருவதே.”

(வாலிவதை : 132)

அழிவில்லாதது என்று கூறப்படுகின்ற அறமே வடிவாகக்
கொண்டுள்ள உன்னை நான் என் கண்களால் கண்டுகொண்டேன்.
ஆதலால் இனி நான் காணக்கூடிய வேறு பொருள் ஒன்றும் இல்லை.
என் பழையவினை முன்பு தொடங்கி இன்றுவரையில் மட்டுமே
உள்ளது. இனி இல்லை. காரணம் என்னவென்றால் என் தீவினைக்கு
நீ அருளிய இத்தண்டனையே எனக்குப் பரமபதத்தைத் தருவதாகும்.

வாலியின் குணஇயல்பில் ஏற்பட்ட மாற்றம் இராமன் பற்றிய
வாலியின் முன்னைய கருத்தையே மீண்டும் வலியுறுத்துகிறது. வாலி
இராமனிடம் வரம் பெறுகிறான். மகன் அங்கதனை அடைக்கலம்
ஆக்குகிறான். உறவுநிலையிலே தாரையை மனைவியாகப் பெற்ற
வன். தம்பி மனையாளையும் அடைந்தவன். தம்பி சுக்கிரீவனைப்
பரமஎதிரியாக அழிக்க எண்ணியவன் முற்றிலும் மாறிவிடுகின்றான்.
உடன் பிறந்தானையும் இராமனிடம் காக்கும்படி வேண்டும் குடும்பத்
திலே பற்றுக் கொண்டவனாக மாறிவிடுகிறான். இதனால் வாலி
வதைப்படலத்துக் கதைமாந்தரில் கதாநாயகனாக விளங்குகிறான்.

1. சுக்கிரீவன் :

வாலியின் உடன் பிறந்த தம்பி சுக்கிரீவன். வாலி
வதைப்படலத்தில் சுக்கிரீவன் தோற்றப்பொலிவு வாலியோடு போர்
புரியும் நிலையிலேயே விளக்கப்பட்டுள்ளது. இராமன் வாலியைக்

கொல்லதாக்கக் கூறியவுடன் புதிய பலம் பெற்றவனாகின்றான். உடனே வாலி இருக்கும் கிட்கிந்தை நகருக்கு வந்து ஆரவாரம் செய்கிறான். இடி இடித்தாற்போல் ஓங்கிய குரலில் அதட்டுகிறான். கால்களைக் கொட்டுகிறான். உதடுகளை மடித்து வாலியைப் போருக்கு அழைக்கிறான். இத்தகைய வீரமான தோற்றத்தோடு இருப்பதற்கு முக்கிய காரணம் இராமன் துணை பின்னிற்றபதே.

வாலியும் சுக்கிரீவனும் போர்புரியும்போது வெல்ல வேண்டும் என்ற முனைப்போடு போரிடுகிறார்கள். அப்போதைய அவர்களுடைய தோற்றத்தைக் காட்சிப்படுத்தும் கம்பன் பாடல் வருமாறு அமைகிறது.

“தம்தோள் வலி மிக்கவர் தாம் ஒரு வயிற்றின்
வந்தோர் மடமங்கை பொருட்டு மலைக்கலுற்றார்
சிந்து ஓடு அரி ஒண் கண் திலோத்தமை காதல் செற்ற
சுந்தோபசுந்தப் பெயர்த் தொல்லையினோடும் ஒத்தார்.”

(வாலிவதை : 48)

தோள் வலிமையால் மிக்கவர்களும் ஒருதாயின் வயிற்றில் பிறந்தவர்களும் ஆன வாலியும் சுக்கிரீவனும் ஒரு பெண்ணின் பொருட்டாகப் போர் செய்யத் தொடங்கியுள்ளனர். இருவருடைய அப்போதைய தோற்றத்தைப் பார்க்கும்போது முன்னர் இதுபோல நடந்த போரொன்றைக் கம்பன் சுட்டுகிறான். அழகிய பரந்த சிவந்த வரிகளையுடைய கண்களையுடைய திலோத்தமை என்பவளிடத்துக் கொண்ட தீராத ஆசையினால் சுந்தன், உபசுந்தன் என்னும் பெயரையுடைய அசுரர்கள் போரிட்டார்கள். அவர்களைப் போலவே உருமை என்னும் பெண்ணுக்காக வாலியும் சுக்கிரீவனும் போரிடுகின்றனர். இருவரும் வானர இனத்தவராக இருந்தாலும் அசுரர்போல மூர்க்கமாகப் போர் செய்கின்றனர். இருவரிலும்

சுக்கிரீவன் தோற்றம் உணர்வுநிலைப் புலப்பாட்டில் வேறுபட்டுள்ளது. உருமை சுக்கிரீவனின் மனைவி. வாலியால் கவரப்பட்டுள்ளாள். அவளை மீள்பெறவே சுக்கிரீவன் மூர்க்கமாகப் போர்புரிகிறான். வாலி உருமையைக் கவர்ந்த வரலாற்றை அனுமான் ஏலவே இராமனிடம் கூறியிருந்தான்.

“உருமை என்று இவற்கு உரிய தாரம் ஆம்
அருமருந்தையும் அவன் விரும்பினான்
இருமையும் துறந்து இவன் இருந்தனன்
கருமம் இங்கு இது எம் கடவுள் என்றான்.”

(நட்புக்கோள் : 67)

எம் கடவுளே இச் சுக்கிரீவனுக்கு ‘உருமை’ என்ற பெயர் பூண்ட மனைவியாகிய கிடைப்பதற்கரிய அமிழ்தத்தையும் அந்த வாலி விரும்பிக் கவர்ந்து கொண்டான். சுக்கிரீவன் செல்வத்தையும் மனைவியையும் துறந்து இருந்தான் என அனுமன் கூறிய செய்தியே இராமனைச் சுக்கிரீவனுக்கு உதவ வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்தியது.

போர்க்களத்திலே சுக்கிரீவன் தோற்றம் இராமன் வேண்டுதலால் மாற்றம் அடைகின்றது. வாலியிலிருந்து தன்னை வேறுபடுத்திக் காட்டக் கொடிப்பூவைச் சூடிச் சுக்கிரீவன் வாலியோடு போர் செய்கிறான். வெற்றி நிச்சயம் என்ற உறுதியோடு வாலியைப் பலமாகத் தாக்குகிறான். வாலியின் உக்கிரமாமன தாக்குதலால் நிலை குலைகிறான். அவனுடைய அப்போதைய தோற்றம் பரிதாபமானது. செவிகளிலும் கண்களிலிருந்தும் இரத்தம் பெருக வேறு ஒன்றுமே செய்ய முடியாமல் இராமன் நின்ற திக்கைப் பார்க்கிறான். இராமன் உதவியை நாடுகிறான். இராமனும் வாலி மீது அம்பைத் தகுந்த சமயத்திலே செலுத்தி விடுகிறான்.

அடுத்துச் சக்கிரீவன் வாலியின் உடலிலிருந்து பெருகும் உதிரத்தைக் கண்டவுடன் மனம் வருந்தி நிலத்திலே விழுகின்றான்.

“வாசத்தாரவன் மார்பு எனும் மலை வழங்கு அருவி
ஓசைச்சேரியை நோக்கினன் உடன்பிறப்பு என்னும்
பாசத்தால் பிணிப்புண்ட அத்தம்பியும் பசுங்கண்
நேசத் தாரைகள் சொரிதர நெடுநிலம் சேர்ந்தான்.”

(வாலிவதை : 77)

இங்கு சக்கிரீவனின் தோற்றம் முழுமையாக மாறிவிடுகிறது. வாலியினது மார்பிலிருந்து பெருகிவரும் இரத்த அருவியைக் கண்டவுடன் உடன் பிறந்தவன் என்ற பாசத்திற்கு ஆளாகிவிட்டான். எனவே கண்களினின்று நீர்வடிய மிகுந்த மனவருத்தத்தோடு தரையிலே சாய்கிறான். வாலி மார்பினின்றும் அம்பைப் பறிக்காத வரையில் அது இராமனின் அம்பு என்பதை அறியான். ஆனால் வாலி தனது ஆற்றலால் மார்பிலே ஆழப் பாய்ந்த அம்மை இழுத்து அதனை ஓடிக்க முடியாமல் போகவே அதில் எழுதப்பட்ட பெயரைப் பார்க்கிறான். இதனைச் சக்கிரீவன் காண வேண்டி நேரிடும் என்பதை நினைந்தே தரையில் சாய்ந்து விடுகிறான். இராமன் அம்பெய்வதை அறிந்தே தான் வலியப் போருக்கு வந்த உண்மை நிலையை வாலி உணருவான் என்பதைத் தம்பியான சக்கிரீவனும் நன்கு உணர்ந்து கொண்டான். எனவே அவனுடைய உள்ளம் தன் செய்கையால் பெரிதும் வருந்தியது.

இந்த நிலையில் சக்கிரீவன் வாலியோடு எதுவுமே பேசவில்லை. வாலி பேசுவதைக் கேட்பவனாகவே மாறிவிடுகிறான். வாலி இராமனோடு உரையாடிய போதெல்லாம் மௌனமாகவே நிற்கிறான். ஆனால் வாலி அவனது மன நிலையை நன்கு உணர்ந்து கொண்டான். வாலியின் உள்ளம் சக்கிரீவனின் வேதனையை

உணர்ந்து கொண்டது. அவனைத் தேற்ற முயல்கிறது. இதனைக் கம்பன் பாடல் தெளிவாக உணர்த்துகிறது.

“என்று அவற்கு இயம்பி பின்னர் இருந்தனன் இளவல் தன்னை
வன் துணைத் தடக்கை நீட்டி வாங்கினான் தழுவி மைந்த
ஒன்று உனக்கு உரைப்பது உண்டால் உறுதி அது உணர்ந்துகோடி
குன்றினும் உயர்ந்த தோளாய் வருந்தலை என்று கூறும்.”

(வாலிவதை : 138)

இராமனோடு உரையாடி முடிந்த பின்னர் வாலி அருகிலே இருந்த தம்பியான சக்கிரீவனை இரண்டு கைகளாலும் கட்டிப்பிடித்து அணைத்துக்கொண்டு 'தம்பி உனக்கு நான் சொல்லக் கூடிய நன்மை ஒன்று உள்ளது. அதைக் கேட்டறிந்து உள்ளத்தில் கொண்டு நடப்பாயாக. மலையைவிடத் திண்ணிய தோள்களையுடையவனே என் இறப்புக்காக நீ வருந்த வேண்டாம்' என்று கூறுகிறான். எதிரியாகக் கருதிக் கொலை செய்ய முன்னின்ற சக்கிரீவனை வாலி வெறுக்கவில்லை. பல அறிவுரைகளைக் கூறுகிறான். அதுமட்டுமன்றி இராமனிடம் அவனைச் சுற்றத்தோடு அடைக்கலமாகக் கொடுக்கிறான்.

சக்கிரீவனுடைய துன்பமான தோற்றத்தை வாலியே தன் மொழிகளால் மாற்றுகிறான். அதன்பின் வாலி தன் தம்பியான சக்கிரீவனைப் பார்க்கிறான். அவன் முகத்தை நோக்கி தன் மகனான அங்கதனை விரைவில் அழைத்து வரும்படி கேட்கிறான்.. இதனைக் கம்பன் வருமாறு காட்சிப்படுத்தியுள்ளான்.

“வைத்த உரிமைத் தம்பிமாமுகம் நோக்கி வல்லை
உய்த்தனை கொணர்தி உன்தன் ஓங்கரு மகனை என்ன.

(வாலிவதை : 146)

வாலியின் உரிமைத் தம்பியாக இப்போது சக்கிரீவன் தோற்றுகிறான். அவன் கண்ணில் வடிந்த கண்ணீர் வாலியை அவன்பால் நேசம்

கொள்ளச் செய்தது. அதனால் தன் மகன் அங்கதனையும் 'உன்தன் ஓங்கரு மகன்' எனக் கூறுகிறான். விடுபட்டுப்போன உறவு நிலையைச் சக்கிரீவன் உணர்ந்து கொள்கிறான். வாலி சொற்படி வாலியின் மகன் அங்கதனைத் தன் மகனாக அழைத்து வருகிறான்.

சக்கிரீவன் குணஇயல்பில் இருவித நிலைகளை வாலிவதைப் படலத்திற் காணலாம். ஒன்று வாலி இராமன் அம்புபட்டு விழும் வரையான மனநிலை. மற்றது அதன் பின்னரான மனநிலை. வாலியை எப்படியாவது கொல்ல வேண்டும் என்று விரும்பியவன் சக்கிரீவன். அதற்காக இராமன் உதவியை நாடியவன். அவன் எண்ணப்படியே வாலி இராமன் அம்பினால் வீழ்த்தப்பட்டான். அது கண்ட சக்கிரீவன் ஆரவாரப்படவில்லை. மாறாக மனம் வருந்துகிறான். தன் உடன் பிறந்தானைத் தானே திட்டமிட்டுக் கொன்றது அவனைப் பெரிதும் வருத்துகிறது. வாலிக்கும் இராமனுக்கும் போர்க்களத்தின் இடையே நடைபெற்ற உரையாடல் சக்கிரீவனுடைய உள்ளத்திலே மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. வாலியினுடைய செம்மையான உளப்பாங்கினைச் சக்கிரீவன் உணர்ந்து கொள்கிறான். வாலி இராமனிடம் கூறிய ஒரு செய்தி சக்கிரீவனுடைய குணஇயல்பை மாற்றிவிடுகிறது.

“மற்று இனி உதவி உண்டோடு வானிலும் உயர்ந்த மானக்
கொற்றவ நினை என்னைக் கொல்லிய கொணர்ந்து தொல்லைச்
சிறினைக் குரங்கினோடும் தெரிவு உறச் செய்த செய்கை
வெற்றரசு எய்தி எம்பி வீட்டரசு எனக்கு விட்டான்.”

(வாலிவதை : 133)

வானத்தை விட உயர்ந்த பெருமையையுடைய இராமனே! என் தம்பி சக்கிரீவன் என்னைக் கொல்வதற்காக உன்னை அழைத்துக்கொண்டு வந்து நெடுங்காலமாகச் சிறிய குரங்குகளுடன் ஆலோசனை செய்த செயலால் சிறந்த பயனில்லாத அரசாட்சியை அவன் அடைந்து

எனக்கு முத்தி உலகத்தில் சிறப்புடன் வீற்றிருக்கும் தன்மையை அளித்தான். ஆதலால் இதைக்காட்டிலும் அவன் எனக்குச் செய்யக் கூடிய மேலான உதவி யாதுளது? வாலியைக் கொல்லச் சக்கிரீவன் எண்ணினான். ஆனால் வாலி வீடுபேறு தந்ததாகச் சொல்கிறான். இராமனுடைய பெருமையை இதன் மூலம் மேலும் சக்கிரீவன் அறியலானான். உடன் பிறந்த சகோதரனைக் கொல்வித்தான் என்ற பழி சக்கிரீவனுக்கு உலகம் உள்ளவரைக்கும் நிலைத்திருக்கும் என்றே சக்கிரீவன் எண்ணியிருந்தான். அதனை வாலி மாற்றியது அவன் உள்ளத்தைத் தொடுகிறது. தனக்கு முத்தோன் என்ற நிலையில் வாலி தனக்குச் செய்யும் நன்மைகளை நேரடியாகப் பார்க்கும் வாய்ப்பு சக்கிரீவனுக்குக் கிடைத்தது. வாலியின் பெருந்தன்மையை அவன் நன்கு உணர்கிறான். அதனால் அண்ணன் வாலியின் அறிவுரைகளை ஏற்றுக்கொள்கிறான். மீண்டும் வாலியின் உடன்பிறப்பாக ஆகிவிடுகிறான்.

3. இராமன் :

வாலிவதைப் படலத்தில் இராமனுடைய தோற்றப் பொலிவு கம்பனுடைய கற்பனை ஆற்றலாலும் வாலியின் உரையாலும் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. படலத்தின் தொடக்கத்தில் கம்பன் இராமனையும் இலக்குவனையும் அறிமுகம் செய்யும்போது 'அறங்கள் நானும் மேனியர்' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளான். சக்கிரீவனோடும் அனுமானோடும் வாலியின் இருப்பிடத்திற்கும் இராமலக்குவரின் மேனியின் சிறப்பு இவ்வாறு குறிப்பிடப்படுவது கம்பனின் புலமைப்புவைவாகும். மலைச்சாரலிலே கமழும் பல்வேறுவிதமான மணங்களுள் இவர்களின் மேனிக்குச் சிறப்பும் பெருமையும் தர 'அறம் நானும்' எனக் கம்பன் கூறியுள்ளான்.

அம்புபட்டுக் கீழே விழுந்து கிடக்கும் வாலியின் முன்னே வந்து தோன்றிய இராமனின் தோற்றத்தைக் கம்பன் வருமாறு காட்டுகிறான்.

“கண்ணுற்றான் வாலி நீலக் கார் முகில் கமலம் பூத்து
மண் உற்று வரிவில் ஏந்தி வருவதே போலும் மாலை
புண் உற்றது அனைய சோரி பொறியொடும் பொடிப்ப நோக்கி
எண்ணுற்றாய் என் செய்தாய் என்று ஏசுவான் இயல்பலுற்றான்.”

(வாலிவதை : 83)

இராமனுடைய தோற்றத்தைக் காட்சிப்படுத்தும் கம்பன் சொற்சித்திரத்தில்

“நீலக் கார்முகில் கமலம் பூத்து
மண்ணுற்று வரிவில் ஏந்தி வருதல்.”

என அமைந்துள்ளது. இக்காட்சிப்படுத்தலைப் பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் வருமாறு விளக்கியுள்ளார்.

“இத்தகைய அற்புதக்காட்சியை வாலி கண்டானன்றித் தன் அழிவுக்குக் காரணமாய் நின்ற இராமனைக் கண்டானில்லை. இராமனாக அவதரித்த திருமாலின் காட்சிதான் அது என்பதை உணருகின்றான். அக்காட்சியைப் புலவன் தன் கூற்றாக விவரித்துக் கூறியபோதும் வாலி கண்ட காட்சி அது என்பதை உணர்த்தும் நோக்கமாகவே 'கண்ணுற்றான் வாலி' என்று கூறுகின்றான். காரை வென்ற நிறுத்தினன் இராமன் என்பதைக் குறிப்பதற்கே 'கார்முகில்' என்னாது நீலக் கார்முகில் என்றான். இராமனுடைய திருமுகம், வாய், கண் முதலிய உறுப்புக்கள் செந்தாமரை மலர்களாகக் காட்சியளித்ததால் 'கார்முகில் கமலம் பூத்து' என்றான்.”

கம்பன் வாலியின் பார்வையூடாக இராமனின் தோற்றத்தைக் காட்டும்

போது ஒரு தெய்வதரிசனமாகக் காட்டுகிறான். இராமன் மண்ணிலே பிறந்து வரிந்து கட்டப்பட்ட வில்லை ஏந்தியபடி வருவது என்பது அவனுடைய வனவாசத் தோற்றத்தைப் பொலிவையே காட்டுகிறது. கம்பன் இராமனை ஒரு தெய்வீகக் கதை மாந்தர் நிலையிலே காட்ட விரும்புகிறான். அம்பிலே பெயராகக் கண்ட இராமனை தான் முன்னர் பெருமதிப்பு வைத்திருந்த இராமனை முதலில் காணும் வாலி வனவாசம் செய்ய வந்த தோற்றத்திலேயே காண்கிறான்.

வாலியின் உரையாடல் நிலையில் இராமன் குணஇயல்பு வாலி வதைப் படலத்தில் விரிவாகப் பேசப்படுகிறது. வாலி தாரையோடு உரையாடும்போது இராமன் குணவியல்பை வருமாறு வரிசைப்படுத்துகிறான்.

1. வருந்திய உலகத்திற்கு அறவழிகளையெல்லாம் நடைமுறையில் செய்து காட்டியவன்.
2. இம்மை மறுமை ஆகிய இரண்டின் பயன்களையும் எண்ணிப் பார்ப்பவன்.
3. அரிய பொருளாய் நின்று எல்லா உயிர்களையும் காக்கின்ற இயல்புடைய அறம்.
4. தன் தந்தை கொடுத்த ஆட்சியை உரிமையாகப் பெற்ற பின்பும் தம்பிக்கு மனமுவந்து கொடுத்தவன்.
5. வில்லையே துணையாகக் கொண்டவன்.
6. தம்பியரே தனக்கு உயிரென நினைத்து இவ்வுலகிலே அவர்களுடன் இணங்கி நடப்பவன்.
7. கருணைக் கடல் போன்றவன்.

மீண்டும் இராமன் அம்புபட்டு வீழ்ந்து கிடக்கும்போது வாலி இராமனின் குண இயல்புகளை எடுத்துக் கூறுகிறான்.

1. இல்லறம் துறந்த நம்பி
2. வில்லறம் துறந்த வீரன்

3. வாய்மையும் மரபும் காத்து மன் உயிர் துறந்த வள்ளல் தசரதமன்னனின் மைந்தன்
4. பரதன் முன் தோன்றியவன்
5. தாய்மையும் அன்றி நட்பும் தருமமும் தழுவி நின்றோன்.
6. மேன்மையான குலம், கல்வி, கொற்றம் உடையவன்.
7. கருணை வள்ளல்.
8. கூட்டு ஒருவரையும் வேண்டாக் கொற்றவன்.

வாலிவதைப் படலத்தில் கம்பன் இராமனைத் தெய்வமாகவும் மனிதனாகவும் காட்சிப்படுத்தியுள்ளான். இவ்விரு நிலையிலும் காட்டுகின்றபோது இராமனின் நல்வியல்பினை வாலியே வெளிப்படுத்துபவனாக உள்ளான். இராமனை வாலி மதிப்புக்குரியவனாகவே கருதியிருந்தான். அந்நிலையில் இராமன் குணவியல்பைத் தெய்வீகமாகக் காண்கிறான். இந்த உலகத்திலே துன்பப்படுபவர்க்கு அறவழி நின்று துன்பத்தைத் தீர்ப்பவன்; என இராமன் குணத்தைத் தன் மனைவி தாரைக்கு எடுத்துரைக்கின்றான்.

“இருமையும் நோக்குறும் இயல்பினார்க்கு இது
பெருமையோ இங்கு இதில் பெறுவது என்கொலோ
அருமையின் நின்று உயிர் அளிக்கும் ஆறுடைத்
தருமமே தவிர்க்குமோ தன்னைத் தான் அரோ.”

(வாலிவதை : 32)

வாலி இராமன் இம்மை மறுமை ஆகிய இரண்டின் பயன்களையும் எண்ணிப் பார்த்துச் செயற்படுபவன் என்று கூறுகின்றான். அரியதொரு பொருளாக நின்று எல்லா உயிர்களையும் காக்கின்ற அறக் கடவுள் என மதித்திருக்கின்றான். தாரை இராமனைப் பற்றிக் கூறியவற்றை வாலி ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இராமனைத் தெய்வப் பிறவியாகக் கருதியிருந்த வாலி இராமன் தன்மீது அம்பு செலுத்தியபோது மனிதனாகக் காண்கிறான். இராமன் செயலைப் பலவாறு பழித்துரைக்கின்றான்.

1. மற்றவரைத் தீயவற்றைச் செய்யாமல் காத்துத் தான் தீய செயல்களைச் செய்தால் அது குற்றமற்றதாகி விடுமோ.
2. எல்லாம் அறிந்திருந்தும் எல்லாவற்றையும் மறந்தவர் போல அந்தத் திண்மைகள் எல்லாம் கலங்குமாறு நீ இப்படிச் செய்வது நல்லதோ?
3. நின் உயிர் போன்றவளை சனகனின் மகளான அன்னம் போன்ற சீதையைப் பிரிந்த பின்பு செய்யும் செயலில் தடுமாற்றம் அடைந்தாயோ?
4. அரக்கர் உனக்கு ஒரு தீமை செய்தால் அதற்காகக் குரங்குக் கூட்டத்து மன்னனைக் கொல்லுமாறு மனுநீதி கூறியதோ? என்னிடத்திலே நீ என்ன பிழையைக் கண்டாய்.
5. நாட்டிலே உன் தம்பிக்கு அரசாட்சியைக் கொடுத்து ஒரு புதுமையைச் செய்தாய். ஆனால் அதற்கு மாறாக காட்டில் ஒரு புதுமையைச் செய்திருக்கின்றாயே?
6. ஒரு போரில் இருவீரர் எதிர்த்து நிற்கும்போது அவ்விரண்டு பேரையும் சமமாகக் கருதி நல்ல உறவினராகக் கொள்வதே சிறந்தது. நீ அதற்கு மாறாக அவ்விரவருள் ஒருவர் மீது கருணை கொண்டு மற்றவர் மீது மறைந்து நின்று வில்லை வளைத்து மார்பில் பாய்ச்சுதல் அறமோ?
7. நீ செய்த இச்செயல் வீரம் அன்று நூல்களில் விதித்த முறையும் அன்று. உனக்கு என்னுடல் பாரமும் அன்று நான் உனக்குப் பகைவனும் அல்ல. நின் பெருமைக் குணம் அழிந்து அன்பின்றி இச்செயலைச் செய்தவிதம் என்ன காரணத்தாலோ?
8. கதிரவன் பரம்பரை முழுவதற்கும் ஒரு நிலைத்த களங்கத்தை தலைவனான நீ உண்டாக்கிவிட்டாயே?
9. நீ வாலியை அழிக்கவில்லை அரச அறத்தின் வேலியையே அழித்துவிட்டாயே.
10. உன்னுடைய தாரத்தை வேறொருவன் கவர்ந்து செல்ல என்னைக் கொன்றது உன் வீரத்துக்கு இழுக்காகும்.

உன்னை எப்படி விற்போரில் வல்லவன் என்று சொல்வது. இவ்வாறு இராமனைப் பழிதூற்றும் நிலை கம்பராமாயணத்தில் எந்தப் படலத்திலும் இடம் பெறவில்லை. இராமன் கிட்கிந்தையிலே வனவாசத்தின்போது இப்படியொரு இக்கட்டான நிலையிலே இருப்பது அவனுடைய குணஇயல்பிலே பெரியதொரு மாற்றமாக உள்ளது. சுக்கிரீவன் இராமனது நட்பு நிலையோடு கூடிய குணஇயல்பைச் சுட்ட வாலி இராமனின் இரு நிலைப்பட்ட குணஇயல்புகளையும் எடுத்துரைப்பவனாக உள்ளான்.

உறவு நிலையிலே இராமனும் இலக்குவனும் வாலிவதையை நடத்தியவர்களாக வாலிவதைப்படலத்தில் விளங்குகின்றனர். இராமனிடம் வாலிகேட்ட கேள்விகளையெல்லாம் முற்றிலும் கவனித்துக் கொண்டிருந்த இலக்குவன் வாலிகேட்ட இக்கட்டான இறுதிக்கேள்விக்கு விடை கூறுகிறான். 14 ஆண்டுகள் வனவாசம் செய்ய வந்த இராமனோடு நிழல்போலிருப்பவன். அதனால் இராமனைப் பாதுகாப்பவன். வாலிவதம் இராமனால் தீர்மானிக்கப்பட்டபோது இலக்குவனும் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறான். உடன் பிறப்பின் முடிவு சரியானதே என எண்ணுகிறான். சித்ரகூட மலையிலே பரதன் இராமன் சொல்கேட்டு அயோத்தியை ஆளும் பொறுப்பை ஏற்றுச் சென்றான். அதுபோலவே அண்ணானான இராமனுடைய செயற்பாட்டை இலக்குவன் ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம் இராமனின் பெருமைக்குணத்தைப் பிறருக்கு உணர்த்துகின்றான்.

இன்னும் இராமனுடைய குணஇயல்பை வெளிப்படுத்துவதில் கம்பனும் பெரும் பங்கேற்றுள்ளான். இராமனை வாலி சிறப்பாக 'ஓவியத்து எழுத ஒண்ணா உருவத்தாய்' என்றழைப்பதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளான். இராமனின் அழகான தோற்றம் வாலியின் மனத்தைக் கவர்ந்த வாற்றைக் கம்பன் இச் சொற்சித்திரத்தால் காட்டியுள்ளான். இராமன் கதாநாயகனாகவே எப்போதுமிருந்ததையும் இதன்மூலம் கம்பன் காட்டியுள்ளான்.

4. இலக்குவன் :

வாலிவதைப் படலத்தில் இலக்குவனுடைய தோற்றம் பற்றி ஒரு குறிப்பு மட்டுமே வந்துள்ளது. அதுவும் இராமன் கூற்றாகவே வந்துள்ளது.

'வில் தாங்கு வெற்பு அன்ன விலங்கு எழில்தோள்' இராமனோடு வனவாசம் செய்ய உடன்வந்த இலக்குவன் 14 ஆண்டுகளாகத் தனது வில்லை இரவு பகலாகத் தோளிலே தாங்கி நின்றவன். அதனால் ஒளியையுடைய மலையைப் போன்ற அழகு பொருந்திய அவனுடைய தோளிலே என்றும் இருக்கும் வில்லை இராமன் மறக்கவில்லை. எனவே இலக்குவனை அழைக்கும்போது வில்லைத் தாங்கி நிற்பதையும் குறிப்பிடுவதாகக் கம்பன் காட்சிப்படுத்தியுள்ளான்.

இலக்குவனுடைய குணவியல்பு இரு இடங்களில் புலப்பட்டு நிற்கிறது. போர் செய்வதற்காக வந்திருக்கும் வாலியைக் கண்டவுடன் அவனுடைய தோற்றத்தைக் கண்டு பெருவியப்படைந்த இராமன் இலக்குவனிடம் வருமாறு கூறுகிறான். 'இவனுடைய தோற்றத்தை நன்றாகப் பார். இந்த உலகத்திலே உள்ள எதுதான் இவனுக்கு ஒப்பாகும்' அப்போது இலக்குவன் தன் கருத்தை வருமாறு கூறுகிறான்.

**"வள்ளற்கு இளையவன் பகர்வான் இவன் தம்முன் வாழ்நாள்
கொள்ளக் கொடுங் கூற்றுவனைக் கொணர்ந்தான், குரங்கின்
எள்ளற்குறு போர் செய எண்ணினன் என்னும் இன்னல்
உள்ளத்தின் ஊன்ற உணர்வு உற்றிவன் ஒன்றும் என்றான்."**

(வாலிவதை : 41)

இலக்குவன் இராமனிடம் கூறிய பதில் அவன் குணஇயல்பை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. இந்தச் சக்கிரீவன் தன் தமையனின் வாழ்நாளைப் பறிப்பதற்காகக் கொடிய இயமனைக் கொண்டு வந்துள்ளான். சாதாரண குரங்குகள் செய்யும்போரை இவன் செய்பவன் அல்லன் என்பதால் தோன்றிய துன்பம் என் உள்ளத்திலே பதிவதால் ஒன்றும் அறிந்தேனில்லை என்று கூறுகிறான். வாலியைப் பற்றிய இலக்குவனின் கருத்திலே அவனுடைய குணவியல்பு புலப்படுகிறது. வாலியின் தோற்றம் அவனுடைய போராற்றலை நன்கு உணர்த்தி நிற்கிறது. ஆனால் தம்பி சக்கிரீவன் தமையனைக் கொல்வதற்காக இராமன் உதவியை ஏன் நாடினான் என்பதும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. ஆனால் வாலி சாதாரண குரங்குப் போரைச் செய்யாது ஆற்றலோடு போர் செய்வான் என்பதையும் கண்டு கொள்கிறான். இலக்குவன் உள்ளத்திலே உடன் பிறந்தோர் இவ்வாறு போர்க்களத்திலே எதிரிகளாக வந்து நிற்பது அவனுக்கு மனவருத்தத்தைக் கொடுக்கிறது. அவனுடைய மனம் தொலை நோக்கிலே சிந்திக்கிறது. அவனுடைய அப்போதைய எண்ணத்தைக் கம்பன் தெளிவாக சொற் சித்திரமாக்கிக் காட்டுகிறான்.

“ஆற்றாது பின்னும் பகர்வான் அறத்தாறு அமுங்கத்
தேற்றாது செய்வார்களை தேறுதல் செவ்விது அன்றால்
மாற்றான் எனத் தம்முனைக் கொல்லிய வந்து நின்றான்
வேற்றார்கள் திறத்து இவன் தஞ்சம் என்வீர என்றான்.”

(வாலிவதை : 42)

இலக்குவன் மனம் பொறுக்கமாட்டாமல் இராமனிடம் மீண்டும் கூறுகிறான். வீரனே நம்பத்தகாத செயல்களைச் செய்பவர்களை நம்புதல் நல்லதன்று. பகைவன் போலத் தன்னுடைய தமையனையே கொல்வதற்காகப் போர்க்களத்திலே வந்து நிற்கிறான் சக்கிரீவன்.

அப்படியானவன் பிறரைப் பொறுத்தவரையில் எப்படி நடந்து கொள்வானோ? சக்கிரீவனுடைய போக்குப் பற்றி இலக்குவன் இப்போது சிந்திக்கிறான். உடன்பிறப்புகளிடையே ஏற்பட்ட மோதலின் முடிவை அறிந்தவனாதலால் இலக்குவன் தன் கருத்தைத் தெளிவுபடுத்த இராமனை வினவுகிறான்.

இராமன் கூறும் விடை உடன்பிறப்புகள் இருவரும் ஒரே சிந்தனையுடையவராய் இருப்பர் என்பதை உணர்த்துகிறது.

“அத்தா இதுகெள் என ஆரியன் கூறுவான் இப்
பித்து ஆய விலங்கின் ஒழுக்கினைப் பேசல் ஆமோ
எத்தாயர் வயிற்றிலும் பின்பிறந்தார்கள் எல்லாம்
ஒத்தால் பரதன் பெரிதும் உத்தமன் ஆதல் உண்டோ.”

(வாலிவதை : 43)

‘மக்கள் ஒழுக்கத்தைக் குறித்து நியாயம் அநியாயம் எனப் பேசுவது போல பித்துக் கொண்டது போன்ற இவ்விலங்குகளின் ஒழுக்கம் பற்றிப் பேசலாமோ விலங்குகளில் உடன் பிறந்த அண்ணனைப் பகைத்த சக்கிரீவன் கிடக்க எந்தத் தாயர் வயிற்றிலே பிறந்த தம்பியர் எல்லாம் தம்தம் தமையன்மாருடன் ஒத்து நடந்தால் நம் பரதன் சிறந்தவன் ஆவான்’ என இராமன் இலக்குவன் குழப்ப நிலையைத் தெளிவிக்கிறான். ஒருதாயின் வயிற்றிலே பிறந்த உடன்பிறப்புகளான வாலியும் சக்கிரீவனும் விலங்குகள் என்பதால் அப்படி இருக்கிறார்கள். ஆனால் வெவ்வேறு தாயர் வயிற்றிலே பிறந்தாலும் உடன்பிறப்புகள் ஒற்றுமையாக இருப்பது மனித இயல்பு என விளக்குகிறான். இலக்குவனுக்குப் பரதன் செயற்பாட்டை நினைவூட்டுகிறான். மேலும் இந்த உலகத்திலே அற ஒழுக்கப்படி வாழ்பவர் சிலரே. நல்லொழுக்கம் இல்லாதவர் பலர். எனவே நட்பாகப் பொருந்தியவரிடத்திலே கிடைக்கும் நற்பயனைப் பெற்றுக்

கொள்வதல்லாமல் குற்றம் அற்றவர் என்று கொள்வதற்கு யார் உள்
என்ற கேள்வியையும் இராமன் இலக்குவனிடம் கேட்கிறான்.

அடுத்து இலக்குவனுடைய குணவியல்பு புலப்படுத்தப்படும்
இடம் போர்க்களமாகும். இராமன் அம்பை இழுத்தெடுத்த வாலி
அதனை இராமபாணம் என்று அறிந்தவுடன் பெருஞ்சீற்றம்
கொள்கிறான். இராமனோடு வாதாடுகிறான். இதனை இலக்குவன்
பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான். இறுதியாக வாலி இராமனிடம்
எதற்காக மறைந்து நின்று அம்பைச் செலுத்தினாய் எனக் கேட்கிறான்.
இவ்விடத்தில் இலக்குவனே விடை கூறுகிறான். இலக்குவன் விடை
கூறவேண்டிய காரணத்தை அகளங்கள் வருமாறு கூறுகிறார்.

“தான் மறைந்திருந்து அம்பெய்ய வேண்டிய காரணத்தை இராமன்
எவருக்குமே சொல்லவில்லை. இங்கே வாலியின் கேள்விக்கும்
இராமன் பதில் சொல்லவில்லை. இலக்குவனே காரணம் கூறுகிறான்.
சில சமயம் இராமன் ஏதாவது பொருத்தமில்லாத பதிலை தனக்குச்
சொன்னது போன்ற பதிலைச் சொல்லி விடுவானோ என்று எண்ணிப்
போலும் இலக்குவனே பதிலிறுக்கிறான்.

ஆனால் வாலியின் கேள்விக்கு இலக்குவன் கூறிய பதிலை
நோக்கும்போது அது அவனுடைய சிந்தனைத் தெளிவைக் காட்டுகி
றது. அதனைக் கம்பனின் சொற்சித்திரம் வருமாறு காட்டுகிறது.

“முன்பு நின் தம்பி வந்து சரண்புக முறை இலோயைத்
தென்புலத்து உய்ப்பென் என்று செப்பினன் செருவில் நீயும்
அன்பினை உயிருக்கு ஆகி அடைக்கலம் யானும் என்றி
என்பது கருதி அண்ணல் மறைந்து நின்று எய்தது என்றான்.”

(வாலிவதை : 125)

இலக்குவன் விடை வாலியைச் சமாதானப்படுத்துகிறது. இவ்வாறு இராமனிடம் கேட்ட கேள்விக்கு இலக்குவன் விடையளித்தமைக்கு அவனுடைய குண இயல்பே காரணம். 14 ஆண்டுகள் இராமனுடன் வனவாசம் செய்யும் இலக்குவன் இராமனுடைய செயற்பாடுகளை நன்கு அறிந்திருக்கின்றான். சீதையின் பிரிவு இராமனைப் பெரிதும் பாதித்திருப்பதையும் அவன் நன்கு அறிவான். சீதையைத் தேடுவதற்கு சக்கிரீவன் உதவி பெறும் இராமன் அவன் கேட்டபடி கொல்வதாகக் கூறுகிறான். அவ்வாறு கூறும்போதே மறைந்து நின்று அம்புவிடப் போவதாக முன்னரே கூறிவிடுகிறான். தன்னைச் சரணடைந்த சக்கிரீவனுக்கு இராமன் அடைக்கலம் கொடுத்தது மட்டுமன்றி வாலியைக் கொல்வதாகவும் உறுதிமொழி கொடுத்தது இலக்குவனுக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. அதனால் வாலிக்கு அவன் வருமாறு விடை அளிக்கிறான்.

“முன்பு உன்தம்பி சக்கிரீவன் வந்து அடைக்கலம் அடைய அப்போது இராமன் நீதி நெறியில்லாத உன்னைக் கொல்வதாக அவனுக்கு வாக்குறுதி அளித்தான். பின்பு நீயும் போரில் இராமனிடம் வந்து நானும் உனக்கு அடைக்கலம் என்று கூறலாம் என்று நினைத்தே அவன் மறைந்து நின்று அம்பு எய்தான்.”

இலக்குவனின் பதில் வாலியின் உள்ளத்தைச் சமாதானப்படுத்துகிறது. இதுவரை உயர்ந்த இடத்திலே வைத்திருந்த இராமனின் செயற்பாடு துன்பத்தால் மாறிய மனத்தைக்கொண்ட செயற்பாடு அல்ல என்பதையும் நன்கு உணர்ந்து கொள்கிறான்.

இலக்குவனின் குணவியல்பு வாலியின் மனத்தை அமைதிபெறச் செய்யும் அளவிற்குப் பக்குவப்பட்டிருந்தது. வாலியும் இராமன் செயற்பாடு அறத்தின் பாற்பட்டது என எண்ணுகிறான்.

இலக்குவன் மனத்திலும் இராமன் செயற்பாடு பற்றிய தெளிவிருந்தது. பரதனுக்கு ஆட்சியைக் கொடுத்து வனவாசத்தை ஏற்றுத் தந்தையின் வரத்தை நிலைபெறச் செய்த மைந்தன் இராமன். வாலியும் சுக்கிரீவனும் போர்செய்ய முற்பட்டபோது பரதனை இராமன், இலக்குவனுக்கு நினைவூட்டியது இலக்குவன் மனதில் ஆழப்பதிந்திருந்தது. மறைந்து நின்று அம்பெய்த பழியையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் இராமனின் மனப்பக்குவத்தை இலக்குவன் நன்கு உணர்ந்து கொண்டான். எனவேதானே விடைசூறி அதை விளக்கிவிட்டான். அந்த விளக்கத்தை வாலியும் ஏற்றுக்கொள்கிறான். இராமனை வழிபடுகின்றான்.

வாலியை மேன்மைப்படுத்த இலக்குவனே உதவியுள்ளான். அவனுடைய உடன்பிறப்போடு இணைந்த அன்புநிலை வாலிவதைப் படத்திலே சிறப்பாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. அண்ணனுடைய அருகிலே 14 ஆண்டுகளாக இருக்கும் இலக்குவன் இராமனுடைய ஏனைய உடன்பிறப்புகளை விட மேன்மையானவன். இராமன் மனிதநிலையிலே பல துன்பங்களை எதிர்கொண்டபோது உடனின்றி உதவியவன். சுமித்திரையின் வயிற்றில் பிறந்தாலும் ஒருதாய் வயிற்றில் பிறந்த உடன்பிறப்புகள் போல வாழ்ந்த இலக்குவனின் குணஇயல்பு வாலிவதைப்படலத்திலே நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளது. இலக்குவன் சொல்லுக்கு வாலி கட்டுப்படுகிறான். குரங்கினத்தவனான வாலியை மனித இனச் சிந்தனை வயப்பட வைத்தவன் இலக்குவனே. இதனை 'செவியுறு கேள்விச் செல்வன்' என்ற தொடரால் கம்பன் சிறப்பாகக் காட்டுகிறான். இராமனோடு விலங்கு மனப்பான்மையோடு வாதாடிய வாலி மனித சிந்தனை வயப்பட்டதை இத் தொடரால் கம்பன் நன்கு உணர்த்தியுள்ளான். தீயவற்றைச் சிந்திக்காத நற்பண்பு கொண்டவனாக மாறிச் சிறியன

சிந்தியாதானாக உயர்ந்து நிற்கிறான். இத்தகைய மாற்றத்தை வாலி பெறுவதற்குக் காரணமாக இருந்தவன் இலக்குவனே. வாலிவதைப்படலத்தில் ஒரு முக்கிய சிக்கலைத் தீர்த்தவனாக இலக்குவன் விளங்குகின்றான்.

5. அனுமன் :

அனுமன் வாலிவதைப் படலத்தில் இரு இடங்களில் குறிப்பிடப்படுகிறான். ஆனால் வாலிவதம் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதை இராமனுக்கு எடுத்துக் கூறியவன் அனுமனே. வாலிவதைப் படலத்திற்கு முன்னர் அமைந்த கலன் காண்படலத்தில் கம்பன் இதனைக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளான். எனினும் அனுமனேயே இராமன் முதலில் சந்தித்திருந்தமையால் அவன் குணஇயல்புகள் பற்றி நன்கு உணர்ந்திருந்தான். அனுமப் படலத்திலே இராமன் அனுமனைச் சொல்லின் செல்வனாகக் காண்கிறான். நட்புக்கோட்படலத்தில் அனுமனே வாலி சக்கிரீவனுடைய பிணக்கை இராமனுக்கு அறியத் தருகிறான். குரக்குப்படையின் வலிமையால் சீதையை எளிதில் தேடிக்கண்டு பிடிக்க முடியுமென்பதையும் கூறுகிறான்.

“எழு பத்து ஆகிய வெள்ளத்து எம்படை
 ஊழியில் கடல் என உலகம் போர்க்குமால்
 ஆழியைக் குடிப்பினும் அயன் செய் அண்டத்தைக்
 கீழ் மடுத்து எடுப்பினும் கிடைத்த செய்யுமால்.”

(கலன்காண் : 33)

எழுபது வெள்ளம் என்னும் தொகையையுடைய எம் குரங்குப்படையுக் முடிவிலே பொங்கும் கடல்போல உலக முழுவதும் பரவிப் போய் முட வல்லது. கடலைக் குடிக்க வேண்டும் என்றாலும் பிரமாண்டத்தைக் கீழே பிடித்து எடுக்க வேண்டும் என்றாலும் தமக்குப் பணித்த செயலை நிறைவேற்றக் கூடியவை.

என்று வானரப் படையின் ஆற்றலால் சீதையைக் கண்டு பிடிக்க முடியுமென இராமனுக்கு முதலில் நம்பிக்கை ஊட்டியவனும் அனுமனே. இதனால் வாலிவதைப்படலத்தில் வாலியின் இருப்பிடத் திற்கு இராம இலக்குவரையும் சுக்கிரீவனையும் அழைத்துச் செல்பவனாக அறிமுகம் செய்யப்படுகிறான். எனவே சுக்கிரீவனின் அமைச்சனாகச் செயற்படும் அனுமனும் வாலிவதையில் பங்கேற்றவனாகிறான்.

அடுத்து வாலி இராமனுக்கு அனுமனுடைய ஆற்றல் பற்றி எடுத்துக் கூறுமிடத்து அனுமன் குணஇயல்பு வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. இறக்கப் போகின்ற வாலி சீதையைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்கும் ஆற்றல் அனுமனுக்கே உண்டு என்று கூறுகிறான். இந்நிலையைக் கம்பன் வருமாறு காட்சிப்படுத்திக் காட்டுகிறான்.

“மற்று இலேன் எனினும் மாய அரக்கனை வாலின் பற்றி
கொற்றவ நின் கண் தந்து குரக்கு இயல் தொழிலும் காட்டப்
பெற்றிவன் கடந்த சொல்லின் பயன் இலை பிறிது ஒன்றேனும்
உற்றது செய்க என்றாலும் உரியன் இவ் அனுமன் என்றான்.”

(வாலிவதை : 136)

“வெற்றி உடையவனே! வேறு உதவி நான் செய்ய வல்லேன் அல்லேன் என்றாலும் வஞ்சனையுடைய இராவணனை வாலில் சுற்றி எடுத்து நின்னிடம் கொண்டு சேர்த்து ஒரு குரங்காகிய எனக்கு இயன்ற தொழிலையாவது செய்து காட்டும்போது பெறவில்லை. நிகழ்ந்து போனவற்றைச் சொல்வதால் பயனில்லை. ஆகவேண்டிய ஒன்றைச் செய்வாயாக என்று சொன்னாலும் வேறொன்றைச் செய்வாயாக என்று சொன்னாலும் அதைச் செய்து முடித்தற்கு இந்த அனுமன் உரியவன் ஆவான்”

என்று வாலி கூறுகிறான்.

வாலியின் மேன்மை பற்றி அனுமன் ஏற்கனவே இராமனுக்கு

எடுத்துக் கூறியிருந்தான். வாலி இராவணனை அடக்கியமைபற்றியும் முன்னர் நட்புக்கோட் படலத்தில் கூறியிருந்தான்.

“மெய்க்கொள் வாலினால் மீடல் இராவணன்
தொக்க தோள் உறத் தொடர்ப்படுத்தநாள்
புக்கலாதவம் பொழி அரத்த நீர்
உக்கிலாத வேறு உலகம் யாவதோ.”

(நட்புக்கோள் : 48)

தன் உடலில் ஓர் உறுப்பாகக் கொண்ட வாலால் வலிய இராவணனின் இருபது தோள்களை ஒன்றாகச் சேர்த்துப் பிணையுமாறு வாலி கட்டிய பின் அந்நாளில் இராவணனுடைய எல்லா உலகங்களுக்கும் செல்லவே இராவணனின் உடலிலிருந்து எங்கும் இரத்தம் சிந்தியது. இதனை இராமன் கருத்தில் கொள்ளவில்லை என்பதை வாலி உணர்ந்து கொண்டான். எனவே வாலி அனுமன் பற்றி இராமனுக்கு எடுத்துரைத்துப் பொறுப்பை அவனிடம் ஒப்படைக்க விரும்புகிறான்.

மேலும் இராமனிடம் மீண்டும் அதை வலியுறுத்திக் கூறுகிறான்.

“அனுமன் என்பவனை ஆழி ஐய நின் செய்ய செங்கைத்
தனு என நினைதி மற்று என் தம்பி நின் தம்பி ஆக
நினைதி ஓர் துணைவர் இன்னோர் அனையவர் இலை நீ ஈண்டுஅவ்
வனிதையை நாடிக்கோடி வானினும் உயர்ந்த தோளாய்.”

(வாலிவதை : 137)

சக்கரப்படையை உடைய ஐயனே! அனுமன் என்ற இவனை உன் கையில் ஏந்திய வில்லாக எண்ணுவாயாக. மற்றும் என் தம்பி சக்கிரீவனை உன் தம்பியான இலக்குவனைப் போல அன்புடன் குற்றேவல் செய்பவனாக எண்ணுவாயாக. இவர்களைப் போன்ற துணை யாருமில்லை. வாளைவிட உயர்ந்த தோளையுடையவனே! நீ

இப்போது உனது சீதையை இவர்களைக் கொண்டு தேடி அடைவாயாக என வாலி இறக்கும்போது அனுமனின் செயல் திறத்தை மட்டுமன்றி சுக்கிரீவனும் அனுமனோடு சேர்ந்து பணி செய்வான் என்பதையும் கூறவேண்டிய ஒரு காரணம் இருந்தது. ஏற்கனவே அனுமன் துணையினால் சுக்கிரீவன் இராமனோடு நட்புக் கொண்டதை வாலி நினைவுபடுத்த விரும்புகிறான். சீதையைத் தேடித் தரும் பணியில் அனுமனுடைய ஆற்றலே மேலானதென்பதை உணர்த்த விரும்புகிறான். மேலும் அனுமன் சுக்கிரீவனின் அமைச்சனாகவும் இருக்கிறான். எனவே அவனது வழிகாட்டலின்படி சுக்கிரீவன் சீதையைத் தேடும் பணியில் வானரப் படைகளை எங்கும் அனுப்ப வேண்டும் என்பதே வாலியின் கருத்து.

மேலும் அனுமன் வாலி மீது கொண்டிருந்த மதிப்பினை வாலி இறந்த பின்னர் அவனுடைய இறுதிக் கடனைச் செய்வித்தலின் மூலம் வெளிப்படுத்துகிறான். வாலி போர்க்களத்திலே இராமன் அம்புபட்டு இறந்த செய்தியை அறிந்த தாரை வானரப் பெண்களுடன் போர்க்களத்திற்கு வந்து புலம்பியழுகிறாள். துக்கம் தாளாமல் மயங்குகிறாள். வாலியின் பிரிவு அவளைப் பெரிதும் வருத்தியது. அந்நேரத்திலே அனுமனே அவளுக்கு ஆறதல் கூறி வானரப் பெண்களுடன் அந்தரப்புரத்திற்கு அனுப்பி வைக்கிறான். அவ்வேளையைக் கம்பன் வருமாறு காட்சிப்படுத்தியுள்ளான்.

“மடவாரால் அம்மடந்தை முன்னர் வாழ்
இடம் மேவும்படி ஏவி வாலிபால்
கடன் யாவும் கடை கண்டு கண்ணனோடு
உடன் ஆய் உற்றதெலாம் உணர்த்தலும்.”

(வாலிவதை : 178)

இப்பாடலில் தாரையை அனுமன் அந்தரப்புரத்திற்கு அனுப்பியது அவனுடைய குணஇயல்பைப் புலப்படுத்தி நிற்கிறது. வாலி இறந்த பின்பு தாரையை கவனிக்க அங்கதன் மகன் இருந்தபோதும் அனுமன் அப்பொறுப்பை அவ்விடத்திலே ஏற்கிறான். குரக்கினத் தலைவனான வாலியின் குடும்பக் கடமைகளைத் தானே பொறுப்பேற்கிறான். அந்த வகையில் அங்கதன் சோகத்தை ஆற்றித் தந்தையின் இறுதிக் கடன்களையும் செய்விக்கிறான். அதன் பின்னர் அங்கு நடந்தவற்றை யெல்லாம் இராமனிடம் விளக்கிக் கூறுகிறான்.

வாலிவதைப் படலத்தில் அனுமன் கதையை அமைதியாக முடித்து வைப்பவனாக விளங்குகிறான். வாலியின் இறப்பு எல்லோரையும் வருந்தச் செய்தது. அனுமன் வாலி கூறியதுபோல எடுத்த காரியத்தை முடித்து வைக்கும் ஆற்றலுடையவனாதலால் படலத் தொடக்கத்தில் தோன்றிக் கதையை நடத்தி இறுதியில் அமைதியாக முடித்தும் வைக்கிறான்.

6. தாரை :

வாலியின் மனைவியான தாரை வாலிவதைப்படலக் கதை மாந்தரிற் சிறப்பிடம் பெறுபவள். வாலியின் மனைவி என்ற நிலையில் அவனை நல்வழிப்படுத்த எண்ணியவள். வாலிவதைப் படலத்தில் தாரை பற்றிய செய்தி இரு நிலைகளில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஒன்று வாலி சுக்கிரீவன் மீண்டும் வந்து போருக்கு அழைத்தபோது போருக்குச் செல்கையிலே அவனைத் தடுக்கின்ற நிலை. மற்றது இராமனால் கொல்லப்பட்ட வாலி போர்க்களத்திலே இறந்து கிடப்பதைப் பார்த்துப் புலம்பி அழுது வருந்தும் நிலை. இவ்விரு நிலைகளையும் கம்பன் காட்சிப்படுத்தும்போது அவளுடைய தோற்றம், குணஇயல்பு, உறவுநிலை, துயரம் என்பவற்றைத்

தெளிவாகக் காட்டியுள்ளான். கம்பன் படலத்திலே முதன்முதல் தாரையை வருமாறு காட்சிப்படுத்திக் காட்டுகிறான்.

“ஆயிடைத் தாரை என்று அமிழ்தின் தோன்றிய
வேயிடைத் தோளிணாள் இடை விலக்கினாள்
வாயிடைப் புகைவர வாலி கண்வரும்
தீயிடை தன் நெடுங்கூந்தல் தீகின்றாள்.”

(வாலிவதை : 22)

வாலி சுக்கிரீவனோடு போர் செய்து அவன் உயிரை இம்முறை பறிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு புறப்பட்டு வரும் வேளையில் அவன் மனைவியான தாரை என்றழைக்கப்படும் அமிழ்தம் போன்ற மூங்கில் போன்ற தோள்களையுடையவள் வாலியின் வாயினின்றும் புகை உண்டாகக் கண்களின்றும் தோன்றுகின்ற தீயில் தன் கூந்தல் தீயப் பெறுபவளாய் வாலியை இடையில் தடுத்து விலக்கினாள்.

இங்கு தாரையின் தோற்றம் பற்றிய குறிப்பு உள்ளது. வாலியின் மனைவி தாரையின் இளமையும் அழகும் பற்றிய குறிப்பாக 'வேயிடைத்தோளாள்' என்ற தொடர் அமைந்துள்ளது. நீண்ட கூந்தலுடையவள் என்பதும் பெறப்படுகிறது.

தாரை மறிக்கின்றபோது வாலி நிற்கவில்லை. வலியப் போருக்கு வந்த சுக்கிரீவனின் உயிர்குடித்து விரைவிலே திரும்பி வருகிறேன் என்று புறப்படுகிறான். அப்போது தாரை அவனோடு உரையாடுகிறாள். இவ்விடத்தில் கம்பன் அவளை 'மலைக்குல மயில் என மடந்தை கூறுவாள்' எனக் காட்சிப்படுத்துகிறான். அப்போதைய தாரையின் தோற்றம் வாலியின் உயிரைப் பாதுகாக்கும் உணர்வோடு அவள் நிற்கிறாள். கிட்கிந்தை மலையிலே உள்ள ஆரசைக் காக்கவேண்டும் என்ற எண்ணமே அவளிடம் இருக்கிறது. தமது குலத்துப் புகழைக் காக்கும் பண்புமிருந்தது. மடந்தை என்ற சொல்

தாரையின் வயது நிலையைக் குறிக்கிறது. பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரினம் பெண் எனப் பெண்களின் வயது வளர்ச்சி நிலை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு நிலைக்கும் இடையில் 7 ஆண்டுகள் உள்ளதாகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. எனவே மடந்தைப் பருவம் 21-28க்கு இடைப்பட்ட வயது நிலையைக் குறிக்கின்றது. தாரைக்கு 'அங்கதன்' என ஒரு மகனும் இருப்பதால் இப்பருவம் பொருத்தமானதாகவே உள்ளது. 'மயில்' என்ற சொல் தாரையின் அழகான தோற்றத்தையும் மென்மையான இயல்பையும் குறித்து நிற்கிறது. 'நெடுங்குந்தல்' அவளுடைய அழகிற்கு மேலும் கவர்ச்சியை ஊட்டி நிற்கிறது. வாலியே அவளை 'மலைக்குல மயில்' என்று அழைப்பதாகக் காட்டுவது வாலி அவள்மீது கொண்டிருந்த அன்பைப் புலப்படுத்தி நிற்கிறது.

இன்னொரு பாடலில் வாலி தாரையைத் 'தையல் கேட்டியால்' என விளிக்கின்றான். 'தையல்' என்ற சொல் பெண்ணைக் குறிப்பதாக இருந்தபோதும் சிறப்பாக தைக்கப்பட்ட ஆடைகளை அணிவதனாலேயே அப்பெயர் வழங்கப்பட்டுள்ளது. தாரை உடையழகு இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வாலி தாரையை மீண்டும் 'மயில் இயல் குயில்மொழி' என்றழைக்கின்றான். இங்கே தாரையின் இனிமையான சொல்லாடற் பண்பு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பிறிதோரிடத்தில் தாரையின் கூந்தற் சிறப்பு 'விரைக்குழல்' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தாரையின் கூந்தலின் நறுமணம் சிறப்பான பண்பாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இத்தகைய அழகும் இளமையும் குரலினிமையுமுடைய தாரையின் தோற்றம் வாலி இறந்தபின் மாறுபடுகின்றது.

போர்க்களத்திலே வாலியின் இறந்த உடலமீது விழுந்து அழும் தாரையின் தோற்றத்தைக் கம்பன் சிறப்பாகக் காட்சிப் படுத்தியுள்ளான். தாரை வாலியின் இறப்புச் செய்தி வருவதைக் கம்பன்

“வேல்விழித் தாரை கேட்டான் வந்து அவள் மேனி வீழ்ந்தாள்.”

(வாலிவதை : 161)

தாரையின் விழியை வேல்போன்ற கூர்மையான விழி எனக் கம்பன் குறிப்பிட்டுள்ளான். அவளுடைய அழகு பற்றிக் கம்பன் குறிப்பிடுவதற்கு ஒரு தேவையும் இருந்தது. வாலி சக்கிரீவனுடைய மனைவியைக் கவர்ந்து கொணர்ந்து வைத்திருந்தவன். எனவே உருமையை அவன் கொணர்வதற்கு அவளுடைய அழகு ஒரு காரணமல்ல என்பதை உணர்த்த எண்ணுகின்றான். உருமையை நட்புக்கோட் படலத்தில் வாலி விரும்பியதாக அனுமன் கூறுகிறான்.

“உருமை என்று இவற்கு உரியதாரம் ஆம்

அருமருந்தையும் அவன் விரும்பினான்.”

(நட்புக்கோள் : 67)

உருமையெனப் பெயர் பூண்ட மனைவியாகிய கிடைப்பதற்கு அரிய அமிழ்தத்தையும் அந்த வாலி விரும்பிக் கவர்ந்து கொண்டதாக அனுமன் இராமனிடம் கூறியிருந்தான். அங்கு உருமையின் முழுமையான தோற்றம் ‘அருமருந்தான அமிழ்தம்’ எனக் குறிப்பிடப்பட்டது. தாரையுடைய முழுமையான தோற்றத்தைப் பின்வரும் பாடலில் கம்பன் காட்சிப்படுத்தியுள்ளான்.

“குங்குமம் கொட்டி என்னை குவிமுலை குவட்டுக்கொத்த

பொங்கு வெங்குருதி போர்ப்ப புரிசூழல் சிலப்ப பொன்தோள்

அங்கு அவன் அலங்கல் மாப்பில் புரண்டனன் அகன்ற செக்கர்
வெங்கதில் விசம்பில் தோன்றும் மின் எனத்திகழும் மெய்யான்."

(வாலிவதை : 162)

முனைகுவிந்த மலைபோன்ற தன் மாப்பின் பொலிவுக்கு ஏற்பக்
குங்குமப் பூவின் குழம்பைச் சொரிந்தாற்போல் வாலியின்
மாப்பினின்றும் வெளிப்படும் வெப்பமான இரத்தப் பெருக்கு
அவளுடைய மாப்பிலே பரவும் படியாகவும் சுந்தலில் இரத்தம் படிந்து
சிவக்கும் படியாகவும் அங்கு கிடக்கும் அழகிய தோள்களையுடைய
அந்த வாலியின் மாலை சூடிய மாப்பில் கதிர்வளின் வெம்மை மிக்க
கிரணம் பரந்த செவ்வானத்திலே காணப்படும் மின்னற் கொடிபோல
விளங்கும் வடிவத்தை உடையவனாக வீழ்ந்து புரண்டான்.

இங்கு தாரையின் உடல்நிறம் சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.
அவளுடைய மாப்பின் தோற்றமும் கூறப்பட்டுள்ளது. தாரையின்
அழகான உடல் தோற்றம் 'விசம்பில் தோன்றும் மின்' என
வருணிக்கப்பட்டுள்ளது. அவள் மெலிந்த தோற்றத்தையுடையவள்
என்பது இந்த உவமைமூலம் பெறப்படுகின்றது.

அடுத்துத் தாரை அழுகின்ற தோற்றத்தைக் கம்பன் வருமாறு
காட்சிப்படுத்திக் காட்டுகிறான்.

"வேயங்குழல் விளரி நல்யாழ் வீணை என்றினைய நாண
ஏங்கினன் இரங்கி விம்மி உருகினள் இரு கை கூப்பித்
தாங்கினன் தலையில் சோர்ந்து சரிந்து தாழ்குழல்கள் தள்ளி
ஒங்கிய குரலால் பன்னி இணையன உரைக்கலுற்றான்."

(வாலிவதை : 163)

முன்னர் வாலியைப் போருக்குச் செல்ல வேண்டாம் என்று தடுத்த
தாரையின் தோற்றத்திற்கும் இப்போது வாலியின் இறந்த உடலைக்

கண்ட அவளது தோற்றத்துக்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாடு இப்பாடலில் சிறப்பாகப் புலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

புல்லாங்குழலின் ஒலியும் 'விளரி' என்னும் பண்ணில் சிறந்த யாழின் இசையும் வீணையின் ஒலியும் என்று கூறும்படியான இனிய இசைகள் எல்லாம் தோற்கத் தாரை அழுதாள். இரக்கமும் விம்மலும் கொண்டாள். மனம் உருகினாள். இரண்டு கைகளையும் தன் தலைமீது வைத்துக்கொண்டு தளர்ந்து தொங்கும் கூந்தலை ஒருபுறம் தள்ளிவிட்டு மேல் எழுந்த துன்பத்தால் திரும்பத் திரும்ப மென்மையான குரலில் பலவற்றையும் கூறி அழத்தொடங்கினாள்.

வாலி போருக்குச் செல்லும்போது தாரையின் குரலைக் 'குயில் மொழி' என்று குறிப்பிட்டிருந்தான். அத்தகைய குரலுடையவள் அழுகின்றபோது ஓங்கிய குரல் எடுத்து அழுகிறாள். துன்பமேலீட்டால் அவள் தோற்றம் தளர்வுற்றதையும் மாறுபட்டதையும் கம்பன் சிறப்பாகக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளான்.

தாரையின் குணவியல்பும் இரு நிலைகளில் புலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. வாலி உயிரோடு இருக்கும்போது அவளை நல்நெறிப்படுத்துகின்ற மனைவியாகத் தாரை விளங்குகிறாள். உடன் பிறப்புகளான வாலி சுக்கிரீவனுடைய போரைத் தடுத்து அமைதியை நிலைநாட்ட முயல்கிறாள். வாலி இரண்டாவது முறை போருக்குச் சென்றபோது தடுக்கும் தாரையின் குணவியல்பு கம்பன் பாடல்களில் தெளிவாகப் புலப்படுகிறது.

“கொற்றவ நின்பெருங் குவவத் தோள் வலிக்கு
இற்றனன் முன்னை நாள் ஈடு உண்டு ஏகினான்

பெற்றிவன் பெருந்திறல் பெயர்த்தும் போர்செயற்கு
உற்றது நெடுந்துணை உடைமையால் என்றாள்."

(வாலிவதை : 24)

'வெற்றியை உடையவனே சுக்கிரீவன் முன்னாளில் நின் தோள் வலிக்குத் தோற்று வருத்தமடைந்து ஓடினான். அத்தகையவன் இப்போது பெரிய உடல் வன்மையைப் பெற்றானில்லை. அப்படியிருக்க அவன் திரும்பவும் உன்னுடன் போர் செய்வதற்கு வந்தத இச்செயலானது வேறு பெருந்துணையைப் பெற்றுள்ளமையால் ஆகும்' எனத் தாரை கூறித் தடுக்கிறாள். வாலியின் வீரத்தை அவள் அறிந்தவள். ஆனால் முதற் போரிலே ஆற்றாது ஓடிப்போன சுக்கிரீவன் பெரியதொரு துணையைப் பெற்று வருவதால் வாலியின் உயிருக்கு ஆபத்து நேருமோ எனப் பயப்படுகிறாள். அதனால் போக வேண்டாமென்று தடுக்கிறாள். கணவனைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற மனநிலையில் தாரையின் குணஇயல்பு வெளிப்பட்டு நிற்கிறது. ஆனால் வாலி அவள் சொல்வதைக் கேட்கவில்லை. தன்னுடைய வீரத்தை அவன் குறைவாக எண்ணுவதாகக் கருதித் தன்னுடைய முன்னைய வெற்றிப் பிரஸ்தாபங்களையெல்லாம் திரும்பவும் அவளுக்கு எடுத்துக் கூறி நினைவூட்டுகிறான். ஆனால் தாரையோ வாலி சுக்கிரீவனுக்குத் துணையாக இராமன் வந்திருப்பதை அவன் உணரவில்லை என்பதைக் கண்டு வாலியிடம் வருமாறு கூறுகிறாள்.

"அன்னது கேட்டவள் அரச ஆயவற்கு
இன் உயிர் நப்பு அமைந்து இராமன் என்பவன்
உன் உயிர் கோடலுக்கு உடன் வந்தான் என
துன்னிய அன்பினர் சொல்லினார் என்றாள்."

(வாலிவதை : 30)

அரசே இராமன் என்பவன் அந்தச் சக்கிரீவனுக்கு இனிய உயிர்த் துணைவனாகப் பொருந்தி உன் உயிரைப் பறித்தற்காக வந்துள்ளான் என்று நம்மிடம் அன்புடையவர்கள் கூறினார்கள் என்று கூறினான். இச்செய்தியை வாலி அறிந்திருக்கவில்லை. ஆனால் தாரைக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. எனினும் வாலி அதனை மறுத்துரைக்கின்றான். இராமன் சகோதரர் இருவரிடையே ஏற்பட்ட பிணக்கில் ஒரு பக்கம் சார்ந்து நிற்கமாட்டான் என நம்பிக்கையோடு தாரையிடம் கூறிப் போருக்குச் செல்கிறான். எனவே தாரை அவனைத் தடுக்க முடியாமல் நிற்கிறாள். தாரையின் பெண்மை தன் கணவனைக் காப்பாற்ற முயன்ற போதும் வாலி அவளைப் பெண்மைக் குணத்தால் இராமனைப் பற்றித் தவறாக மதிப்பிட்டதாக ஏசுகிறான். தாரை அதற்குமேல் அவனைத் தடுக்கவில்லை.

வாலி இறந்த பின்னர் தாரை அவனைப் பற்றிப் புலம்பும் காட்சியைக் கம்பன் 16 பாடல்களில் விபரித்துள்ளான். தாரை வாலிக்கும் தனக்குமிடையேயிருந்த அன்பு நிலையை எடுத்துக் கூறி அழுகிறாள். புலம்பல் இடையே அவள் கூறும் செய்திகள் மிக முக்கியமானவை. அவற்றை வருமாறு தொகுத்துக் காட்டலாம்.

1. மலைகள் போன்ற உன் தோள்களில் நாள்தோறும் தங்கி எல்லையில்லாத துன்பக் கடலை இதுவரை ஒருநாளும் காணாதிருந்தேன்.
2. என்னுடன் இதுவரை மாறுபாத குணத்தையுடையவனே.
3. என்னிடம் கோபம் நீங்காத என் விதிவடிவமான கடவுளே.
4. நீ அமிழ்தம் அளித்த அந்தப் பேருதவியை எண்ணிப் பாராத சிறியவனே.
5. எல்லாத்திக்குகளிலும் சென்று உள்ளத்தில் கொண்ட பக்தியோடும் கூடி வாடாத புதிய மலரைக்கொண்டு தூவிக் காலை மாலை நண்பகல் ஆகிய மூன்று வேளைகளிலும்

உமையம்மையை ஒரு பக்கத்தில் கொண்ட சிவபெருமானை வழக்கப்படி வணங்குபவனே.

6. பொய் பேசாத புண்ணியவன். நீ என் உயிர் என்று நீ உயிர் வாழ்ந்த காலத்தில் என்னை நோக்கிக் கூறியது பொய்தானோ.
7. இராமன் தன் வாயால் இன்னது தருக என்று நினைக்கேட்பானாயின் உன் செல்வ வாழ்க்கையெல்லாம் உன்தம்பி சுக்கிரீவனுக்கு நீ அளிக்கமாட்டாயா?
8. நீ போருக்குச் செல்லப் புறப்பட்ட போதே இராமன் சுக்கிரீவனுக்குத் துணையாக வந்துள்ளான் என்று சொன்னேன். அதனை நீ ஏற்றுக்கொள்ளாமல் 'இராமன் அத்தகைய செயலைச் செய்யமாட்டான்' என்று கூறி உன் தம்பியுடன் போர் செய்யச் சென்றாள். நெடுங்காலம் வாழவேண்டிய நீ இப்போது இறந்துவிட்டாய்.
9. நீ நெருங்கி மார்பால் மேரு மலையைத் தாக்கினால் அது பொடியாகிவிடும். அங்ஙனமிருக்க ஓர் அம்பு உன்மார்பைப் பிளக்க வல்லதோ?

தாரையின் மனநிலையையும் குணஇயல்பையும் இச்செய்திகள் விளக்கி நிற்கின்றன. வாலி உருமையை விரும்பிக் கவர்ந்தான் என்ற பிறருடைய கூற்றைத் தாரையின் புலம்பல் பொய்யாக்கி விடுகிறது. 'வரைசேர்தோளிடையே நாளும் வைகுவேன்' என்ற கூற்றும் இதை உணர்த்துகிறது. இராமன் மீது வாலி கொண்டிருந்த எல்லையற்ற நம்பிக்கையையும் தாரை ஏனையோர் அறியப் போர்க்களத்திலே பன்னியுரைக்கிறாள். போருக்குப் புறப்பட்டபோது வாலியைக் கோபமடையச் செய்ததை நினைத்து வருந்துகிறாள்.

உறவு நிலையில் தாரை மனைவியாகவும் ஒரு தாயாகவும் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளாள். அங்கதன் அரசரிமையை வாலி சுக்கிரீவன் போரினால் இழக்க நேரிட்டதை எண்ணிப் பெருந்துன்பமடைகிறாள்.

“தகைநீர் வண்புகழ் நின்று தம்பியார்
 பகை நீர்வார் உள் ஆண் பண்பினால்
 உகசைர் சிந்தி உலந்தழிந்த வால்
 மகனே கண்டிலையோ நம் வாழ்வு எலாம்.”

(வாலிவதை : 175)

மகனே அங்கதா! உன் தந்தைக்குத் தம்பியான சக்கிரீவன் பெருமை பொருந்திய வாலியின் தம்பியாய் இருத்தல் என்னும் புகழிலே முதலில் நிலைத்திருந்து பின்னர் அவருடன் பகை கொண்டதால் உன் தந்தை இறக்க நம் செல்வ வாழ்வு எல்லாம் தகுதி கெட்டு அழிந்தன. இதை நீ கண்டாய் அல்லவா. அப்போது வாலியின் இறுதி நேரத்துச் செயற்பாடுகளை அவள் அறிந்திருக்கவில்லை. வாலி அங்கதனை இராமனிடம் அடைக்கலமாக்கியே சென்றான். அதைத் தாரை அறியும்போது வாலி உறவு பற்றி எத்தகைய சிந்தனையோடு இருந்தான் என்பதை உணர்வாள்.

7. அங்கதன் :

வாலிவதைப் படலத்தில் அங்கதன் இறுதிப் பகுதியிலேயே அறிமுகம் செய்யப்படுகின்றான். வாலி போர்க்களத்தில் இறக்கும் தறுவாயில் சக்கிரீவனைச் சுற்றத்தோடும் இராமனுக்கு அடைக்கலம் ஆக்குகின்றான். அப்போது வாலிக்குத் தன் மகன் அங்கதனின் நினைவு வருகிறது. சக்கிரீவனின் முகத்தை நோக்கி மகனாக அங்கதனை விரைவில் அழைத்து வரும்படி கேட்கிறான். அங்கதன் வரும்போது அக்காட்சியைக் கம்பன் வருமாறு காட்டுகிறான்.

“கடருடைய மதியம் என்னத் தோன்றினன் தோன்றி யாண்டும்
 இடருடை உள்ளத்தோரை எண்ணினும் உணர்ந்திலாதான்
 மடலுடை நறுமென் சேக்கை மலை யன்றி உதிரவாரிக்
 கடலிடைக் கிடந்த காதல் தாதையைக் கண்ணின் கண்டான்.”

(வாலிவதை : 147)

அதுவரை எப்போதும் துன்பங்கொண்ட மனத்தையுடையவரைப் பார்த்து அறியாதது மட்டுமல்லத் துன்புற்றவர் எவ்வாறிருப்பார் என்பதை மனத்தினாலும் எண்ணிப் பாராதவனான அங்கதன் முழுமதி தோன்றினாற் போல அங்கு வந்தான். வந்தவன் மலர்ப் படுக்கையாகிய மலையின் மீதன்றி இரத்தப் பெருக்காகிய கடலிலே படுத்துக் கிடக்கும் அன்புத் தந்தையான வாலியைக் கண்களினால் கண்டான்.

அங்கதன் தோற்றம் பற்றி இன்னொரு காட்சிப்படுத்தலும் உண்டு.

“கண்ட கனலும் நீரும் குருதியும் கால மாலை
கண்டலம் அலம்புகின்ற குலவுத்தோள் குரிசில் திங்கள்
மண்டலம் உலகில் வந்து கிடந்தது அம்மதியின் மீதா
விண்தலம் தன்னின் நின்று ஓர் மீன் விழுந்தென்ன வீழ்ந்தான்.”

(வாலிவதை : 148)

சூரிய சந்திரர் போலக் குண்டலம் என்ற காதணி அசையப் பெறும் இயல்புடையவனான திரண்ட தோள்களையுடைய அங்கதன் தனது கண்களால் தந்தையைக் கண்டான். அவன் கண்களிலிருந்து வெப்பமான நீரும் இரத்தமும் வெளிப்படச் சந்திர மண்டலம் வானிலிருந்து பூமியில் விழுந்து கிடக்க அச்சந்திரன் மீது விண்ணிலிருந்து ஒரு விண்மீன் விழுந்தது போலத் தரையிலே கிடக்கும் வாலியின் மீது விழுந்தான்.

வாலியைப் போலவே அங்கதனும் எடுப்பான தோற்றமுடையவன் என்பதையும் இதுவரை துன்பம் என்பதை உணராதவனாகவும் இருந்ததையே இப்பாடல்கள் சுட்டி உள்ளன. குழந்தைத் தன்மையுடையவனாக இருந்தான். ஆனால் தந்தையின் இறப்பைத் தாங்க முடியாதவனாக இருக்கின்றான். அதனால் புலம்பி அழுகிறான். அங்கதன் அறிந்த வரையில் வாலி இந்த உலகத்திலே யாருக்கும்

உள்ளத்தாலும் செயலாலும் ஒரு தீங்கும் செய்யாதவன். அப்படியிருந்தும் இத்தகைய நிலையை அடைந்துள்ளானே என்று வருந்துகிறான். வாலியின் ஆற்றல்களை அறிந்தவன் அங்கதன். யமனையே அஞ்சச் செய்யும் வாலியின் ஆற்றல் வலியற்றுப் போய்விட்டதாக எண்ணுகிறான்.

மேலும் வாலி இராமன் அம்புபட்டு இந்நிலையை அடைந்ததை அங்கதன் அறியாதவனாக இருக்கிறான். இதனால் வாலி இராவணனை வென்றதை எடுத்துக் கூறுகிறான். எட்டுத்திக்கு யானைகளையும் வென்று அடக்கிய வீரன் இராவணனைத் தன் வாலிலே கட்டி அடக்கியவன் வாலி. வாலி வாலை எண்ணி எப்போதும் இராவணன் அச்சத்தோடிருப்பான். இப்போது நீ இறப்பதால் அவன் அச்சம் நீங்கிவிடுமே. அங்கதனுடைய குணஇயல்பு தந்தையின் சிறப்புகளைப் போற்றுவதாக அமைகிறது. வாலி பாற்கடலைக் கடையத் தேவர்களுக்கு உதவியதை நினைக்கின்றான். இனிமேல் இவ்வாறு தேவர்களுக்கு யார் பாற்கடலைக் கடைந்து கொடுக்கப் போகிறார்களென வருந்துகிறான்.

அங்கதன் கூறும் இன்னொரு செய்தி அவனுடைய சிறப்பான குணஇயல்பைப் புலப்படுத்தி நிற்கிறது. கம்பன் பாடல் அதனை வருமாறு காட்சிப்படுத்துகிறது.

“பஞ்சின் மெல்லடியாள் பங்கன் பாதுகம் அலாது யாதும்
 அஞ்சலித்து அறியாச் செங்கை ஆணையாய் அமரர் யாரும்
 எஞ்சலர் இருந்தார் உன்னால் இன்னமுது ஈந்த நீயோ
 துஞ்சினை வள்ளியோர்கள் நின்னின் யார் சொல்லற பாலார்.”

(வாலிதை : 152)

பஞ்சு போன்ற மென்மையான அடிகளைக் கொண்ட

உமையம்மையைத் தன் இடப்பாகத்தில் கொண்ட சிவபெருமானின் திருவடிகளை வணங்குவதே அல்லாது பிறவற்றை வணங்காத சிவந்த கைகளையுடையவனே நீ பாற்கடலைக் கடைந்து அமிழ்தம் தந்ததால் தேவர்கள் எல்லோரும் இறவாமல் இருக்கின்றனர். அவர்களவ்வாறிருக்க இனிய அமிழ்தத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்த நி இறந்து போகின்றாய். எனவே உன்னைப் போலக் கொடைத் தன்மையுடையவர் யார் இருக்கின்றார் என்று அங்கதன் வருந்துகிறான்.

இங்கு வாலியின் சிவபக்தியை, உறுதியான உள்ளத்தை அங்கதன் கண்டு வியந்துள்ளான். தன் தாய் தாரையும் தந்தையின் சிவவழிபாட்டில் ஈடுபட்டதை நினைந்து வருந்துகிறான். அவனுக்கு வாலி தேறுதல் கூறுகிறான். எல்லாவற்றுக்கும் தலைவனான இராமன் செய்த நல்வினை இது என வாலி கூறி இராமனை மனிதனாக வந்த தெய்வமெனக் காட்டி இராமனையே வணங்குவாயாக என்று சொல்ல அங்கதனும் அதனை ஏற்றுக்கொள்கிறான்.

•

இயல் : முன்று

வழக்கும் வழக்காளிகளும்

1. வழக்காடுமன்றம் :

கம்பராமாயணத்தில் வாலிவதை நடக்கும் கிட்கிந்தா காண்டம் ஒரு தனிச் சிறப்புப் பெற்ற காண்டமாகும். இராமன் வாலியைக் கொன்று இராவணன் தூக்கிச் சென்ற சீதையை இலங்கையிலே தேடிக் கண்டுபிடிக்கும் முயற்சியிலீடுபடும் வரையான கதை கிட்கிந்தா காண்டத்தில் கூறப்படுகிறது. 16 படலங்கள் கொண்ட இக்காண்டம் இராமாயணக் கதையின் முடிவை உணர்த்தும் காண்டமாகவும் விளங்குகிறது. இக்காண்டத்தில் அமைந்த வாலிவதைப்படலம் தனியொரு சிறப்புடையது. இராமன் வாலியை வதம் செய்வதால் வாலிவதைப் படலமாக அமைந்தாலும் இப்படலம் ஒரு சிறந்த வழக்காடு மன்றத்தையும் உள்ளடக்கி வைத்திருக்கின்றது.

தமிழிலக்கியத்தில் கம்பராமாயணத்திற்கு முன்னர் இளங்கோவடிகள் இயற்றிய சிலப்பதிகாரத்தில் ஒரு வழக்காடுமன்றத்தைக் காணலாம். இளங்கோவடிகள் 'வழக்குரை காதை' என்னும் பகுதியில் அந்த வழக்காடு மன்றத்தை அமைந்துள்ளார். பாண்டிய மன்னனைக் குற்றவாளி ஆக்கிக் கண்ணகி எதிராளியாக நின்று வழக்குரைத்து நீதி கேட்பதாக அது அமைந்துள்ளது. பாண்டியன் அரசவையிலே அந்த வழக்கு நடைபெற்றுள்ளது, அந்த வழக்கும் மனிதரிடையே நடந்த வழக்கென்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது.

சேக்கிழார் இயற்றியபெரிய புராணத்தில் தடுத்தாட்கொண்ட

புராணத்தில் ஒரு வழக்காடுமன்றம் அமைந்துள்ளது. அந்த வழக்குப் பிராமண வடிவத்திலே வந்த இறைவனுக்கும் மணமகனான சுந்தரருக்கும் இடையே நடைபெற்றது. மணமேடையிலே அந்த வழக்கு நடைபெற்றது. இறைவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையே நடந்த வழக்காக புதுமையாக அமைந்துள்ளது மனங்கொள்ளத்தக்கது.

வாலிவதைப்படலத்து வழக்காடுமன்றம் போர்க்களமாக அமைந்துள்ளது. கிட்கிந்தையிலே வாலியின் அட்சிக்குட்பட்ட பிரதேசத்தில் நடைபெறுகிறது. எனவே முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட வழக்காடு மன்றங்களை விட இது வேறுபட்டுள்ளது. கம்பராமாயணத்தைப் பாடிய கம்பன் ஒரு வழக்காடு மன்றமாகப் போர்க்களத்தைக் குறிப்பிடவில்லை. வாலியும் சுக்கிரீவனும் மிக உக்கிரமாகப் போர் செய்கின்ற இடமாகவே காட்சிப்படுத்தியுள்ளனர். ஆனால் இராமனுக்கும் வாலிக்குமிடையே நடைபெற்ற உரையாடல் போர்க்களத்தை ஒரு வழக்காடு மன்றமாக மாற்றியுள்ளது.

வான்மீகி இராமாயத்தில் இப்படியொரு வழக்காடு மன்றத்தைக் காணமுடியாது. அங்கு இராமன் அம்பு செலுத்த வாலி மடிகிறான். அவன் இராமனுடன் எதுவித வாக்கு வாதமும் செய்யவில்லை. ஆனால் கம்பன் தமிழிலே பாடிய இராமாயணத்தில் வாலி இராமனைப் பலகேள்விகள் கேட்பதாகவும் இராமன் அதற்கு விடை கூறுவதாகவும் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எனவே கம்பனுக்கு ஒரு நோக்கம் இருந்தமை புலப்படுத்துகிறது. அதனை அகளங்கள் வருமாறு விளக்கியுள்ளார்.

“தனது புலமையைக் காட்ப்பு புசுந்த கம்பர் 'இப்படியான கேள்விகளையெல்லாம் வாலி கேட்டிருக்கலாமே” என்று யாராவது கேட்டுவிடக் கூடாதே. அது தன்புலமைக்கு இழுக்காருமே என்று

கருதிப்போலும் வாலி கேட்கக் கூடியதாக மக்கள் கருதும் அத்தனை கேள்விகளையும் வாலியால் கேட்க வைத்துவிட்டார் என்றே எண்ணத்தோன்றுகிறது. அதனாற்றான் போலும் பதில் சொல்ல முடியாத கேள்விகளும் அதற்குள் அடங்கின.

ஆனால் இந்த வழக்காடு மன்றத்தை முற்றுமுழுதாகக் கற்பனை செய்தவன் கம்பனே. அவனே வாலி, இராமன் இருவரது வழக்குரைகளையும் தனது புலமையாற்றலால் வடிவமைத்துள்ளான். இலக்குவன் கூற்றாக ஒரு நல்ல தீர்ப்பையும் கூறியுள்ளான். இந்த வழக்காடு மன்றத்தால் வாலியின் உயர்ந்த குணத்தை உலகறியச் செய்ய வேண்டும் என்பதே அவனது நோக்காகும். கம்பனுடைய கற்பனை வழக்காடு மன்றம் கம்பராமாயணக் கதையைச் சுமுகமாக நகர்த்துவதற்கு அமைக்கப்பட்ட ஒரு களமாகும். வாலியின் வழிபாட்டுச் செல்நெறியால் வழக்காடுமன்றம் நிறைவு பெறுகிறது.

வாலிவதைப்படலத்தில் அமைந்த வழக்காடு மன்றத்தில் நடந்த வழக்குரைகளையும் தீர்ப்பையும் விளக்கக் கம்பன் ஏறக்குறைய 50 பாடல்களை அமைத்துள்ளான். கம்பன் போர்க்களத்தையே வழக்காடு மன்றமாகத் தெரிவு செய்துள்ளமைக்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. வாலியை இராமன் போர்க்களத்தில் தான் முதலில் காண்கிறான். அதற்கு முன்னர் வாலியை அவன் நேரிற் காண்பதற்கு வாய்ப்பிருக்கவில்லை. வாலி தன் அம்புபட்டு உயிருக்கு மன்றாடிக் கொண்டிருக்கும் வேளையில்தான் இராமன் வாலியிடம் வருகிறான். வாலி இதனை எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை. எனவே மறைந்து நின்று அம்பு எய்தவனை, இதுவரை மதித்திருந்தவனை இப்போது நேரிற் கண்டவுடன் அவனிடமே விளக்கம் கேட்க முனைகிறான். மேலும் அம்பு துளைத்த வாலி கீழே கிடக்கிறான். எனவே அந்த இடத்தையே புலவன் கம்பன் வழக்காடு மன்றமாக்கி விடுகிறான். அதனைக்

காட்சிப்படுத்திக் காட்டும் பாடல் வருமாறு.

“இறை திறம்பினனால் என்னே இழிந்துளோர் இயற்கை என்னன்
முறை திறம்பினனால் என்று மொழிகின்ற முகத்தான் முன்னார்
மறை திறம்பாத வாய்மை மன்னர்க்கு மனுவின் முன்னம் சொல்லும்
துறை திறம்பாமல் காக்கத் தோன்றினான் வந்து தோன்ற.”

(வாலிவதை : 82)

தன்மேல் எய்யப்பட்ட அம்பு இராமனுடையதே என்பதை வாலி அந்த அம்பைப் பறித்து இழுத்து அதில் பொறியப்பட்டிருந்த இராம நாமத்தைக் கண்டவுடன் உறுதியாக அறிந்து கொண்டான். இராமன் அம்பின் பெயரை அவன் அறிந்தபோது அவனுடைய மன எண்ணத்தைக் கம்பன் பலவாறு கூறுகிறான். மூன்று உலகங்களுக்கும் முக்கிய மந்திரமாக இருப்பது, அடியவர்களுக்கு தம்மையே முழுவதுமாகக் கொடுக்கும் ஒப்பில்லாத சொல்லாக விளங்குவது, இப்பிறவியிலேயே இனிவரும் ஏழு பிறவி என்னும் நோய் வராதுதான் தனியே தடுக்க வல்லதுமான 'இராம' என்ற சிறப்பான பெயரை வாலி தன்னுடைய கண்களால் தெளிவாகத் தெரியக் கண்டான் எனக் கூறுகிறான்.

இவ்விடத்தில் தலைமைத்தன்மை கொண்டவன் அறநெறியினின்று தவறிவிட்டான் என்றால் இழிந்தவரின் இயல்பு என்னாகும் என வாலி எண்ணுகிறான். அறநெறி தவறாத இராமன் என்னிடம் முறை தவறினானே என்று வாலி நினைக்கும்போதுதான் இராமன் அவன் முன்னே வந்து தோன்றுகிறான். வேதத்துடன் மாறுபடாத கருத்துவேறுபடாத உண்மைப் பொருளான மன்னர்க்குரிய சிறந்த ஒழுக்கம் தவறாத இராமன் என வாலி எண்ணுவதாகக் கம்பன் கூறுவது அவனுடைய நோக்கத்தைப் புலப்படுத்துகின்றது. வாலியின் மனதில் தன்னை மறைந்து நின்று கொல்ல எண்ணியவனை நேரிற் கண்டபோது அவனிடமே காரணத்தைக் கேட்க வேண்டும் என்ற

முனைப்புத் தோன்றுகிறது. கோவலன் கள்வனெனக் குற்றம் சாட்டப் பெற்றுக் கொலையுண்டிருந்தபோது பாண்டிய மன்னனிடம் வழக்குரைக்க வந்த கண்ணகி போல வாலியும் தன்னைக் கொல்ல வந்த காரணத்தையறிய விரும்புகிறான். எனவே போர்க்களத்தையே வழக்காடு மன்றமாகக் கம்பன் ஆக்கிவிட்டான்.

மேலும் இராமனிடம் நீ ஏன் இப்படிச் செய்தாய் எனத் தனிப்பட ஏசு நினைத்தவன் மனத்தை மாற்றி அதை விரிவாகப் பேசித் தீர்க்க விரும்புகிறான். தனது வழக்குரையை எல்லோரும் அறியவும் வேண்டுமென்று விரும்புகிறான். இதனைக் கம்பன்

“பொடிப்ப நோக்கி எண்ணுற்றாய் என் செய்தாய் என்று
ஏசுவான் இயம்பலுற்றான்.”

எனக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளான். இங்கு கம்பன் பயன்படுத்தியுள்ள இரு சொற்கள் கவனத்திற்குரியவையாகும். ஏசுதல், இயம்புதல் என்ற இரு சொற்களும் வாலியின் மனநிலை மாற்றத்தைப் புலப்படுத்தக் கம்பனால் பயன்படுத்தப்பட்ட சொற்களாகும். அம்பைக் கண்டவுடன் விலங்கு நிலையிலே வாலிக்கு அவனை ஏசவேண்டும்போல் தோன்றுகிறது. ஆனால் மனித உருவிலே வந்த இராமனின் தோற்றம் அவன் மனத்தை மாற்றி விட்டதாகக் கம்பன் கற்பனை செய்கிறான். மனிதனாகத் தனக்கு முன்னே வந்த இராமனின் வடிவத்தில் அவன் ஒரு தெய்வீகத்தைக் காண்கிறான். அதனால் அந்தத் தெய்வீக வடிவத்திடம் எல்லாவற்றையும் தெளிவாக எடுத்து இயம்ப எண்ணுகிறான். அதற்காகக் கம்பனும் அவன் உரை மாற்றத்தைப் புலப்படுத்த வெவ்வேறு சொற்களைக் கையாள்கிறான்.

‘ஏசுதல்’ என்பது கோபத்தினால் கண்ட சொற்களையும் பயன்படுத்திக் கூறுவது. ‘இயம்புதல்’ என்பது தெளிவாகத் தனது

உள்ளத்திலே எழும் எண்ணங்களையெல்லாம் வெளிப்படுத்துவது. வாலியை இத்தகையதொரு நிலையிலே கம்பன் காட்சிப்படுத்தும்போது அங்கு ஒரு வழக்காடு மன்றம் தானாகவே உருவாகிவிட்டது. குற்றம் செய்தவனும் அதனால் பாதிப்படைந்தவனும் தத்தமது வாதங்களை அந்த வழக்காடு மன்றத்தில் முன்வைக்கின்றனர். வழக்காளிகளாக இராமனும் வாலியும் எதிரெதிரே நிற்கின்றனர். அவர்களின் உரைகளைப் பலர் கேட்டுக் கொண்டு நிற்கின்றனர். அனுமன், சக்கிரீவன் போன்ற வழக்கொடு சம்பந்தப்பட்டவர்களும் பார்வையாளராக வானர வீரர்களும் குழுமி நிற்கின்றனர். இதுவே கம்பன் காட்டும் வழக்காடு மன்றம். இம்மன்றத்தில் இன்னொரு காட்சியையும் கம்பன் காட்டுகிறான். அதாவது வாலி உயிருக்குப் போராடிக்கொண்டு நிலத்திலே விழுந்து கிடக்கிறான். இராமன் அவன் முன்னிலையில் நிற்கிறான். வாலி சிவபக்தன். அவன்முன்னே திருமால் அவதாரமான இராமன் நிற்கிறான். இருமசய வழிபாட்டு நிலையிலும் இவ்வழக்காடு மன்றம் சிறப்புப் பெறுகிறது. இன்னும் குரங்கு இனத்தவரான வாலிக்கும் மனிதனான இராமனுக்குமிடையே வழக்குரை நடக்கும் வழக்காடு மன்றமாக உள்ளது.

கம்பனின் கவிதைப்புனைவில் இவ்வழக்காடு மன்றம் ஒரு கற்பனையாக அமைந்தாலும் முன்னெழுந்த சிலப்பதிகாரத்தின் செல்வாக்கு கம்பனில் செறிந்திருப்பதை உணர்த்தி நிற்கிறது. உயர்ந்த பாண்டிய மன்னும் சாதாரண குடிமகளும் வழக்குரைப்பதைச் சிலப்பதிகாரம் காட்டியது. அதுபோலவே அயோத்தி மன்னனான இராமனும் குரக்கினத் தலைவனான வாலியும் வழக்குரைக்கின்றனர். ஆனால் வாலியின் தந்தை இந்திரன் என்பதால் வழக்குரையில் சில கருத்துகள் முரண்படுகின்றன. அதனை வழக்காளிகள் பற்றி விரிவாக நோக்கும்போது விளங்கிக் கொள்ளமுடியும்.

2. வழக்காளியும் எதிராளியும் :

வாலிவதைப்படல வழக்காடுமன்றத்தில் வழக்காளியாக வாலியும் எதிராளியாக இராமனும் உளர். இருவரைப் பற்றியும் கம்பன் பல முக்கிய செய்திகள் தந்துள்ளான். அவற்றைத் தனித்தனியே நோக்குவது பயனுடைத்து. வழக்காளியான வாலியைப் பற்றிக் கம்பன் கூறும் செய்திகளை முதலிலே நோக்குவோம்.

வழக்காளி : வாலி குரக்கினத் தலைவன். கிட்கிந்தையிலே அரசமைத்து ஆட்சி செய்தவன். அவனுடைய மனைவி தாரை. மகன் அங்கதன். வாலி பல வரங்களைப் பெற்றவன். சிவனை முப்போதும் வணங்கும் வழிபாட்டு நடைமுறையுடையவன். வாலியினுடைய தன்மைகள் அனுமனுடையவாய் மொழியாக நட்புக் கோட்படலத்தில் இராமனுக்குத் தெரிவிக்கப்படுகின்றன. அச்செய்திகளால் வாலியைப் பற்றி இராமன் முதலிலேயே அறிந்து கொள்கிறான். ஏறக்குறைய 30 பாடல்களில் வாலி பற்றிய செய்திகளை அனுமன் கூறுவதாகக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளான். அவற்றை வருமாறு தொகுத்து நோக்கலாம்.

1. நான்கு வேதங்களாகிய குற்றம் அற்ற நெற்பயிருக்கு வேலியைப் போலக் காவலாய் உள்ளவனும் கைலாய மலையிலே வீற்றிருப்பவனும் ஆகிய சூலப்படையையுடைய சிவபெருமானின் அருளின் வழியே முதிர்ச்சி பெற்ற எல்லையில்லாத புகழ்பெற்று வாலி எனும் பெயரன்.
2. தேவர்களுடன் அசுரர்களின் எதிரில் நின்று மத்தாய் இருந்து சுழல்கின்ற மந்திர மலையின் வடிவம் தேயவும் சீறும் தன்மை கொண்ட வாசுகி என்னும் பாம்பின் நடு உடலானது தேய்ந்து போகவும் திருப்பாற் கடலை முற்காலத்தில் தனியொருவனாய் நின்று கடைந்த தோள் வலிமை பெற்றவன்.
3. வாலி பூமியும் நீரும் தீயும் காற்றும் ஆகிய அழிவற்ற பூதங்கள் நான்கும் ஒன்று கூடியது போன்ற வலிமையையுடையவன்.

- அலைகளையுடைய எல்லைப் புறக்கடல்கள் சூழ்ந்துள்ள சக்கரவாளகிரி என்னும் மலையிலிருந்து இங்கு இருக்கும் மலைவரை தாண்டும் தன்மையுடையவன்.
4. போரில் எதிர்நின்று போர் செய்பவரின் வலிமையின் பாதியைத் தான் பெறும் வரத்தையுடையவன். எட்டுத் திக்குகளின் எல்லை வரையும் நாள் தோறும் சென்று அங்குள்ள அட்டமூர்த்தி எனப்படும் சிவபெருமானின் திருவடிகளை வணங்கும் வழிபாட்டு நெறியையுடையவன்.
  5. வாலியின் வேகத்துக்கு முன்னால் காற்றும் செல்லாது. வாலியின் மார்பில் முருகப் பெருமானின் வேலும் நுழையாது. வெற்றியுடைய வாலியின் வால் செல்லாத இடத்திலே அன்றி வால் சென்ற இடத்தில் அந்த இராவணன் ஆட்சியும் செல்லாது.
  6. வாலி இடம்விட்டு எழும் அதிர்ச்சியால் மேருமுதலிய பெரிய மலைகள் எல்லாம் வேரொடும் இடம் விட்டுப் பெயர்ந்து போகும். அவனுடைய பெரிய தோள்களினாலே பெரிய மேகமும் வானமும் சூரிய சந்திரர்களும் மலைகளும் மறைந்து போய்விடும்.
  7. பூமியைத் தன்கொம்பால் பெயர்த்தது போல் எடுத்த வலிய திருமாலாகிய பன்றியையும் பழங்காலத்தில் கடலில் கிடந்த திருமாலாகிய பெரிய ஆமையையும் சமமாகக் கொள்ளத்தக்கவன். இரணியன் மார்பைப் பிளந்து அழித்த நரசிம்மமே என்றாலும் அந்த வாலியின் தோள்களைக் கட்டுப்படுத்தி அடக்கக் கூடிய வலிமையுடையதல்ல.
  8. பூமியைத் தாங்கும் இந்தக் கிட்கிந்த மலையைப் பொருந்தியுள்ள வாலியானவன் நடக்கும் பூமியில் பாரம் மிகுதல் காரணமாக ஆயிரம் என்னும் எண்ணுள்ள மிகவும் நீண்ட தன் முடிகளைப் பரப்பிக்கொண்டு ஆதிசேடன் கீழே இருந்தபடியே வாலி நடக்கும் இடம் எல்லாம் நடந்து நாள்தோறும் இவ்வுலகத்தைத் தாங்குகிறான்.
  9. மேருமலையையும் இடித்துத் தள்ளவல்ல தோள்களையுடைய

எழுபது வெள்ளம் என்னும் கணக்கையுடைய குரங்குப் படையையுடையவன். அவனது வலிமையின் மிகுதியால் எல்லா உயிர்களும் அவன் கருத்துக்கு வேறுபடாது மனம் ஒன்றி வாழ்கின்றன.

10. வாலியின் கர்ச்சனையான குரலுக்கு எல்லாமே அஞ்சும்.
11. இராவணனையே வாலினால் கட்டி உலகெங்கும் கொண்டு சென்றவன்.
12. முழுமதியின் வெண்மையான நிறமுடையவன். இயமனும் கடப்பதற்கரிய ஆட்சியையுடையவன். சுக்கிரீவனுக்கு முன் அண்ணனாய்த் தோன்றியவன்.
13. மாயாவிபுடன் போரிட்டு அவன் வாலி வலிமைக்கு எதிர் நிற்கலாகாது; ஒரு குகையில் ஒளிய வாலி அவனைப் பின்தொடர்ந்து சென்று வெல்லக் கருதிச் சுக்கிரீவனை குகை வாயிலில் காவலுக்கு இருக்கும்படி பணித்து மாயாவியைத் தொடர்ந்து சென்றான். 28 மாதம் வாலி திரும்பி வராமையால் சுக்கிரீவனை அரசாட்சியை ஏற்கும்படி எல்லோரும் வேண்டவே ஏற்றுக் கொண்டான். வாலியை மாயாவி கொன்றால் வெளியே வந்து எல்லோரையும் கொல்வான் என்ற பயத்தில் மலைக் குகையைக் கல் கொண்டு முடிவிட்டனர். வாலி மாயாவியைக் கொலை செய்துவிட்டு வந்தபோது குகை அடைபட்டிருப்பதைக் கண்டு கடுங்கோபம் கொண்டு சுக்கிரீவனைத் தாக்கினான். சுக்கிரீவன் தன் பிழையைப் பொறுக்கும்படி வேண்டியும் வாலி கேட்கவில்லை. ஆனால் வாலி பெருஞ் சினம் கொண்டு சுக்கிரீவனை மீண்டும் தாக்கினான். வாலி வலிமையான கையால் மோதுவதற்கு உயர எடுத்து எழும்பியபோது சுக்கிரீவன் தப்பி ஓடிச் சென்று வேறிடமான மலையிலே ஒளிந்து வாழ்ந்தான். ஒரு சாபம் காரணமாக வாலி இங்கே வரமுடியாது என்று அனுமன் கூறிய செய்திகள் வாலியின் முழு வரலாற்றையுமே கூறுகின்றன.

மேலும் வாலி இந்திரனுடைய மகன். சுக்கிரீவன் சூரியனுடைய மகன். ஒருதாய் வயிற்றிலே பிறந்தாலும் தந்தையர் வேறுபட்டவராவர். இருவரும் உடன்பிறப்புகளாய் இருந்தாலும் பகைமை கொள்வதற்குப்

பல காரணங்கள் இருந்துள்ளன. சுக்கிரீவன் அனுமன் உதவியால் இராமனிடம் அடைக்கலம் புகுந்து வாலியைக் கொல்ல நல்லதொரு வழியை நாடிக்கொண்டான்.

எதிராளி : இராமன் வனவாசம் செய்யும் பொருட்டு வந்தவன். மனைவியைத் தேடிக் கொண்டிருந்தபோது அனுமனைச் சந்தித்ததால் சுக்கிரீவன் தொடர்பு பெற்றவன். மனிதனாகத் தம்பி இலக்குவனுடன் வந்திருப்பவன். கம்பன் இந்த எதிராளி இராமன் பற்றிய செய்திகளையும் அனுமப்படலத்திலே கூறியுள்ளான்.

இராமலக்குவர் வரும்போது அனுமனே அவர்களை முதலில் காண்கிறான். அனுமப்படலத்தில் கம்பன் எதிராளி இராமன் பற்றிய செய்திகளைக் கூறுகிறான். அவற்றைத் தொகுத்தால் வருமாறு அமையும்.

1. கொடிய சினத்தையுடைய தொழிலையுடையவர்.
2. தவத்துக்குரிய கோலம் கொண்டவர்.
3. கையில் வில்லைக் கொண்டவர்கள்.
4. உள்ளத்தில் ஏதோ துன்பமடைந்து குழப்பத்தால் மனத் தளர்ந்துள்ளனர்.
5. ஆயினும் எளிதில் துன்பம் அடைபவர் அல்லர்.
6. இவர்கள் தேவர்கள் அல்லர்.
7. மக்கள் வடிவினராய் உள்ளனர்.
8. மயங்கும் மனத்திற்குரிய அரிய பொருள் ஒன்றைத் தேடுவதற்கான நிலைமையினர்.
9. தருமமும் நன்னடையும் உடையவர்.
10. கருணைக் கடல் போன்றவர்கள்.
11. நன்மைதரும் பொருளையே அன்றி மாறுபாடான வேறொன்றை நினைப்பவர் அல்லர்.
12. இந்திரனும் கண்டு அஞ்சும் தோற்றமுடையவர்.

13. தரும தேவனும் கண்டு அஞ்சும் ஒழுக்க மேன்மையை யுடையவர்.
14. மன்மதனும் முன்நிற்க அஞ்சும் அழகிய திருமேனி பெற்றவர்.
15. இயமனும் கண்டு அஞ்சும் வீரப்பெருமிதம் கொண்டவர்.
16. தருமமே வடிவாகக் கொண்டு வந்தவர்.
17. துன்பங்களை எல்லாம் நீக்கிப் பிணைக்கும் மாயை காரணமாக வருகின்ற விளைகளையெல்லாம் அழித்துப் போக்கித் தென்திக்கிலுள்ள இயம உலகில் புகுத்தாது மீண்டும் பிறவியில் சேர்க்காத மோட்சம் என்னும் அழியாப் பதத்தில் சேர்க்கும் கடவுள்.

மேலும் அனுமப் படலத்தில் இராமன் பற்றிய செய்திகளை இலக்குவனும் அனுமனுக்குக் கூறுகின்றான். அவை வருமாறு அமைந்துள்ளன.

இயல்பாகப் பொருந்திய நல்லறிவையும் நீதி தவறாத அரசாட்சியையும் உடைய வைவச்சுவத மனுமுதலான எவரும் ஒப்பாகாத தயரதன் மகனான ஆண்மைக் குணமுள்ள இராமன் தன் சிறிய தாயான கைகேயி கட்டளையிட மூத்த மகனான தனக்கு உரிமையான அரச செல்வத்தைத் தன் தம்பியும் கைகேயியின் மகனுமான பரதனுக்குக் கொடுத்துவிட்டுக் காட்டுக்கு வந்துள்ளான். வில் தொழிலில் வல்ல இராமனுக்கு நான் பணி செய்யும் அடிமையாவேன்.

அனுமன் எண்ணத்தினாலும் இலக்குவன் உரையாலும் இராமன் பற்றிய செய்திகள் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. வழக்காடுமன்றுக்கு வரும் வாலியையும் இராமனையும் முன்னரேயே காட்சிப்படுத்திக் காட்டிய கம்பன் வாலிவதைப்படல வழக்காடுமன்ற உரைகளிலே இச்செய்திகளை அடக்கியுள்ளான். இருவரும் ஒருவரோடொருவர் வாதாடும் நிலையில் இருவரைப் பற்றியும் நன்கறிந்து அனுமனும்

சுக்கிரீவனும் மௌனமாக நிற்கின்றனர். இராமன் பக்கமே இருவரும் இருக்கின்றனர். ஆனால் வாலியோ தனியாக நிற்கிறான். வாலியே வழக்கைத் தொடுக்கிறான். இராமன் மீது அவன் வைக்கின்ற குற்றச்சாட்டும் இராமன் வாலி மீது கூறும் குற்றச்சாட்டும் மிக விரிவாக இருவரது வழக்குரைகளிலும் விளக்கப்படுகின்றன. போர்க்களத்திலே இறக்கும் தறுவாயில் வாலி இராமன் மீது வழக்குத் தொடுக்கிறான். அவன் மீதுள்ள குற்றத்தையும் தன் உரையால் வெளிப்படுத்துகிறான். அது போலவே இராமனும் வாலியின் குற்றங்களை எடுத்துக் கூறுகிறான். வாலிவதைப் படலத்தில் இத்தகைய வழக்குரை நிலை தேவைப்படுகிறது. இன்றுவரை இராமன் செயற்பாடு பற்றிக் கருத்து வேறுபாடு நிலவுகிறது. எனவே இரு பகுதி குற்றங்களையும் தெளிவாக அறிய வேண்டியுள்ளது.

3. குற்றச்சாட்டுகள் :

வழக்காடு மன்றத்திலே இருவருடைய வழக்குரைகள் நடைபெறுகின்றன. ஒன்று வாலியுடையது. மற்றது இராமனுடையது. இவ்விருவரும் செய்த குற்றங்கள் வழக்குரை மூலம் தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளன. இருவருடைய குற்றங்களையும் வருமாறு பகுத்துக் காணலாம்.

வாலி இராமன் செய்த இரு குற்றங்களை முன் வைக்கிறான்.

1. குற்றம் எதுவும் செய்யாத தன்மீது அம்பு தொடுத்தது.
2. யுத்த தர்மத்துக்கு மாறான வகையில் மறைந்திருந்து அம்பெய்தது.

இராமன் வாலி செய்த இரு குற்றங்களை முன்வைக்கிறான்.

1. வலிமைகுறைந்த குற்றம் செய்யாத சுக்கிரீவனை அடித்துத் துன்புறுத்திக் கொலை செய்ய எத்தனித்தது.

2. சக்கிரீவன் மனைவியைத் தனது தாரமாக்கிக் கொண்டது. இருவரும் தமது குற்றங்களை மறுத்து வழக்குரை செய்கின்றனர்.

இக்குற்றங்களில் இராமன் குற்றமற்றவன் என்றே எண்ணுபவர் இருப்பதாக அகலங்கன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“இராமனை அவதாரம் என்றும் மகாவிஷ்ணுவின் வடிவம் என்றும் எண்ணும் பக்திமிக்க மனிதர்கள் இராமன் குற்றவாளி என்பதை ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். வாலி குற்றமற்றவன் என்று கூறும் பகுத்தறிவுப் புத்திமிக்கவர்கள் இராமன் குற்றமற்றவன் என்பதையும் ஒரு போதுமே ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள்.”

இருவருடைய குற்றச் சாட்டுகளிடையே பேசப்படும் சக்கிரீவன் செய்த குற்றம் பற்றியும் தெளிவு பெறவேண்டியுள்ளது. வாலி பிலத்துள் சென்று நீண்ட நாள் (28 மாதங்கள்) திரும்பாதபோது சக்கிரீவன் அரசாட்சியை ஏற்றது முறையான செயலா? குற்றமல்லவா? என்ற கேள்வி எழுகின்றது. வாலியும் சக்கிரீவனும் ஒருதாய் வயிற்றுப் புதல்வராக இருந்தபோதும் வாலியே மூத்தவன். மேலும் அவனுடைய மகன் அங்கதன் இருந்தான். அங்கதனுக்கு இளவரசுப் பட்டம் சூட்டி சக்கிரீவன் பொறுப்பாக நின்று அரசைப் பாதுகாத்திருக்கலாம். எனவே இவ்வாறு சக்கிரீவன் செய்யாமையால் அங்கதனுக்குரிய அரசைத் தனதாக்கிய குற்றத்திற்கு ஆளாகிறான். வாலி இறந்து விட்டான் என எண்ணி அமைச்சர்களும் படைத்தலைவர்களும் முதியோரும் சக்கிரீவனிடம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்கும்படி கூறியபோது அவன் அங்கதனது வாரிசு உரிமை பற்றி நினைக்கவில்லை. எனவே சக்கிரீவன் வாலியின் அரசாட்சியைக்

கவர்ந்த குற்றத்துக்கு ஆளாகின்றான். அவன் மீது இன்னொரு குற்றச்சாட்டும் உண்டு. வாலியின் சொல்லை மீறிச் செயற்பட்டுள்ளான். வாலி மாயாவியின் குகைக்குள் செல்லும்போது தன் தம்பிக்கு ஒரு கட்டளை இட்டுச் செல்கிறான். அதனைக் கம்பன் வருமாறு காட்சிப்படுத்தியுள்ளான்.

“எய்து காலை அப்பிலனுள் எய்தி யான்
நொய்தின் அங்கு அவற் கொணர்வேன் நோன்மையாய்
செய்தி காவல் நீ சிறிது போந்து எனா
வெய்தின் எய்தினான் வெகுளி மேயினான்.”

(நட்புக்கோள் : 52)

வாலியோடு போர் செய்த மாயாவி பிலத்துள்ளே புகுந்தபோது சினம் கொண்ட வாலி தன் தம்பி சுக்கிரீவனைப் பார்த்து 'நான் அந்தக் குகைக்குள் புகுந்து அங்கே ஒளிந்திருக்கும் மாயாவியை விரைவில் பிடித்துக்கொண்டு வருவேன். நீ சிறிது நேரம் வேறொரு வகையில் மாயாவி தப்பிச் சென்று விடாதபடி இக்குகை வாயிலில் காவல் செய்வாயாக' என்று கூறிவிட்டு விரைவாகக் குகையுட்புகுந்தான்.

நீண்ட காலமாக வாலி திரும்பவில்லை என்பதால் வாலி இறந்துவிட்டான் என்று எண்ணியது சுக்கிரீவன் தவறு. அதுமட்டுமன்றி வாலி சொல்லை மீறிக் குகைக் காவலை விடுத்து, வாலியை மாயாவி கொன்றிருந்தால் அக்குகை வழியே வெளியே வந்து தங்களையும் கொல்லக் கூடும் என்று கருதி மேருமலை ஒன்றைமட்டும் விட்டுவிட்டு மற்றமலைகளையெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு போய் அந்தக் குகையின் வாயிலில் அடுக்கி வைப்பதற்கும் சுக்கிரீவன் உடந்தையாய் இருந்துள்ளான்.

சுக்கிரீவன் அப்படிச் செய்தது தற்பாதுகாப்புக்காக எனக் கொண்டாலும் அரசாட்சியை ஏற்றமை வாலிக்குக் கோபமுட்டியது. எனவே தனது கட்டளைக்குப் பணியாமல் வஞ்சனையால் அரசாட்சியைக் கவர்ந்து கொண்ட தம்பியைத் தாக்குகிறான். இந்தப் பகைமை காரணமாகவே வாலியும் சுக்கிரீவனும் போரிட நேர்கிறது. சுக்கிரீவன் செயற்பாடு வாலியைச் சினம் கொள்ளச் செய்கிறது. வாலியின் ஆற்றலில் சுக்கிரீவன் நம்பிக்கை கொள்ளவில்லை. வாலி பெற்றிருந்த வரத்தைப் பற்றியும் அவன் நினைக்கவில்லை. வாலியை நேரில் நின்று எதிர்த்துப் போரிடுபவரின் பலத்தில் பாதி வாலிக்குச் சேர்ந்துவிடும். அதனால் வாலியை நேருக்கு நேர் நின்று யாரும் போர் செய்து வெல்லமுடியாது. எனவே அரசாட்சியை விரும்பியே சுக்கிரீவன் மலைக்குகையை அடைத்துவிட்டான். இத்தகையதொரு வஞ்சகமான செயலை வாலியால் மன்னிக்க முடியவில்லை. தம்பியைக் குற்றவாளியாகவே இறுதிவரை கருதுகிறான். அதனால் அவனோடு போரிட்டான்.

4. வழக்குரைகள் :

வாலிவதைப்படலத்து வழக்காடு மன்றத்தில் நடைபெறும் வழக்குரை காட்சி கம்பனால் சிறப்பாகக் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. முதலில் வாலி தன் உரையை ஆற்றுகின்றான். முதலிலே இராமன் குலப்பெருமையையும் ஆட்சிப் பெருமையையும் எடுத்துக் கூறிச் சீதையைப் பிரிந்தமையால் என்னைக் கொல்ல நினைத்தமை புத்தி பேதலித்ததால் போலும் எனப் பழித்து உரைக்கின்றான். இராமன் அறவழிப்போர் செய்யாமைக்கு உயிர்போன்ற மனைவியைப் பிரிந்து மனங்குழம்பியதுதான் காரணம் என்கிறான். இராமனிடம் மனுதர்ம வேலியையே அழித்து விட்டதாகக் கூறுகிறான்.

அடுத்து அரக்கர் குலத்தவர் இராமனுக்குத் தீமை

செய்ததற்காகக் குரக்கினத் தலைவனைக் கொல்வது நீதியோ என்று கேட்கிறான். தம்பியரிடையே ஒற்றுமையை நிலைநாட்டும் குணஇயல்பு கொண்ட நீ இங்கே ஏன் எம்மிடையே வேற்றுமையை நிலைநாட்டுவதற்காகச் செயற்பட்டாய் என்ற வாலியின் உரை இராமனின் சகோதரத்துவச் சிறப்பு நிலையை ஏளனம் செய்யும் உரையாக உள்ளது. இன்னும் இருவர் போர் செய்கின்றபோது ஒருவர் பக்கம் நின்று மறைந்து நின்று இராமன் அம்பெய்ததைப் பெருங்குற்றமாக வாலி வழக்குரையில் முன் வைக்கின்றான். இயன்றவரை தன்பக்கத்து நியாயங்களைத் தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறான். சுக்கிரீவனுடன் நான் போர் செய்யும்போது இடையில் அம்பு எய்து இராமன் கெல்ல எண்ணியது ஏன் என்பதை வாலி அறிய விரும்புகிறான்.

அடுத்து இராமன் வழக்குரை ஆற்றுகிறான். சுக்கிரீவன் குற்றம் எதுவும் செய்யாதவன் என்பதை முதலில் விளக்குகிறான். படைத் தலைவர்களும் அமைச்சர்களும் முதியவர்களும் வற்புறுத்தியே அவனை ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்கச் செய்தனர் எனக் கூறுகிறான். நீ சுக்கிரீவன் தன்னிலையை விளக்கிச் சொல்லியபோது அதை ஏற்காமல் அவனைத் தாக்கினாய். தன்னை மன்னித்து அடைக்கலம் தரும்படி அவன் கேட்டபோது நீ மறுத்துவிட்டாய். அவனை உன்னுடைய உடன்பிறப்பு என்று நினையாமல் கொல்ல முயன்றாய். சுக்கிரீவன் உனக்கு மதங்க முனிவரால் சாபமிடப்பட்ட தடையுள்ள உருசிய முக மலைக்குப் போய்ச் சேர்ந்ததனால் நீ அங்கே செல்லவில்லை. அதனால் தான் அவன் உயிர் பிழைக்க முடிந்தது.

அதுமட்டுமன்றி மற்றொருவனுக்குச் சேர்ந்த மனைவியைக் கற்புத் தவறாதபடி பாதுகாப்பது அரசின் கடமை. அதைவிடுத்துப்

பெண்ணின் கற்பை அழித்தல் அறமன்று. இதனை நீ கருத்தில் கொள்ளாது உயிர்போன்ற உன் தம்பியின் மனைவியை உன்தாரமாக்கிக் கொண்டாய். அதனால் என் உயிர் நண்பனான சுக்கிரீவனுக்காக நீ செய்த இத்தகைய குற்றங்களுக்காகவே நான் உன்னைக் கொன்றேன். அன்றியும் ஒரு தொடர்பும் இல்லாதவரையும் எளியவரையும் அவர்கள் அடையும் துன்பத்தினின்றும் காப்பது என் உள்ளக்கருத்தாகும்.

வாலியின் பதிலுரை

இராமனுக்கு வாலி இதற்கான விளக்கத்தைக் கூறுவதாகக் கம்பன் மூன்று பாடல்களை அமைத்துள்ளான்.

“ஐய நுங்கள் அருங்குலக் கற்பின் அப்
பொய் இல் மங்கையர்க்கு ஏய்ந்த புணர்ச்சிபோல்
செய்திலன் எமைத் தேமலர் மேலவன்
எய்தின் எய்தியத ஆக இயற்றினான்.”

(வாலிவதை : 112)

ஐயனே உங்களது அரிய குலத்தில் தோன்றிய கற்பு எனும் அறத்தை முக்கியமாகக் கொண்ட பொய்மையில்லாத அம்மங்கையர்க்குப் பொருந்திய மணத்தைச் செய்து கொண்டு அவரையே கலத்தல்போல எங்களுக்கு நான்முகன் நியமிக்கவில்லை. நேர்ந்தபோது நேர்ந்த படியாகுமாறு நியமித்தான்.

விலங்கினத்தைச் சேர்ந்த தங்களுக்கு கற்பு எனும் வரையறையும் ஒருதாரம் என்னும் கட்டுப்பாடும் கிடையாதென வாலி கூறுகிறான். நான்முகனே அத்தகைய நியதிகளை விதிக்கவில்லையென வாதாடுகிறான்.

“மணமும் இல்லை மறைநெறி வந்தன
குணமும் இல்லை குலமுதற்கு ஒத்தன

உணர்வு சென்றுழிச் செல்லும் ஒழுக்கு அலால்
நிணமும் நெய்யும் இணங்கிய நேயியாய்."

(வாலிவதை : 113)

பகைவர் உடலின் நிணமும் நெய்யும் கொண்ட சக்கரப் படையை
யுடையவனே! உள்ளம் போனவழியே நடப்பது எங்களுக்கு
உள்ளனவே அல்லாமல் வேதமுறைப்படி மணங்களும் இல்லை.
பரம்பரையான என ஒத்த நற்பண்பும் இல்லை.

பலரறிய மணம் செய்து உறுதிமொழி செய்து வாழும் வாழ்க்கை
எமது குரக்கினத்திற்கு இல்லையென வாலி கூறுகிறான். மணம்
விரும்பியபடி உணர்வு நிலைக்கேற்றபடி துணையைத் தேடும்
விலங்கு வாழ்க்கையை இராமனுக்கு எடுத்துக் கூறுகின்றான். இதன்
மூலம் சுக்கிரீவனுடைய மனைவியைத் தான் அடைவது குற்றமல்ல
என மொழிகின்றான். எனவே தன்னுடைய சாதி வழக்கப்படியே
நடந்ததாகவும் அதனை நீ குற்றம் எனக் கருதுவது தவறு என்பதே
வாலியின் விளக்கமாகும்.

இராமன் மறுப்புரை

வாலியின் விளக்கவுரையை இராமன் மறுத்துரைப்பதைக்
கம்பன் 9 பாடல்களிலே காட்சிப்படுத்தியுள்ளான். அவற்றைத்
தொகுத்தால் வருமாறு அமையும்.

1. நீங்கள் தேவர்களுக்கு மக்களாகப் பிறந்தமையால் குற்றம்
இல்லாத அறவழியை நன்கு அறிந்துள்ளீர்கள். எனவே
சாதாரணமான விலங்கினத்தைச் சார்ந்தவர்களென உங்களைக்
கருதமுடியாது.
2. அறவழி என்பது உடலைப்பற்றியதன்று. அது ஆராய்ந்து
அறியும் அறிவைப் பற்றியது. நல்ல நெறிகளை அறிந்த நீ
பிழையைச் செய்துவிட்டு அது பிழையல்ல. தக்கதே என்று

நிலைநாட்ட முயல்வது தகாது.

3. முதலை தன்னையிழுத்தபோது திருமாலை அழைத்திட்ட தன் அழிவால் துன்பத்தினின்றும் நீங்கி வீடுபேறு பெற்ற யானையும் விலங்கு என்று கூறமுடியுமா.
4. சீதையின் துன்பத்தைத் தீர்க்கப் போராடிய எம் பெரிய தந்தையான சடாயுவும் கழுகுகளுக்கு மன்னன் அன்றோ.
5. நீ அறியாத வழி ஒன்றுமில்லை என்பதை நின் வாயினின்று இப்போது வெளிப்பட்ட மொழிகளே உணர்த்துகின்றன.
6. விலங்குகளே ஆயினும் மனுநூலில் கூறப்பட்ட முறைமையில் பொருந்தி நடந்தால் அவை தேவர்களே.
7. இயமனின் வலிமையை அழித்து அவனை வென்ற மழு என்னும் ஆயுதத்தையுடைய சிவபெருமானிடம் நீ செய்த பக்தி பயன் தந்ததால் திருமாலால் உடைக்கப்பட்ட வலிய பெரிய பூதங்கள் நான்கிற்கும் உள்ள வன்மைகளையெல்லாம் உன்னுடைய வன்மையுடன் பெற்றுள்ளாய்.
8. இவ்வுலகத்தில் குற்றமுடையவர்களாய் இருந்தவர்களிலும் பிறவியாய் தாழ்ந்தவர்களிலும் அறவழியில் சேர்ந்து நடந்தவர் உண்டு அங்ஙனமே குற்றம் இல்லாத தவத்தைச் செய்த முனிவர்களிலும் பலவகைக் குணங்களில் சிறந்த தேவர்களிலும் தீயவை செய்தவர் உண்டு.

எனவே எல்லாவற்றையும் அறிந்திருந்தும் நீ பிறன் மனைவியின் கற்பையும் அழித்தாய் என இராமன் வாலி மீது வைத்த குற்றச்சாட்டை மேலும் வலியுறுத்திக் கூறினான். இக் கூற்றுக்களைக் கேட்ட வாலி மனம் தெளிவு பெறுகிறான். அவனுடைய உள்ளத்திலே இராமன் சொன்ன விளக்க உரைகள் சென்று பதிந்தன. இதனால் இளமையிலே சான்றோரை அடுத்து பல நூற் பொருட்களையறிந்திருந்தமையால்

அவன் தெளிவு பெற்றான். எனினும் வாலியின் உள்ளத்தில் இராமன் மறைந்து நின்று அம்பு எய்த காரணத்தை எல்லோரும் அறியவேண்டும் என்ற விருப்பு இருந்தது. அதனால் தனது வழக்குரையிலே மீண்டும் உரைக்கின்றான்.

“நீ சொன்னபடியே நான் குற்றம் செய்தவனாக இருக்கட்டும். போர்க் களத்திலே எதிரில் நின்று அம்பை எய்யாமல் கொடிய வேடர்கள் மறைந்து நின்று விலங்குகளின் மீது அன்பு எய்வதுபோல நீயும் மறைந்து நின்று வில்லால் அம்பை எய்தற்குக் காரணம் யாது.”

வாலியினுடைய இக்கேள்விக்கு இராமன் பதிலளிக்கவில்லை. இலக்குவனே பதில் உரைக்கின்றான். இராமன் உன்தம்பி அடைக்கலமாக வந்தபோது உன்னைக் கொல்வதாக அவனுக்கு வாக்குறுதி அளித்திருந்தான். பின்பு நீயும் போரில் வந்து நானும் உனக்கும் அடைக்கலம் என்று கேட்டால் சுக்கிரீவனுக்குக் கொடுத்த உறுதிமொழியை நிறைவேற்ற முடியாது என்றே மறைந்து நின்று அம்பு எய்ததாகக் கூறினான். இலக்குவனுடைய விடையால் வாலி மனத்துள் மாற்றம் நடக்கிறது.

அந்த மாற்றத்தைக் கம்பன் துல்லியமாக விளக்கியுள்ளான். கவிக்குலத்து அரசனான வாலி எனக் கம்பன் இவ்விடத்தில் குறிப்பிடுகின்றான். வாலி இராமனுடைய தம்பியாகிய இலக்குவன் குறிப்பிட்ட ‘அடைக்கலம்’ என்ற நிலையை நன்கு விளங்கிக் கொள்கிறான். இளமைக்காலத்திலே பல சான்றோர் மூலம் தான் அறிந்தவற்றையெல்லாம் இப்போது எண்ணிப் பார்க்கிறான். அரசன் என்ற நிலையில் இராமனுடைய செயற்பாட்டைச் சரியானதென மனத்துள் ஏற்றுக் கொள்கிறான். கேள்வியறிவினாலே உயர்ந்தவனாகத் தன்னை மாற்றிக் கொள்கிறான்.

வழக்குரை என்ற நிலையில் இராமன் செயற்பாடு முற்றிலும் தவறானது என்ற எண்ணத்தோடு இருந்த வாலி திடீரென மாறிய நிலையைக் கம்பன் பாடல் வருமாறு காட்டுகிறது.

“தாய் என உயிர்க்கு நல்கி தருமமும் தகவும் சால்பும்
நீ என நின்ற நம்பி நெறியினின் நோக்கும் நேர்மை
நாய் என நின்ற எம்பால் நவை அற உணரலாமே
தீயன பொறுத்தி என்றான் சிறியன சிந்தியாதான்.”

(வாலிவதை : 127)

இராமனை நோக்கித் தாயைப் போல உயிர்களிடம் அன்பு காட்டி அறமும் நடுவு நிலைமையும் நற்குண நிறைவும் நீயே எனப் பாராட்டுகிறான். நாய் போன்ற தன்னால் நன்முறைகளை ஆராயமுடியவில்லை எனத் தன்னைத் தாழ்த்திக் கொண்டு தன் தீமைகளைப் பொறுக்கும்படி வேண்டுகிறான். இவ்விடத்தில் கம்பர் வாலியைச் ‘சிறியன சிந்தியாதான்’ என்று குறிப்பிட்டுள்ளான். வழக்குரை செய்கின்றபோது அவனுடைய சிந்தனை விலங்கு நிலையில் இருந்ததை நயமாக உணர்த்தியுள்ளார். அதனால் மீண்டும் ‘நாயேன் கூறிய மனத்துக் கொள்ளேல்’ எனக் கூறி இராமனை வணங்குகிறான்.

வழக்குரை நிலையிலே இராமனும் வாலியும் சுக்கிரீவன் பற்றியே பேசுகின்றனர். வாலி சுக்கிரீவன் குற்றம் செய்தானென நிறுவ முற்படுகிறான். இராமனும் அவன் குற்றம் செய்யவில்லை என நிறுவ முற்படுகிறான். இருவருடைய வழக்குரையும் கம்பரது கற்பனைப் புனைவே. வான்மீகி இராமாயணத்தில் இல்லாத இந்த வழக்குரையைக் கம்பன் வாலிவதைப் படலத்திலே சிறப்பாக அமைத்துள்ளான். எனவே அப்பகுதியை ஓர் உரையாடற்

களமாக்கியுள்ளான். மனிதன், குரங்கு என்ற இரு நிலைப்பட்ட தளத்தில் உரையாடல் நடைபெறுகிறது. குரங்கு மனிதனைப் பலகேள்விகள் கேட்பதாக அமைந்திருந்தாலும் உரையாடலின் உள்ளடக்கத்திலே ஒரு தெய்வீக நிலை இழையோடுகின்றது. இதனை வாலியின் உரையாய் அமைந்த பாடல் உணர்த்துகிறது.

“ஏவுசூர் வாளியால் எய்து நாய் அடியனேன்
ஆவிபோம் வேலைவாய் அறிவு தந்து அருளினாய்
மூவர் நீ முதல்வன் நீ முற்றும் நீ மற்றும் நீ
பாவம் நீ தருமம் நீ பகையும் நீ உறவும் நீ.”

(வாலிவதை : 129)

வில்லிலே தொடுத்துச் செலுத்திய சூர்மையான அம்பால் என்னைத்தாக்கி நாய் போன்ற அடியேனுடைய உயிர் போகும்போது எனக்கு மெய்யறிவு உண்டாகுமாறு செய்தாய். நான்முகன், திருமல், உருத்திரன் ஆகிய மூவரும் நீயே. அவர்களுக்கெல்லாம் முதல்வனும் நீயே! பாவமும் நீயே! அறமும் நீயே! பகைவனும் நீயே! உறவினனும் நீயே! மற்றும் உள்ளவை நீயே! யாவும் நீயே என வாலி இராமனைப் புகழ்கிறான். சிவ பக்தனான வாலி மெய்யறிவு பெற்றவனாகப் பேசுகிறான். தெய்வீகத்தை நன்கு உணர்ந்து கொண்டவனாக விளங்குகிறான். முப்புரங்களையும் எரித்த சிவன் முதலியோர் கொடுத்த ஒப்பில்லாத வரங்கள் எல்லாவற்றையும் பழுதுபடச் செய்து தன் மார்பை ஊடுருவித் துளைத்துச் சென்று உயிர் முழுவதையும் உருவிக் கொண்ட இராமன் பகழியை அறம் என்று போற்றுகிறான். வாலி முன்னர் இராமன் மீது கொண்டிருந்த பெருமதிப்பான நிலைக்கு இப்போது வந்துவிட்டான். வழக்குரை நிலையினின்றும் மாறி இராம பக்தனாகி விட்டான். தான் பெற விரும்பியவற்றையெல்லாம் இராமனிடம் பெற நினைத்து வரம் கேட்கிறான்.

5. வரம்கேள் உரை

வாலிவதைப் படலத்தில் கம்பன் அமைத்த வழக்குரைகளத்தில் வாலி இராமனிடம் வரம் கேட்கும் உரையாடலையும் அமைத்துள்ளான். இராமன் மீது கடுங்கோபம் கொண்டிருந்த வாலி இராமன் வழக்குரையால் மனத்தெளிவு பெறுகிறான். எனினும் அவனுடைய உள்ளத்திலே சுக்கிரீவன் மேல் நம்பிக்கை இல்லை. எனவே அதைத் தெளிவாக இராமனிடம் கூறி சுக்கிரீவன் பாதுகாப்பைத் தனக்கு வரமாகப் பெற்றுக்கொள்கிறான். அப்போதும் தன்னைத் தாழ்த்தியே 'நாயேன் உளது ஒன்று பெறுவது உன்பால்' என்று நயமாகக் கேட்கிறான். அந்த வரத்தை வருமாறு குறிப்பிடுகிறான்.

“என்தம்பி சுக்கிரீவன் மலர்களில் உண்டான மதுவைக்குடித்து அறிவு மாறும்போது தீமை செய்வானானால் அவன்மீது சினம் கொண்டு இப்போது என்மீது செலுத்திய அம்பாகிய இயமனைச் செலுத்தாதிருக்க வேண்டும்.”

வாலி சுக்கிரீவனுடைய குணங்களை நன்கறிந்தவன். நறவு அருந்தி மயங்கும் இயல்புடையவன். அவ்வாறு அவன் மாறுபாடாக நடப்பது இராமனுக்குச் சினத்தை ஏற்படுத்தலாம். அதனால் சுக்கிரீவனைக் கொல்லவும் கூடும். எனவே முன்னேற்பாடாக இராமனிடம் சுக்கிரீவனுடைய குணஇயல்பைக் கூறிப் பாதுகாக்க விரும்புகிறான். அனுமன் இராமனிடம் சுக்கிரீவன் பற்றிய செய்திகளைக் கூறியபோது இக்குணம் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கமாட்டான் என்பது வாலிக்குத் தெளிவாகத் தெரிந்திருந்தது. குறுகிய காலப் பழக்கத்தில் இராமனும் அதனை உணர்ந்திருக்கமாட்டான் என்பதையும் வாலி உணர்ந்திருந்தான். சுக்கிரீவனுக்கு இராமனால் உயிராபத்தும்

நேரலாம் என வாலி எண்ணுவதாலே 'இயமனாகிய அம்பு' என இராமன் அம்பைக் குறிப்பிடுகிறான். தன்னைக் கொன்ற அம்பை 'அறம்' என்று குறிப்பிட்ட வாலி சுக்கிரீவன்மேல் இராமன் ஏவம் அம்பை யமன் எனக் குறிப்பிடுவது நோக்குதற்கரியது. கிட்கிந்தைப் படலத்தில் இராமன் சுக்கிரீவன் மேல் சினங்கொண்டு கூறுவதாக அமைந்த பாடல் வாலியின் தொலைநோக்கான சிந்தனையைக் காட்டி நிற்கிறது.

“வெம்பு கண்டகர் விண் புக வேரறுத்து
 இம்பர் நல்லறம் செய்ய எடுத்தவிற்
 கொம்பும் உண்டு அருங்கூற்றமும் உண்டு உங்கள்
 அம்புமுண்டு என்று சொல்லு நம் ஆணையே.”

(கிட்கிந்தை : 4)

வெம்மை மிக்க தூட்டர்கள் போரில் மடிந்து வீர சவர்க்கம் அடைய அவர்களை அடியோடு அழித்து இவ்வுலகத்தில் நல்ல அறத்தை நிறுவும் பொருட்டாக நாம் கையில் எடுத்துக்கொண்ட வில்லும் உண்டு. எவராலும் தடுப்பதற்கு அரிய எமனும் உள்ளான். உங்களை எல்லாம் கொல்ல வல்ல அம்புகளும் எம்மிடம் உள்ளன.”

மேலும் இன்னொரு வரத்தையும் இராமனிடம் கேட்கிறான்.

“இன்னம் ஒன்று இரப்பது உண்டால் எம்பியை உம்பிமார்கள் தன்முனைக் கொல்வித்தான் என்று இகழ்வரேல் தடுத்தி தக்கோய் முன்னே மொழிந்தாய் அன்றே இவன்குறை முடிப்பது ஐயா பின் இவன் வினையின் செய்கை அதனையும் பிழைக்கல் ஆமோ.”

(வாலிவதை : 135)

நான் உன்னிடம் வேண்டிக்கொள்வது இன்னும் ஒன்றுண்டு. அது யாது எனின் என் தம்பி சுக்கிரீவனை உன் தம்பியர் தன்

தமையனைக் கொன்றவன் என்று இகழ்வாராயின் தகுதியுடையவனே அப்போது அவர்களை நீ தடுத்தருள வேண்டும். ஐயனே முன்னமே இவனது குறையை முடித்து வைப்பதாக அருளிச் செய்தாய் அன்றோ! பின் அம்பால் அடிபட்டு விழுந்த இது என் தீவினையின் விளைவாகும். இந்த ஊழ்வினைப் பயனின்றும் தப்ப முடியுமோ?

சுக்கிரீவனைப் பற்றி இராமனுடைய தம்பிமார் அவதூறு சொல்லக் கூடாது என வாலி கேட்கும் வரம் அவன் மனமாற்றத்தைக் காட்டுகிறது. ஆனால் அவனுடைய மனத்திலே இராமனுடைய தம்பிமார் சுக்கிரீவனைப் பற்றி இழித்துரைக்கக் கூடும் என ஐயம் எழுந்தமைக்கு ஒரு காரணம் உண்டு. உடன்பிறப்புகள் என்ற உறவு நிலையில் இராமன் தம்பியர் எல்லோரும் ஒன்றுபட்டவர். ஆனால் சுக்கிரீவனோ தன் உடன்பிறப்பையே கொல்வதற்கு இராமனை நாடியவன். எனவே இராமனின் உடன்பிறப்புகள் சுக்கிரீவனைப் பற்றி இழிவாகப் பேசுவர் என நினைக்கிறான். அதனால் இராமனிடம் முன்னரேயே வரம் கேட்டு சுக்கிரீவனைக் காப்பாற்றிவிட எண்ணுகின்றான்.

வாலியின் வரம் கேள் உரை அவனுடைய குற்றங்களையெல்லாம் எல்லோரையும் மன்னித்துவிடச் செய்கிறது. வாலியின் தெய்வீகமான மனநிலையும் இராமனை வழிபடும் நிலையும் வழக்குரை களத்தை மாற்றி விடுகின்றன. பிறருடைய குற்றத்தை மன்னிக்கும் தெய்வீகக் குணம் வாலியில் உறைந்திருந்ததை எல்லோரும் அறிந்து கொள்கின்றனர். வாலியின் மரணம் எல்லோரையும் மனம் நெகிழ வைக்கின்றது. மனிதனாக வில்லேந்தி மண்ணுக்குவந்த திருமாலின் அவதாரத்தைச் சிவபக்தனான வாலி நன்கறிந்து கொண்டமையால் வீடுபேற்றை அடைகிறான்.

இயல் : நான்கு

கம்பனின் புனைதிறன்

1. உவமைச் சிறப்பு :

வாலிவதைப்படலம் கம்பனின் புனைத்திறனுக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகும். செய்யுள்களிலே பயன்படுத்தப்பட்டள்ள உவமைகள் அதற்கு ஒரு சான்றாக உள்ளன. முதலில் பாடலத்துச் செய்யுள்களிலேயுள்ள உவமைகளை தொகுத்துக் காண்பது பயனுடையதாகும்.

1. “வெங்கண் ஆளி ஏறும் மீளி மாவும் வேகநாகமும்
சிங்க ஏறு இரண்டொடும் திரண்ட அன்ன செய்கையார்.” (1)
2. “அனல் பரப்பல் ஒப்ப மீது இமைப்ப வந்து அவிப்பபோல்
புனல் பரப்பல் ஒப்பு இருந்த பொன் பரப்பும்.” (6)
3. “இருவி ஆர் தடங்கள் தோறும் ஏறுபாயுமாறு போல்
அருவி பாயும் முன்றில்.” (7)
4. “பொன்னின் நாடு இழிந்தது அன்ன வாலிவாழ் பொருப்பிடம்
(9)
5. “மால் பெருங் கடகரி முழக்கம் வாள் அரி
ஏற்பது செவித்தலத்து என்ன ஓங்கிய
ஆர்ப்பு ஒலி கேட்டனன்.”
6. “அமளிமேல் பாற்கடல் கிடந்ததே அனைய பான்மையான்.” (13)
7. “கொழுந் திரைக்கடல் கிளர்ந்தனைய கொள்கையான்.” (15)
8. “தயிர எனக் கடைந்து அவர்க்கு அமுதம் தந்தது.” (27)
9. “மல்லல் கிரியின்தலை வந்தனன் வாலி கீழ்பால்

- தொல்லைக் கிரியின் தலை தோற்றிய ஞாயிறு என்ன." (37)
10. "வாலி குன்றாடு வந்து உற்றனன் கோள் அவுணன் குறித்த
வன் தூணிடை நரசிங்கம் அன்ன." (38)
11. "பூசல் கார்க்குன்றம் அன்னான் தாவிய கால் இது என்ன"
(39)
12. "வில்தாங்கு வெற்பு அன்ன விலங்கு எழில் தோள்." (44)
13. "பாரில் திரியும் பனி மால் வரை அன்ன பண்பார்
மூரித்திசை யானை இரண்டு எனமுட்டினரே." (45)
14. "குன்றொடு குன்று ஒத்தனர் கோள் அரிக் கொற்ற வல் ஏறு
ஒன்றோடு சென்று ஒன்று எதிர் உற்றனவேயும் ஒத்தார்." (46)
15. "வாளோடு மின் ஓடுவதுபோல் நெடுவானின் ஓடும்
கோளோடு கோள் உற்றென ஒத்து அடர்ந்தார்." (47)
16. "மடமங்கை பொருட்டு மலைக்கலுற்றார்
சிந்து ஓடு அரி ஒண்கண் திலோத்தமை காதல் செற்ற
சுந்தோப சுந்தப் பெயர்த் தொல்லையினோரும் ஒத்தார்." (48)
17. "பாழித் தடந் தோளினும் மார்பினும் கைகள் பாய
ஊழிக் கிளர் கார் இடி ஒத்தது குத்தும் ஓதை." (52)
18. "அவ்வாய் எழுசோரி அது ஆசைகள் தோறும் வீச
எவ்வாயும் எழுந்த கொழுஞ்சுடர் மீன்கள் யாவும்
செவ்வாயை நிகர்த்தன செக்கரை ஒத்தமேகம்." (53)
19. "வெந்த வல் இரும்பிடை நெடுங் கூடங்கள் வீழ்ப்ப
சிந்தி எங்கணும் சிதறுவ போல் பொறி நெறிப்ப....
சந்த வல் நெடுந் தடக்கைகள் தாக்கலின் தகர்வ." (54)
20. "செருவில் தேய்த்தலின் செங்கணல் வெண்மயிர்ச் செல்ல
முரி புல் கானிடை எரி பரந்தன என முனைவார்." (59)
21. "....தும்பியை அரி தொலைத்தென்ன
கொல் நகங்களின் கரங்களின் குலைத்து உக

- மலைந்தான்..” (60)
22. “தயங்கு தாரகை நிரை தொடுத்து அணிந்தனபோல் வயங்கு
சென்னியன்.” (62)
23. “கார் உண் வார் சுவைக் கதலியின் கனியினைக் கழியச்
சேரும் ஊசியின் சென்றது... பகழி.” (66)
24. “சையம் வேரொடும் உரும் உறச் சாய்ந்தெனச் சாய்ந்து
வையம் மீதிடைக் கிடந்த போர் அடுதிறல் வாலி.” (68)
25. “உற்று உறாமையின் மலை என உருளும்.” (70)
26. “மோடு தெண்திரை முரிதரு கடல் என முழங்கி
ஈடுபேர் உலகு இறந்துளது... உதிரம்” (76)
27. “முள்கிடும் குழியில் புக்க மூரி வெங்களி நல் யானை
தொள் கொடும் கிடந்தது என்ன துயர் உழந்து அழிந்து
சோர்வான்.” (81)
28. “புண்ணுற்றது அணைய சோரி பொறியொடும்
பொடிப்பநோக்கி.” (83)
29. “பொன் குன்றம் அணைய தோளாய்” (140)
30. “கடருடை மதியம் எனத் தோன்றினன்.” (147)
31. “தீயுறு மெழுகின் சிந்தை உருகினன்.” (153)
32. “தூய் அடை கனலி அன்ன தோளினன்.” (158)
33. “அகன்ற செக்கர் வெங்கதிர் விசும்பில் தோன்றும்
மின் எனத் திகழும் மெய்யான்” (162)
34. “நகமே ஒத்த குரக்கு நாயகன்
முகமே ஒத்தது மூரி மண்டிலம் ” (179)

கம்பன் பயன்படுத்திய உவமைகளில் அவனுடைய புனைவுத்திறன் பெரிதும் வெளிப்பட்டு நிற்கிறது. தனது கதைமாந்தரின் தோற்றத்தையும் குண இயல்புகளையும் வெளிப்படுத்திக்காட்ட ஏற்ற

உவமைகளைக் கையாண்டுள்ளான். வாலிவதைப் படலத்தின் கதாநாயகனான வாலியைப் பல்வேறு உவமைகளுடன் பொருத்திக் காட்டுகின்றான். பல இடங்களில் வாலியின் தோற்றம் குன்றோடும் மலையோடும் ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவன் வாழுகின்ற மலையையும் "பொன்னின் நாடு" என்று சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டுள்ளான். குரக்கினத்தை ஆளும் அரசனான வாலி வாழ்கின்ற இடம் அதற்கேற்ற வகையில் சிறப்பான இடமாக இருந்தது என்பதைக் கம்பன் காட்சிப்படுத்துகின்றான். மேலும் இராமனும் இலக்குவனும் அயோத்தி நகரிலே வாழ்ந்தவர்கள். வேறொரு அரசனுடைய இடம் அவர்கள் பார்வையில் எவ்வாறிருந்தது என்பதையும் கம்பன் நன்கு உணர்த்தியுள்ளான். வாலியின் மேனியின் நிறத்தையும் தனித்துவமாகக் காட்டுகிறான். வாலி படுக்கையில் கிடக்கும்போது பாற்கடல் கிடப்பது போல இருந்ததென வருணித்துள்ளான். சக்கிரீவனும் வாலியைப் போலவே வெண்ணிறமான மயிரையுடையவன். போர்க்களத்திலே இராமன் இருவரையும் வேறுபடுத்த முடியாமைக்கு வெண்ணிறமே காரணமாக இருந்தது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

கம்பன் பல பாடல்களில் இயற்கைத் தோற்றங்களையே உவமையாக்கிக் காட்டுவதும் ஒரு சிறப்பாகும். கடல், மலை, ஞாயிறு, இடி, மின்னல், மதியம், குன்றம், விண்மீன், கானம், நெருப்புப் போன்றவற்றைப் பொருத்தமாகப் பயன்படுத்தியுள்ளான். வாலியும் சக்கிரீவனும் போரிடும் போது அக்காட்சியை வருணிப்பதற்கு இயற்கை ஆற்றல்களை உவமையாக்கியுள்ளான். அங்கதன் தந்தையின் நிலைகண்டு வருந்துவதை 'தீயிலே இட்ட மெழுகு உருகுவது போல' எனக் கம்பன் கூறுகிறான். அங்கதன் வாலிக்கு இப்படியொரு முடிவு வருமென்பதை எதிர்பார்க்கவில்லை. வாலி விழுந்து கிடக்கும் இடத்திற்கு வந்தவன் துன்பம் தாளாமல் வாலி மீது

விழுகிறான். அதனைக் கம்பன் ஓர் உவமை மூலம் காட்சிப் படுத்திக் காட்டுகிறான். ஒரு சந்திரன் கீழே கிடக்கிறான். அவன்மேல் ஒரு விண்மீன் வந்து விழுகிறது. அங்கதன் உருவத்தையும் வாலியின் உருவத்தையும் சிறப்பாகக் கம்பன் வேறுபடுத்திக் காட்டியுள்ளான்.

அதேபோலக் கதைமாந்தர் தோற்றத்தையும் ஆற்றலையும் வெளிப்படுத்திக் காட்டுவதற்கு விலங்களை உவமையாகக் காட்டுகிறான். ஆண்யாளி, புலி, யானை, சிங்கம் போன்ற விலங்குகளையும் மயில், குயில் போன்ற பறவைகளையும் பயன்படுத்தியுள்ளான். இவை கிட்கிந்தையிலே கதை நடப்பதால் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கம்பன் உவமைகளைக் கையாளும்போது வாசகரால் கற்பனை செய்து காணக்கூடிய உவமைகளையே தெரிவு செய்வது தனிச் சிறப்பாக அமைந்துள்ளதெனலாம்.

2. தனித்துவமான காட்சிப்படுத்தல் :

வாலிவதைப் படலத்தில் கம்பனுடைய புனைதிறன் கதைமாந்தரைக் காட்சிப்படுத்துவதில் தனித்துவம் பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. விலங்குநிலை, மனிதநிலை, தெய்வீக நிலையென மூன்று நிலைகளில் கதைமாந்தர் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். வாலி, இராமன் என்னும் இரு கதை மாந்தரும் இவ்வாறு சிறப்பாகக் காட்சிப்படுத்தப்பட்டவராவர்.

முதலில் வாலி பற்றிய கம்பரின் காட்சிப்படுத்தலை வாலிவதைப் படலத்திலே நோக்கலாம். வாலி குரக்கினத் தலைவனாகவே அறிமுகம் செய்யப்படுகின்றான். அதனைக் கம்பன் இராமனுடைய கூற்றாகத் தெளிவாகக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளான். வாலியும் சுக்கிரீவனும் போரிடும் போது சுக்கிரீவன் உடன் பிறப்பான

வாலியைக் கொல்விக்க எண்ணியது இலக்குவன் உள்ளத்தை நெருடுகிறது. எனவே இராமனிடம் அவனை நம்புதல் நல்லதன்று எனக் கூறுகிறான். அப்போது இராமன் 'பித்தாய விலங்கின் ஒழுக்கைப் பேசலாமோ' எனச் சக்கிரீவனை 'விலங்கு' என்றே குறிப்பிடுகிறான். அப்படியாயின் 'வாலியை இராமன் விலங்கினத்தவன் என்றே கொண்டுள்ளான் என்பது வெளிப்படுகிறது.

வாலியின் கூற்றாகக் கம்பன் வாலியைக் குரங்கு எனக் கூறவைத்துள்ளான். இராமனின் அம்புபட்டுக் கீழே கிடக்கும் வாலி 'குரக்கு இனத்து அரசைக் கொல்ல மனுநெறி கூறிற்று உண்டோ என' இராமனிடம் கேட்கும் போது தான் குரக்கினத்தவன் என்பதைக் கூறுகிறான். அதுமட்டும் குரங்குகளின் கூட்டு வாழ்க்கை பற்றியும் விரிவாகப் பேசுகிறான். தங்களடைய விலங்கினத்திற்குக் கற்பு நெறியும் மணமுறையும் இல்லையென்பதை விளக்குகிறான். விரும்பியபடி சேரும் வாழ்க்கையையே நான்முகன் தந்துள்ளான் எனத் தமது விலங்கு வாழ்வியலை எடுத்துக் காட்டுகிறான்.

வாலி குரங்கினம் என்பதைத் தாரையோடு உரையாடுகின்றபோதும் சுட்டிக் காட்டுகிறான்.

“நின்ற பேருலகு எலாம் நெருக்கி நேரினும்
 வென்றி வெஞ்சிலை அலால் பிறிது வேண்டுமோ
 தன்துணை ஒருவரும் தன்னில் வேறுஇலான்
 புன் தொழில் குரங்கொடு புணரும் நட்பனோ.”

(வாலிவதை : 34)

இங்கு ஒப்பற்ற வில்லைத் துணையாகக் கொண்ட இராமன் அற்பமான செயலையுடைய ஒரு குரங்குடன் நடப்பாகச் சேருவானோ எனத் தாரையிடம் கூறும்போது குரக்கினத்தை, விலங்கினத்தை

மனிதனான இராமன் நட்பாகக் கொள்ளமாட்டான் எனத் தெளிவாகக் கூறியுள்ளான்.

அதே குரக்கினத்து வாலியைக் கம்பன் மனிதனாக இராமன் கூற்றுக்கள் மூலம் காட்சிப்படுத்தியுள்ளான். வாலியின் தோற்றம் குரங்காக இருந்தாலும் அவனுடைய அறிவு நிலையால் மனிதக் குணங்களோடு விளங்குகிறான். குரங்கைவிடப் பலம் வாய்ந்தவனாக இருக்கிறான். பாற்கடலைத் தனியாக நின்று கடையவும் இராவணனை வெல்லவும் அவனால் முடிந்திருக்கிறது. மேலும் வரபலம் பெற்றவனாக விளங்குகிறான். இன்னும் கம்பன் வாலியைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது எண்ணினான், சிரித்தனன், கொள்கையான், ஒத்தனன், கண்டான், பறிப்பான், ஏசவான், இயல்பலுற்றான், முகத்தான் என 'ஆன்' ஈறு சேர்த்து உயர்திணை நிலையில் மனிதனாகவே காட்டுகிறான்.

இராமனும் வாலியை விலங்கு அல்ல என்றே வாதாடுகிறான். கம்பன் இராமன் கூற்றை வருமாறு காட்டுகிறான்.

“நலங்கொள் தேவரின் தோன்றி நவை அறக்
கலங்கலா அற நல் நெறி காண்டலின்
விலங்கு அலாமை விளங்கியது ஆதலால்
அலங்கலார்க்கு ஈடு அடுப்பது அன்று ஆம் அரோ.”

(வாலிவதை : 115)

நீங்கள் தேவர்களுக்கு மக்களாகப் பிறந்தீர்கள். குற்றம் இல்லாதபடி சிறந்த அறவழியை நன்கு நிலை கலங்காமல் அறிந்துள்ளீர்கள். ஆதலால் சாதாரண விலங்கினத்தைச் சார்ந்தீர் இல்லையென்பது விளங்கியது. ஆதலால் வெற்றிக்குரிய மாலையைத் தாங்கிய வீரர்க்கு இது தகுதியுடையதாகாது.

வாலியின் தந்தை இந்திரன் என்பதால் அவன் குரங்காகிய விலங்கு இனமல்ல என்று இராமன் விளக்குகிறான். மனுந்திகளை நன்கு அறிந்தவர்களென்றும் கூறுகிறான். பிறப்பினால் தேவர்களிலிருந்து வாலி தோன்றியமையால் விலங்குத் தன்மை இல்லாதுபோய் விட்டது. அதனால் விலங்குகளுக்கு இயைந்த ஒழுக்கத்தை வாலி கடைப்பிடிக்க முடியாது என இராமன் விளக்குகிறான்.

மேலும் பகுத்தறிவுள்ளவனான வாலி இருப்பதாலும் அவன் விலங்கு அல்ல என்று இராமன் விளக்குகிறான். வாலி விலங்கு அல்ல என்பதை அவனுடைய வாய்மொழிகளே நன்கு உணர்த்தும் எனக் கூறுகிறான். இராமனுடைய கூற்றைக் கம்பன் வருமாறு காட்சிப்படுத்துகிறான்.

“நன்று தீது என்று இயல் தெரி அறிவு
இன்றி வாழ்வது அன்றோ விலங்கின் இயல்
நின்ற நல் நெறி நீ அறியா நெறி
ஒன்றும் இன்மை உன் வாய்மை உணர்த்துமால்.”

(வாலிவதை : 119)

விலங்கின் இயல்பு இது நல்லது இது தீயது என்று அதனை இயல்பை உள்ளவாறு அறிகின்ற பகுத்தறிவு இல்லாத வாழ்வதன்றோ. நிலை பெற்ற நல்லற நெறிகளுள் நீ அறியாத வழி ஒன்றுமில்லை என்பதை நின்பவாயினின்று இப்போது வெளிப்பட்ட மொழிகளே உணர்த்தும்.

பகுத்தறிவு கொண்டவனாக வாலி விளங்குவதால் அவன் விலங்கு அல்ல தக்கது இது தகாதது இது என இரண்டு பக்கமும் எண்ணிப் பார்க்காதவர்கள் உயர்ந்த மானிடராக இருந்தாலும் விலங்காகவே கொள்ளப்பட வேண்டியவர்கள். அதேபோல மனுநெறியிலே தமது வாழ்வை நடத்துபவர் விலங்காகப் பிறந்தாலும் தேவர்களாக

மதிக்கப்பட வேண்டியவர் என இராமனின் வாதமாகக் கம்பன் வாலியை மனிதநிலைக்கு உயர்த்தி விடுகிறான். வாலியும் சுக்கிரீவனும் இந்திரனுக்கும் சூரியனுக்கும் பிள்ளைகளாகக் குரங்கின் வயிற்றில் பிறந்தமையால் குரக்கினம் எனக் கருதப்பட்டனர். ஆனால் நல்லது கெட்டதை நன்கு உணர்ந்தவர்களாக இருப்பதால் விலங்கின் இயல்பைக் கடந்த மனித நிலைக்குரியவர்.

கம்பன் வாலிவதைப்படலத்தில் வாலிக்குச் சூட்டும் இரு தனித்துவமான பெயர்கள் வாலியை மனிதநிலைக்கு இட்டுச் சென்றுள்ளன. 'செவியுறு கேள்விச் செல்வன்,' 'சிறியன சிந்தியாதான்' என்ற இரு சிறப்புத் தொடர்களும் வாலியின் மனிதநிலையைச் சுட்டி நிற்கின்றன. விலங்கு நிலையில் நின்று இராமனோடு வழக்குரைத்த வாலி மனித நிலையில் நின்ற இராமனின் வாய் மொழிகளால் மனமாற்றம் அடைகிறான். தான் முன்னர்க் கேட்டு அறிந்தவற்றோடு இராமன் உரைகளையும் கேட்டு உள்வாங்கிச் செவியுறுகேள்விச் செல்வனாக மாறுகிறான். அதன் பின்னர் அவன் சிறுமைத்தனமாக விலங்கு நிலையில் நின்று சிந்தித்தவைகளை விட்டுச் சிறியன சிந்தியாதவனாகி விடுகிறான்.

வாலியின் மனித நிலையைக் கம்பன் அவனது வழிபாட்டு நடை முறையாலும் உணர வைக்கிறான். வாலி இறந்தபோது அவன் மனைவி தாரையும் மகன் அங்கதனும் அவனுடைய வழிபாட்டு நடைமுறைபற்றிக் குறிப்பிடுவதைக் கம்பன் தனது பாடல்களில் குறிப்பிட்டுள்ளான். முப்போதும் மலர்கொண்டு சிவனை வாலி வழிபட்டதைத் தாரை சிறப்பாகக் குறிப்பிடுகிறான். அதேபோன்று அங்கதன் வாலி சிவனைத் தவிர வேறு தெய்வத்தை வணங்காத நிலையைக் குறிப்பிடுகிறான்.

இறுதியில் வாலி இராமனுடைய தெய்வீகத்தை உணர்ந்து

அடியவனாகி விடுகின்றான். இராமனை வழிபட்டு வரங்கள் பெறுகிறான். அந்த வழிபாட்டுநிலை கிட்கிந்தையிலே தொடரவேண்டும் என்றும் எண்ணிச் செயற்படுகிறான். சுக்கிரீவனையும் மனிதநிலைக்கு உரியவனாக்கி இராமனை வழிபட்டு வாழும் அடியவனாக்கி விடுகின்றான்.

“அரசியல் பாரம் பூரித்து அயர்ந்தனை இகழாது ஐயன்
மரை மலர்ப்பாதம் நீங்கா வாழுதி மன்னர் என்பார்
எரி எனற்கு உரியார் என்றே எண்ணுதி எண்ணம் யாவும்
பூரிதி சிற்றடியை குற்றம் பொறுப்பர் என்று எண்ணவேண்டா.”

(வாலிவதை : 144)

அரசாட்சியைப் பெற்ற மகிழ்ச்சியால் மனம் களிப்படைந்து அறிவு தளர்ந்து இராமனை இகழாமல் அப்பெருமானின் தாமரை போன்ற அடிகளை நீங்காமல் வாழ்வாயாக. மன்னர்கள் பற்றி எரியும் நெருப்பு என்று உவமை கூறுவதற்கு ஏற்றவர்கள் என்று நினைப்பாயாக. அவ்வாறு எண்ணி அஞ்சி அப்பெருமான் நினைத்த செயல்களையெல்லாம் செய்து முடிப்பாயாக. மன்னர்கள் அடிமைகள் செய்யும் குற்றத்தைப் பொறுப்பர் என்று எண்ணக் கூடாது.

கிட்கிந்தையை இனிமேல் ஆட்சி செய்யப்போகின்ற சுக்கிரீவன் ஆட்சிப் பொறுப்புக் கிடைத்த பெரு மகிழ்ச்சியினாலே அறிவு தளரக் கூடுமென எண்ணியே வாலி அவனுக்கு அறிவுரை செய்கிறான். இராமனை வழிபட்டு அவன் அடியவனாகப் பணிந்து வாழவேண்டும் என உணர்த்துகிறான். இராமனின் தெய்வீக நிலையை வாலி சுக்கிரீவனுக்கு உணர்த்துவதாகக் கம்பர் காட்சிப்படுத்தியமை சுக்கிரீவனும் மனிதநிலையில் நின்று செயற்படுவன் என்பதையும் உணர்த்துகிறது.

வாலி கேட்கின்ற வரங்களை இராமன் கொடுப்பது வாலியை இராமன் மன்னித்து அருள் செய்வதைக் காட்டுகிறது. சக்கிரீவன் இராமனை மனித நிலையிலே கண்டு வாலியைக் கொல்வதற்காக அடைக்கலம் புகுந்தவன். ஆனால் வாலியோ இராமனின் தெய்வீகத்தை உணர்ந்து பூரண சரணாகதி அடைந்தவன். இங்கேதான் கம்பர் வாலியை மனித நிலையிலிருந்தும் உயர்த்தித் தெய்வத்திடம் அடைக்கலமாகும் அடியவன் என்ற ஒப்பற்ற தெய்வீக நிலைக்கு ஆளாக்குகிறார்.

வாலி ஈற்றில் இராமன் தனக்கு வீடுபேறு தந்தான் எனக் கூறுவதும் இதனை நன்கு உணர்த்துகிறது.

“தோன்றலும் இறத்தலும் தானும் துகள் அறத்துணிந்த நோக்கின்
மூன்றுலகத்தினோர்க்கும் மூலத்தே முடிந்த அன்றே
யான் தவம் உடைமையால் இவ் இறுதி வந்து இசைந்தது யார்க்கும்
சான்று என நின்ற வீரன் தான் வந்து வீடு சேர்ந்தான்.”

(வாலிவதை : 154)

ஐயம் திரிபு இல்லாது ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்துப் பிறப்பதும் இறப்பதும் மூவகை உலகங்களிலும் உள்ள எல்லார்க்கும் பழங்காலந்தொட்டு இருந்து வருவன அல்லவா? நான் முன் சொன்ன தவத்தை உடைமையால் இத்தகைய நன்மரணம் எனக்கு வந்தது. எல்லார்க்கும் சான்றாய் நிற்கும் பெரு வீரனான இராமன் என்னிடம் வந்து எனக்கு வீடுபேற்றைத் தந்தான்.

தெய்வீக நிலை நின்று, வாலி இராமன் தன்னை மறந்து நின்று அம்பு எய்து கொன்றதை வீடுபேறு தந்ததாக எல்லோருக்கும் கூறுகிறான். விலங்கு நிலையில் நின்ற வாலி அறங்களைப் பகுத்தறியும் மனித நிலைக்கு உயர்ந்து ஈற்றில் தெய்வீக நிலையான வீடுபேற்றை அடைகிறான்.

அடுத்து இராமன் பற்றிய காட்சியைக் கம்பனின் பாடல்களில் நோக்கும்போது புனைதிறன் சிறப்பைக் காணலாம். கம்பன் ஆக்கிய இராமாமயணத்தில் வாலிவதைப்படலமை இராமன் புகழ்பாடுவதாக அமைந்துள்ளதென்பர். வாலி இராமனை மனித நிலையிலே நன்கு கேள்விப்பட்டிருந்தான். சுக்கிரீவனோடு போர் செய்யப் போகும்போது தடுத்த தன் மனைவியோடு வாதாடும்போது இராமனின் மனித விழுமியங்களையெல்லாம் அவளுக்கு எடுத்துரைக்கின்றான். இராமனுடைய சிறந்த பண்புகளை அறியாத அவனை ஏசுகிறான்.

“உழைத்த வல் இருவினைக்கு ஊறு காண்கிலாது
அழைத்து அயாப் உலகினுக்கு அறத்தின் ஆறு எலாம்
இழைத்தவற்கு இயல்பு அல இயம்பி என் செய்தாய்
பிழைத்தனை பாவி உன் பெண்மையால் என்றான்.”

(வாலிவதை : 31)

பாவியே வருத்திய பெரிய இருவினைகளுக்கு அழிவு காணத்தக்க உபாயத்தைக் காண இயலாமல் நீயே வந்து அருள் செய்வாயாக என்று அழைத்து வருந்திய உலகத்திற்கு அறவழிகளையெல்லாம் தனது நடைமுறையில் செய்து காட்டிய இராமனுக்குப் பொருந்தாதவற்றைக் கூறி என்ன தவறு செய்துவிட்டாய் உன் பெண்மை இயல்புக்கு ஏற்ப இப்படித் தவறு செய்துவிட்டாயே.

இராமன் அறநெறி தவறாதவன் என்பதில் வாலிக்கு நிறைய நம்பிக்கை இருந்தது. நல்லவற்றையே செய்யும் அறநெறியாளனைப் பெண்ணாக இருந்தமையால் தாரை அறிந்திருக்கவில்லையென வாலி எண்ணுகிறான். ஆனால் தாரை இராமன் மனிதனாகச் சுக்கிரீவனுக்கு உதவ வந்திருப்பதை அறிந்தே கூறுகிறான். அதனால்தான் ‘இராமன்’ என்பவன் உன்னுடைய உயிரைப் போக்குவதற்கு வந்துள்ளான் என வாலியிடம் கூறினான். இராமனுடைய குணச் சிறப்பைத் தாரை நன்றாக

அறிந்திருக்கவில்லையென எண்ணி வாலி மீண்டும் விளக்குகிறான்.

“ஏற்றபேர் உலகு எலாம் எய்தி என்றவன்
மாற்றவன் ஏவ மற்று அவள் தன் மைந்தனுக்கு
ஆற்ற அரும் உவகையால் அளித்த ஐயனைப்
போற்றலை இன்னன புகறல் பாலையோ.”

(வாலிவதை : 33)

இராமன் தன் தந்தை ஏற்று ஆண்டுவந்த பெரிய உலகின் ஆட்சி உரிமை அனைத்தையும் தந்தையரிடமிருந்து பெற்றான். உரிமையாகப் பெற்ற ஆட்சியை பின் தன் மாற்றாந் தாயாகிய கைகேயி கட்டளையிடவும் அவளுடைய மகனுக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் அவ்வரசைக் கொடுத்தான். அத்தகைய சிறந்த மனிதனைப் பாராட்டாமல் நீ இவ்வாறு இழிந்த சொற்களைப் பேசலாமோ.

தனக்குரிய அரசு உரிமையை இராமன் கைகேயியின் மகனான பரதனுக்கு மனமுவந்து கொடுத்தது மிகச் சிறந்த மனிதனைப் பண்பு என வாலி கூறுகிறான். அத்தகைய உயர்ந்த பண்புநிலையைப் பாராட்டவேண்டும் என்பதும் கம்பனுடைய விருப்பம். எனவே வாலியின் வாய்மொழியாக அதை நிறைவேற்றுகிறான். உடன்பிறக்காத தன் உரிமையையே விட்டுக் கொடுத்த உயர்ந்த மனிதன் இராமன் என்பதை வாலி தாரைக்கு விளக்கிக் கூறுவதாக அமைந்த இப்பாடலை கம்பனின் நோக்கை நன்கு புலப்படுத்தி நிற்கிறது.

இதே வாலி போர்க்களத்திலே இராமனைச் சிந்திக்கின்றபோது வேறுபட்ட மனிதனாகக் காண்கிறான். தன்மீது மறைந்து நின்று அம்பு எய்த வீரமற்ற செயற்பாடுடையவனாக இராமன் இருப்பது வாலியைப் பெருஞ் சினத்திற்கு ஆளாக்குகிறது. இதுவரை வாலி நினைத்திருந்த உயர்ந்த மனிதன் இராமனைப் பற்றிப்

பலவாறு எடுத்துரைக்கின்றான். வாலியின் மனத்திலே இராமனுடைய இத்தகைய மாற்றத்திற்குரிய காரணங்களை எண்ணிப் பார்க்கிறான். இராமனின் உயர்ந்த மனிதப்பண்பு மாற்றமடைவதற்கு ஒரு காரணம் அவன் உள்ளத்தால் உணரப்பட்டது. அதனைக் கம்பன் வருமாறு காட்சிப்படுத்தியுள்ளான்.

“கோ இயல் தரும் உங்கள் குலத்து உதித்தோர்கட்கு எல்லாம்
 ஓவியத்து எழுத ஒண்ணா உருவத்தாய் உடைமை அன்றோ
 ஆவியைச் சனகன் பெற்ற அன்னத்தை அமிழ்தின் வந்த
 தேவியைப் பிரிந்த பின் திகைத்தனை போலும் செய்கை.”

(வாலிவதை : 86)

ஓவியத்தில் எழுத முடியாத உருவ அழகையுடையவனே! அரசு நீதியானது உங்கள் குலத்தில் தோன்றியவர்கட்கெல்லாம் உரிமையான தன்னோ. அவ்வாற்றிருக்க நின் உயிர் போன்றவனை சனகனின் மகளான அன்னம் போன்ற சீதையை அமுதம் போன்ற மனைவியைப் பிரிந்த பின்பு உன் செயற்பாடுகளிலே தடுமாற்றம் அடைந்துள்ளாய் போலும்.

இங்கு வாலி இராமனுடைய மனித நிலையான செயற்பாட்டு மாற்றத்திற்கும் மறைந்து நின்று கொல்லும் பண்பற்ற செயலுக்கும் மனைவியைப் பிரிந்தமையே காரணம் எனக் கருதுகிறான். மனைவியிருக் குமிடம் தெரியாமல் இராமன் மனம் குழம்பியிருக்கிறான். இராவணன் அவளைக் கொண்டு சென்றான் என்று மட்டுமே அறிந்திருக்கிறான். சுக்கிரீவன் சீதை செல்லும்போது கழற்றிக் கீழேபோட்ட அணிகலன்களையும் இராமனுக்குக் காட்டியதால் மேலும் துன்பமடைந்திருக்கிறான். இது மனித நிலையான இராமன் உணர்வாகும். அதனைக் கம்பர் வாலியின் கூற்றாக வெளிப்படுத்திக் காட்டுகிறார். சீதையின் அணிகலன்களைக் கண்ட இராமனின் துயரநிலை கலன்காண் படலத்தில் கம்பரால் காட்டப்பட்டுள்ளது.

“தெரிவுறு நோக்கினன் தெரிவை மெய்யணி
 எரி கனல் எய்திய மெழுகின் யாக்கைபோல்
 உருகினன் என்கிலம் உயிருக்கு ஊற்றமாய்ப்
 பருகினன் என்கிலம் பகர்வது என் கொல் யாம்.”

(கலன்காண் : 5)

சுக்கிரீவனால் கொணர்ந்து காட்டப்பட்ட சீதையின் அணிகலன்களை
 இராமன் நன்கு பார்த்தான். அவ்வாறு பார்த்தபோது எரியும் தீயில்
 சேர்ந்த மெழுகைப்போல உடல் உருகினான் என்று சொல்லவல்லேம்
 அல்லோம். அந்த அணிகலன்களாகிய அமிழ்த்ததைத் தன் உயிருக்கு
 வலிமையாகக் குடித்தான் என்று சொல்ல வல்லோல் அல்லோமன்.
 அப்போது இராமன் அடைந்த நிலையைப் பற்றிச் சொல்லக்கூடிய யாது
 இருருக்கின்றது.

ஒரு சாதாரண மனிதன் போல இராமன் நடந்துகொண்டான். இக்
 காட்சியை வாலி காணவில்லை. ஆனால் தன்மீது இராமன் அம்பு
 எய்தபோது ஏதோ பெரிய குழப்பத்திலிருப்பதை உயர்த்து அறிந்து
 கொண்டான்.

இராமன் இவ்வாறு சீதையின் பிரிவால் உணர்ச்சி
 வசப்படுவதை நட்புட் கோட்படலத்திலும் கம்பன் காட்டியுள்ளான்.
 சுக்கிரீவனை இராமன் நட்புக் கொண்டபோது வாலிக்கும்
 சுக்கிரீவனுக்குமிடையே ஏற்பட்ட பகைமை பற்றி அனுமன்
 இராமனுக்கு எடுத்துரைக்கின்றான். சுக்கிரீவனின் அருமை மனைவி
 உருமையையும் வாலி கவர்ந்து கொண்ட செய்தியையும் கூறுகிறான்.
 அதனைக் கேட்டவுடன் மனிதனான இராமனுக்கு வாலி மீது
 பெருஞ்சினம் உண்டாகிறது. தனது துன்பத்தைப் போலவே ஒரு
 துன்பத்தைச் சுக்கிரீவனும் அநுபவிக்கிறான் என மனித நிலையிலே
 எண்ணுகிறான். அதனால் வாலியைக் கொல்லத் தீர்மானிக்கிறான்.

“உலகம் எழினோடு எழும்வந்து அவன் உயிர்க்கு உதவி

விலகும் என்னினும் வில்லிடை வாளிழயின் வீட்டி
 தலைமையோடு நின்தாரமும் உனக்கு இன்று தருவென்
 புலமையோய் அவன் உறைவிடம் காட்டு என்று புகன்றான்."

(நட்புக்கோள் : 70)

பதினான்கு உலகங்களிலும் உள்ள எல்லா உயிர்களும் அந்த
 வாலியின் உயிரைக் காப்பதற்கு உதவியாய் வந்து தடுத்தாலும்
 நான் வில்லினின்றும் விடும் அம்பால் அவனை அழித்து
 அரசாட்சியுடனே நின் மனைவியையும் உனக்கு இப்போதே
 அளிப்பேன். அறிவுடையவனே அவன் இருக்குமிடத்தைக்
 காண்பிப்பாயாக.

இங்கு இராமனின் மனிதக்குணத்தை காணமுடிகின்றது. ஒருவனுடைய
 மனைவியை இன்னொருவன் கவர்ந்து சென்றான் என்பதைக்
 கேட்டவுடனேயே இராமன் தன்னைப் போலவே அவனும் தாரத்தைப்
 பறிகொடுத்துள்ளான். வேதனைப்படுகிறான். அவனுடைய
 வேதனையைப் போக்கவேண்டும். மாற்றான் தாரத்தைக்
 கவர்ந்தவனைத் தன் அம்பினாலே கொன்றொழிக்க வேண்டுமென
 எண்ணுகிறான். இராமனுடைய மனித மனத்திலே தனது
 மனைவியையும் கவர்ந்து சென்றவனை அம்பினால்
 வீழ்த்தவேண்டும் எண்ணம் மிக்கிருந்ததையும் இது காட்டுகிறது. வாலி
 இவ்வெண்ணத்தை அறிந்து கொண்டவனாக இராமனிடம் அதை
 நேரிற் கூறி எள்ளி நகையாடுவது இருவரது மனித நிலையான
 காட்சிப்படுத்தலாகக் கம்பனின் புனைதிறன் உத்தியாக உள்ளது.

இராமனின் தெய்வீக நிலையான காட்சிப்படுத்தலைச்
 செய்யும்போதும் கம்பன் வாலியையே பயன்படுத்தி உள்ளான்.
 இராமன் அம்புட்டுப் போர்க்களத்திலே கிடக்கும் வாலியின் முன்னே

இராமன் தோன்றும்போது இராமனின் தெய்வீகத் தோற்றமே வாலியின் கண்களில் தோன்றுகிறது. கம்பனும் அதனைக் 'கண்ணுற்றான் வாலி' என்று சிறப்பித்துக் கூறுகிறான். சாதாரண தோற்றமாக இராமனை வாலி காணவில்லை. நீல நிறமான மழைக்கால மேகம் ஒன்று தாமரைப்பூக்கள் போன்ற கண்களையும் சிவந்த வாயையும் ஏந்தி மண்ணிலே கையில் வில்லேந்தி வருவது போன்ற திருமாலின் தெய்வீகக் காட்சியாகக் காண்கிறான். இறக்கும்போது வாலி இராமனின் தெய்வீக நிலையை ஏனையோரும் காணும்படி செய்கிறான். தனது மகன் அங்கதனுக்கு அக்காட்சியைக் காட்டுகிறான்.

“பாலமை தவிர் நீ என் சொல் பற்றுதி ஆயின் தன்னின்
மேல் ஒரு பொருளும் இல்லா மெய்ப்பொருள் வில்லும்தாங்கி
கால்தரை தோயநின்று கட்டபுலக்குற்றது அம்மா
மால் தரும் பிறவி நோய்க்கு மருந்து என வணங்கு மைந்த.”

(வாலிவதை : 154)

மகனே மிக்க இளமையைக் கடந்த நிலையிலுள்ள நீ உன் தந்தையான என் சொல்லைக் கேட்பாயானால் தனக்கு மேலாக ஒரு பொருளும் இல்லாத தத்துவப் பொருளான இறைவனே தன் திருவடிகள் நிலத்தில் படும்படியாக மனித வடிவம் கொண்டும் ஒரு வில்லையும் கையில் ஏந்தி நம் கண்ணுக்குப் புலனானான். இதுபெரும் வியப்பே. இவன் மயக்கத்தைச் செய்யும் பிறப்புகளாகிய நோய்களைப் பற்றில்லாமல் ஒழிப்பதற்கு ஏற்ற மருந்தாவான் என நினைத்து வந்த இராமபிரானை வணங்குவாயாக.

தான் கண்ட தெய்வீகக் கோலத்தை வாலி இறக்கும் வரை நினைவில் கொண்டிருந்ததாகக் கம்பன் காட்டுகிறான். வாலியின் மனதில் இராமன் உடன்பிறப்புகளின் சண்டையிலே இடையே புகுந்து தன்னைக் கொல்வதற்குரிய காரணத்தை நன்கு விளக்கிக் கொண்டான். தன்னை மணிவாசகரைப் போல நாயாகக் கண்டு இராமனின் தெய்வ

தரிசனத்தை உள்வாங்கிக் கொண்டான். வாலி வதைப்படலத்தில் வாலி கூற்றாக வரும் நான்கு பாடங்களில் நாய் என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

'நாய் என நின்ற எம்பால் நவை அற உணரலாமே' (127)

'குரங்கு எனக்கருதி நாயேன் கூறிய மனத்துக் கொள்ளேல்' (128)

'நாய் அடியேன் ஆவிபோம் வேலைவாய் அறிவு தந்து அருளினாய்.'
(129)

'ஓவிய உருவ நாயேன் உனது ஒன்று பெறுவது உன்பால்.' (134)

கம்பனின் இக்காட்சிப்படுத்தல் மணிவாசகருடைய தெய்வீக அனுபவத்தை வாலியும் பெற்றான் என விளக்குவதாயுள்ளது. சிவனை வழிபட்ட வாலி மும்மூர்த்திகளுள் ஒருவனான திருமாலே மனித வடிவில் வந்திருப்பதையும் நன்கு உணர்ந்து கொண்டான் என்பதே கம்பருடைய விளக்கமாகும்.

3. சொல்லாட்சி

கம்பனுடைய பாடல்களில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும் சொல்லாட்சித் திறனும் அவனுடைய புனைத்திறனுக்கு ஒரு சான்றாக விளங்குகிறது. பாடல்களில் பொருளின் கூர்மை புலப்படுமாறு ஏற்ற சொற்கள் கையாளப்பட்டுள்ளன. வாலிவதைப்படலம் ஒரு வழக்காடு களமாக அமைக்கப்பட்டிருப்பதால் அவரவர் கருத்து நிலைகள் தெளிவாகப் புலப்பட ஏற்ற சொற்கள் பாடல்களிலே வந்துள்ளன. இங்கு 3 வகைப்பட்ட சொற்களை எடுத்து காட்டாகத் தரலாம்.

வகை ஒன்று

வகை இரண்டு

1. சொல்லுதல்

1. குன்று

2. கூறுதல்	2. பொருப்பு
3. இயம்புதல்	3. சாரல்
4. விளம்புதல்	4. வரை
5. பகர்தல்	5. கிரி
6. பேசுதல்	6. வெற்பு
7. மொழிதல்	7. ஓங்கல்
8. ஏசுதல்	8. முழை
9. செப்புதல்	9. விலங்கல்
10. பன்னுதல்	10. சையம்
11. கேட்டல்	11. மலை
12. உரைத்தல்	12. திடல்

வகை மூன்று

1. எவ்
2. அம்பு
3. கோல்
4. பகழி
5. கணை
6. சரம்
7. வாளி

இவற்றின் கூர்மையான பொருளைப் பாடலடிகள் தெளிவாக விளக்கிக் காட்டுகின்றன. வகை ஒன்றின் விளக்கம்.

1. சொல்லுதல் :

சொல்லுதல் என்பது கூறவந்த கருத்தின் பொருள் நன்கு விளங்குமாறு ஏற்ற சொற்களைப் பயன்படுத்தலாகும். சில எடுத்துக்காட்டு வருமாறு.

'துன்னினார்கள் செய்வது என்னை என்று

- நின்று சொல்லுவார்.' (9)
- 'துன்னிய அன்பினர் சொல்லினார் என்றான்.' (30)
- 'அன்று அவ்வாலி அனையன சொல்லினான்.' (99)
- 'சொற்ற சொல் துறைக்கு உற்றது சொல்லுவான்.' (114)
- 'செவியுறு கேள்விச் செல்லன் சென்னியின்
இறைஞ்சி சொன்னான்.' (126)
- 'வரம் தரும் வள்ளால் ஒன்று கேள் என மறித்தும்
சொல்வான்.' (128)
- 'என்றான் இளைய ஆய உறுதிகள் யாவும் சொல்லி.' (157)
- 'சொற்றேன் முந்தற அன்ன சொல் கேளாய்.' (173)

2. கூறுதல் :

கூறுதல் என்பது கருத்தின் பொருள் நன்கு விளக்குமாறு அதனைக் கூறுபடுத்திச் சொல்வதாகும்.

- 'மலைக்குல மயில் என மடந்தை கூறுவான்.' (23)
- 'நீ துயர் ஒழிக என நின்று கூறினான்.' (29)
- 'அத்தா இது கேள் என ஆரியன் கூறுவான்.' (43)
- 'குரங்கு எனக் கருதி நாயேன் கூறிய
மனத்துக் கொள்ளேல்.' (128)

3. இயம்புதல் :

இயம்புதல் என்பது பல்வேறு கருத்துக்களை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக விளக்கிக் கூறுவதாகும். அக்கருத்துக்களிடையே ஓர் ஒருமைப்பாடும் இருக்கும்.

'இழைத்தவற்கு இயல்பு அல இயம்பி என்செய்தாய்.' (31)

'எண்ணுற்றாய் என் செய்தாய் என்று
ஏசுவான் இயம்பலுற்றான்.' (83)

'எவ்வியது என்னை என்றான்
இலக்குவன் இயம்பலுற்றான்.' (124)

'என்று அவற்கு இயம்பி பின்னர் இருந்தனன்.' (138)

'பின்னவற்கு இயம்பி நின்ற பேர் எழிலாணை நோக்கி' (145)

4. விளம்புதல் :

கருத்தைப் பதிய வைப்பதற்காக மீட்டும் மீட்டும்
விளக்கமாகக் கூறுவதாகும். தமக்குள்ளே பேசுவதையும் குறிக்கும்.

'விரைக்குழல் பின் உரை விளம்ப அஞ்சினான்.' (36)

'வீரத்திறலோர் இவை இன்ன விளம்பும் வேலை.' (45)

'விழைத்திறம் தொழில் என விளம்புவான்.' (111)

5. பகர்தல் :

கருத்துக்களைப் பகுத்து விளக்கமாகக் கூறுவதாகும்.

'வள்ளற்கு இளையான் பகர்வான்' (41)

'ஊனமான உரை பவகர்ந்தீர்' (101)

6. பேசுதல்

பேசுதல் என்பது முரண்பட்ட கருத்துக்களைத் தெளிவாக
எடுத்துக் கூறுதலாம்.

'பித்தாய விலங்கின் ஒழுக்கினைப் பேசல் ஆமோ.' (43)

7. மொழிதல்:

மொழிதல் என்பது கருத்தை உறுதியாக முடிவு செய்து மிகத் தெளிவாகக் கூறுதலாகும்.

'முவரோடும் ஒப்பான் செயல்ஆம் என மொழியும்.' (71)

'முன்னே மொழிந்தாய் அன்றே இவன் குறை முடிப்பது ஐயா.' (135)

8. ஏகதல் :

சினத்தோடு கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறுவதாகும்.

'எண்ணுற்றாய் என் செய்தாய் என்று ஏகவான்.' (83)

9. செப்புதல் :

செப்புதல் என்பது கருத்தின் தீர்க்கமான முடிவை உறுதியாக எடுத்து உரைப்பதாகும்.

'தென்புலத்து உய்ப்பபன் என்று செப்பினன்.' (125)

'செய்தவர் பெறுவது ஐயா செப்பலாம் சீர்மைத்தாமோ.' (141)

10. பன்னுதல் :

பன்னுதல் என்பது உரத்த குரலில் கருத்துக்களைப் பிறரது செவியில் புகுமாறு எடுத்துக் கூறுவதாகும்.

'ஆயன பலவும் பன்னி அமுங்கினான்.' (153)

'ஓங்கிய குரலால் பன்னி இனையன உரைக்கலுற்றாள்.' (163)

'என்றாள் இன்ன பன்னி இன்னலோடு ஒன்றானாள்.' (177)

11. கேட்டல் :

கேட்டல் என்பது ஒருவர் கூறும் கருத்தைச் செவிமடுத்துக் கேட்பதாகும்.

'வேல் விழித்தாரை கேட்டாள் வந்து அவன் மேனி
வீழ்ந்தாள்.' (161)

12. உரைத்தல்

உரைத்தல் என்பது கூறும் கருத்தைக் கேட்பவர் மனதில் அழுத்தமாகப் பதியும் வண்ணம் எடுத்துக் கூறுதலாகும்.

'உரையாய் என்வயின் ஊனம் யாவதோ.' (168)

'பொய் உரையாத புண்ணிய.' (169)

வகை இரண்டின் விளக்கம்

1. குன்று :

இது சிறிய மலையைக் குறிப்பது. உடைக்கக் கூடியது. கண்களால் முழுமையாகப் பார்க்கக் கூடிய சுற்றளவு கொண்டது. ஏறிச் செல்லக் கூடியது.

'குன்றம் என்ற வாள் உயர்ந்த கோட்டின்.' (151)

குன்றினும் உயர்ந்த திண்தோள். (157)

குன்றின் ஆறு சென்ற வீரர். (9)

நெக்கன நெரிந்தன நின்ற குன்றமே. (17)

குன்றாடு வந்து உற்றனன். (38)

கார்க்குன்றம் அன்னான். (39)

- குன்றொடு குன்று ஒத்தனர். (46)
- குன்று உருவு அயிலும் நாம இந்திரன் வச்சிரப்படை (72)
- குன்றிலும் உயர்ந்த தோளாய். (138)
- பொன்குன்றம் அணைய தோளாய். (140)
- வில் தடக்கை வீரர் ஏகுகின்ற குன்றமே. (6)

2. பொருப்பு :

அரண்களையடைய மலைப்பகுதி. பொன்போன்ற நிறமுடையது.

- வாலி வாழ் பொருப்பிடம் துன்னினார்கள். (9)
- பொருப்பு இனம் வாங்கி சிரத்தின் மேல் எறிந்து
ஒறுக்குவர். (55)

3. சாரல் :

தாழ்வான சரிவுகளையுடைய மலை. வழிப்போக்கர்களால் பெரிதும் பயன்படுத்தப்படும் வழியாகும். நீர்வளமுடையது. தேன் இழுக்கு சாரல் வாரி செல்ல மீது செல்லும் நாள். (8)

4. வரை :

- தொடர் மலைகளைக் குறிப்பது. அடுத்தடுத்து வரை கோடு போல அமைந்திருப்பது. பக்கமலையெனவும் வழங்கப்படும். வரைத் தடந்தோளிணான். (14)
- அருகில் மால்வரை விழுந்தன. (15)
- மந்தர நெடுவரை மத்து (26)
- தகைமால்வரை சாலும் வாலி (38)
- பனிமால்வரை அன்ன பண்பார். (45)
- குலவரை நேமி (151)

வரைசேர் தோளிடை நாளும் வைகுவேன். (164)

வரை ஆர் தோள் பொடியாட வைகுவாய். (168)

5. கிரி :

கிரி என்பது வடசொல். கிட்கிந்த மலையைக் குறிப்பது.
உயரமான மலை எனப் பொருள் தருவது. வளமுடைய மலை.

அமுந்தியது அக்கிரி. (15)

மல்லல் கிரியின் தலைவந்தனன் வாலி (37)

புகழ் மேலைக் கிரி புக்க போதின் (179)

6. வெற்பு :

அகன்ற இடத்தைக் கொண்ட மலை. முகடுகளைக்
கொண்டது. எரிமலைகளை உடையது.

வீசின காற்றின் வேர் பறித்து வெற்பு இனம் (19)

வெற்பு அன்ன விலங்கு எழில் தோள. (44)

வெற்பும் எரிந்த திக்கின் நாகங்கள் நடுங்கின. (50)

நெடு வெற்பின் முகட்டினரோ. (51)

7. ஓங்கல் :

செங்குத்தான மலை. மிகவும் உயர்ந்த மலை.

ஓங்கல் உம்பர் எல்லைக்கு அப்பால் இவர்கின்ற. (37)

8. விலங்கல் :

கடத்தற்கு அரியமலை. பயணத்தை இடையில் தடுக்கும்
மலை.

விலங்கல் மேருவும் வேர் பறித்தாலென வீழ்ந்தான். (67)

நெடுவிலங்கல்கள் கடந்தது. (76)

9. சையம் :

உடைந்து விழக்கூடிய மலை. வடசொல்
சையம் வேரொடும் உரும் உறச் சாய்ந்தென. (68)

10. மலை :

பார்வைக்கு மலைப்பைத் தருவது. பார்வையால் அளவிட
முடியாதது.

மண்ணகத்தன் மலைகளும் (58)

உலைவுறும் மலையென உருளும். (70)

மார்பு எனும் மலை வழங்கு அருவி. (77)

பொன் மலைக்கு அவன் நண்ணலின் போகலை. (106)

மலைகொளும் அரவு (151)

மறைந்தான் மாலை அருக்கன். (180)

மருண்ட மாமலைத் தடங்கள். (5)

11. குவடு :

சும்பு போன்ற வடிவுடைய மலை.

குவிமலை குவட்டுக் கொத்த பொங்கு வெங்குருதி. (162)

12. திடல் :

மேடுகள் பொருந்திய மலைப்பிரதேசம்.

காவல் மேருத்திடல். (51)

13. நாகம் :

நீண்ட பாம்பு கிடப்பது போன்ற தோற்றமுடைய மலை.

நீடு நாக மூடு மேகம். (5)

14. சிகரம் :

உயர்ந்த முடிகளையுடைய மலை. வடசொல்.

சிந்தின மணிமுடிச் சிகரம் தீண்டவே. (18)

வகை மூன்றின் விளக்கம்.

1. எவ் :

எய்யப்படும் கருவி

எவ்விடத்துணிந்து அமைந்தது என் கருத்து என்றான். (10)

2. அம்பு :

குறித்த இடத்திற்கு நேராகச் சென்று தைப்பது.

அம்பு இடை தொடுக்குமோ அருளின் அழியான். (35)

அம்பு மருமத்து எய்தல் தருமமோ. (91)

3. கோல் :

நெடிய நேரான கருவி. அதற்கென ஒரு அளவுடையது.

வாலிமேல் கோல் ஒன்று வாங்கி... இராகவன் துரங்தான். (65)

4. பகழி :

உடலைப் பகுத்துச் செல்லும் ஆற்றல் உடையது. எளிதாக
உட்செல்லும்

களியினைக் கழியச் சேரும் ஊசியின் சென்றது.

வலிபடைத்தவன் உரத்தை அப்பகழி. (66)

அப்பழியைக் கண்டான். (73)

ஏவிய பகழி என்னும் கூற்றை ஏவல் என்றான். (134)

5. கணை :

கொடிய அம்பு. துளைத்துச் செல்லும் ஆற்றலுடையது.

உடலைக் கிழித்துச் செல்லும்.

நெகிழ்ந்திலன் கடுங்கணை கவர்தல். (68)

கடுங்கண் காலவாலி வெய்ய மார்பு அகத்துள் தங்காது. (160)

6. சரம் :

தொடர்ந்து செலுத்தப்படுவது.

இச்சரம் எய்தவன் ஆர்கொல் என்று அயிர்க்கும். (69)

சுற்றும் நோக்குறும் சுடுசரந்தன்னை. (70)

வில்லினால் தூரப்பது அரிது

இவ்வெஞ்சரம் எனவியக்கும். (73)

சரம் எனும்படி தெரிந்தது. (74)

மருவார் வெஞ்சரம் எனையும் வல்வுமால். (170)

7. வாளி : வாளால் அறுப்பது போல உடலை ஊடறுத்துச் செல்லக் கூடிய ஆற்றல் உள்ளது.

வாங்கினான் மற்று அவ் வாளியை ஆளிபோல் வாலி (75)

பறித்தா வாளியைப் பருவலித் தடக்கையால் பற்றி (78)

ஓயாவாளி ஒளித்து நின்று எய்வான். (172)

மாறு ஓர் வாளி உன் மார்பை சுர்பதோ. (174)

மேற்காட்டிய வகைப்பாடுகள் கம்பனின் இலக்கியப் புனைத்திறனில் சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்ட வாற்றை நன்கு விளக்குகின்றன. வடமொழிப் புலமையும் பண்டைத் தமிழிலக்கியப் பயிற்சியும் கம்பனிடம் மிக்கிருந்தமையால் இவ்வாறு நுட்பமான சொற்களைக் கொண்டு பாடல்களை இயற்ற முடிந்துள்ளது. கிட்கிந்தையிலே நடைபெறும் வாலிவதை, மலைப் பிரதேசத்திலே

நடைபெறுவதால் மலையின் பல்வேறுபட்ட அமைப்புகளையும்
 கம்பன் எடுத்துக் காட்டியுள்ளான். வாலியும் சுக்கிரீவனும் செய்த
 போரிலே மலைகள் போர்க்கருவிகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.
 குரக்கினத்தவருடைய போராகையால் வேறு போர்க்கருவிகள்
 பயன்படுத்துவதற்கில்லை. இந்த வித்தியாசமான போரைக் கம்பன்
 காட்சிப்படுத்திக் காட்டும்போது மிக நுட்பமான வேறுபாடுகளையும்
 தனது செய்யுட்களிலே சுட்டிக் காட்ட விரும்பியதால் சொல்
 தெரிவிலும் மிகுந்த கவனம் செலுத்தியுள்ளான். அது கம்பனுடைய
 இலக்கியப் புனைதிறனில் ஒரு தனித்துவமான சிறப்பைக்
 கொடுத்துள்ளது.

வரம் தரும் வள்ளல்

1. கம்பனும் வான்மீகியும் :

வடமொழியில் வான்மீகியால் எழுதப்பட்ட இராமாயணத்தைத் தழுவிக் கம்பனால் கம்பராமாயணம் எழுதப்பட்டது. வாலிவதை பற்றிய கருத்துநிலை வேறுபாடுகளை இதனால் எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இராமன் வாலியைக் கொன்றது சரியா பிழையா என்ற வாதங்களும் தோன்றியுள்ளன. இது பற்றி எஸ். இராமகிருஷ்ணன் பின்வரும் விளக்களை எழுப்பியுள்ளார்.

“வாலிவதை நிகழ்வது எவ்வாறு.” அதுவே இராமனது சீலத்திற்குச் சான்று என்ற வாதம் ஏற்கத் தக்கதா? அல்லது மனிதனாய்ப் பிறந்த எவனும் மறுவில்லாப் புனிதனாய் இருக்க இயலாது என்றபடி வாலிவதை இராமனது வாழ்வில் ஏற்பட்ட ஒரு களங்கம் என்ற கருத்துக் கொள்ளத்தக்கதா? அல்லது அண்ணன் தம்பி சண்டையில் தலையிட்டுத் தம்பியின் ஆதரவைப் பெறும் கபடநோக்குடன் இராமன் காரியம் செய்துவிட்டானென்று குற்றம் சாட்டுவது பொருந்தமா?

இக்கேள்விகளைப் பற்றிய விளக்கமாகவே இவருடைய ‘சிறியன சிந்தியாதான்’ என்னும் நூல் உருவாக்கம் பெற்றுள்ளது. மறைந்து நின்று அம்பெய்த இராமனுக்கும் வாலிக்குமிடையே நடந்த உரையாடல் வேறுபட்ட பண்புநிலையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. அதனை நோக்கும் போது இராமன் கதை கூறும் நிலையில் கம்பனும் வான்மீகியும் வேறுபட்டு நிற்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது. வான்மீகியின் வாசகத்தை எஸ். இராமகிருஷ்ணன் வருமாறு தொகுத்துத் தந்துள்ளார்.

"நான் என் பகைவனுடன் வெறிச் சமர் செய்த வேளையில்
 என்னை மறைந்து நின்று கொன்றுவிட்டீர். பாராமுகனாயிருந்து
 வீழ்த்திய இந்த வினையின் மூலம் நீர் என்ன புகழை அடைய
 முடியும்? உமது பெருமையை இசைக்காத நாளில்லை. நீர் அரச
 வம்சத்தில் உதித்தவர். மேன்மை மிகுந்த குலத்தில் தோன்றியவர்.
 வாய்மை தவறாதவர். காட்சிக்கு இனியவர். குணசீலர் பண்பாளர்.
 பிறர் துயரைக் கண்டு இளகும் இதயம் உடையவர். பிறர்
 இன்புறுவதைக் கண்டே இன்பமடையும் சால்புள்ளம் படைத்தவர்.
 பெரும் புகழை நாடி மனம் விம்மிய போதும் கடமை தவறாதவர்.
 முறை பிறழாதவர். உமது வீரம், பொறை, சத்தியம், உறுதி,
 தன்னடக்கம், அரசநீதி, அபராதம் செய்தவரைத் தண்டிக்கும் திறன்
 ஆகியவற்றை மக்கள் புகழ்ந்து கொண்டாடுகிறார்கள். அரசர்க்குத்
 தேவையான நற்குணங்கள் இவை. இவையனைத்தும் உம்மிடம்
 இருப்பதாகத்தான் நானும் எண்ணினேன். மேலும் உமது
 தொன்மையான குலத்தின் பெருமையையும் கருத்தில் கொண்டேன்.
 அதனால் தாரையின் கண்ணீரை ஒரு பொருட்டாக மதியாமல்
 உதாசீனம் செய்தேன். சுக்கிரீவனைச் சந்தித்து மல்லமர் நிகழ்ந்த
 வந்தேன். இராமா! நான் வேறு ஒருவருடன் போர் செய்யும்பொழுது
 இடையில் என்னைத் தாக்கும் ஈனச் செயலை நீர் வெறுப்பீர் என்று
 இன்று காலை மரணவாளி மார்பில் பாயும் வரை மயங்கி
 இருந்தேன். அன்னியன் அம்பை எதிர்பாராமல் அமர் செய்தேன்.
 ஆனால் இப்பொழுது உமது கொடுமனம் அம்பலமாகிவிட்டது. நீர்
 புற்களால் மூடப்பெற்ற பாழுங்கிணறு போன்றவர். அறக்குறி தாங்கி
 மறவினை புரிகிறீர். உமது உள்ளத்தில் கள்ளம் நிறைந்திருக்கிறது.
 இழிந்த தீவினையைப் புரிவதற்கும் நீர் சித்தமாயிருக்கிறீர். நீர்
 நீறுபூத்த நெருப்புப் போல முனிவர் வேடத்தில் திரியும் பாவிபாக
 இருப்பதை நான் உணரவில்லை. நீர் தருமத்தின் நடை உடை
 பாவனைகளை வீணுக்குத் தரித்து வெளிச்சம் போடுவீர் என்று நான்

கருதவில்லை. உமது நாட்டிலோ நகரிலோ நான் ஒரு தீங்கும் இழைத்திலேன். நான் மமதை கொண்டு உம்மை அவமதித்தேன் என்று நீர் குறை சொல்லமுடியாது. பின்னர் நீர் ஏன் குற்றமற்றவனான என்னை கொலை செய்தீர்? நான் காட்டில் உள்ள காய்கனிகளைப் புசித்துக்கொண்டு எவருக்கும் கெடுதி செய்யாத வாழ்வை நடத்தி வருகிறேன். என் பகைவனைக் களத்தில் கண்டு சமர் செய்தேன். இராமா! உம்மோடு ஒரு பொழுதும் போருக்கு வரவில்லை. அரசனே! உம்மை நான் தவக்கோலத்திலே காண்கிறேன். தொன்மையான பெருமைக்குரிய அரசர் குலத்தில் உதித்த உம்மைப்போன்ற ஒருவர் அழகான தரும வேடம் தாங்கி இழிவான செயல் புரியலாமா? குலத்துக்குப் பழி தேடலாமா? ரகு மன்னன் காலத்திலிருந்து வாழையடி வாழையாக நீண்டு நிலைபெற்ற உமது வம்சம் கடமைகளை நிறைவேற்றிப் புகழ் பெற்றது. அந்த வம்சத்தின் தோன்றலாகிய நீர் ஏன் தவசி ஆடை தரித்த பாவியாகக் காடுகளில் திரிந்து கொண்டிருக்கிறீர். சத்தியம், பராக்கிரமம், மாசு மறுவில்லாத நீதி, மனநிலைவுடனே வாரி வழங்கும் வள்ளன்மை, பாவியைப் பாரில் வீழ்த்தும் விறல் இவையே அரசனுக்குத் சிறப்பை அளிக்கின்றன. அரசனே! நாங்கள் காய்கனி கிழங்குகளைத் தின்று காட்டில் வாழ்கிறோம். எவருக்கும் தீமை செய்யாத எங்கள் இனத்திற்கு இயல்பாக அமைந்த ஏற்பாடு இது. நீரோ மேலான இடத்திற்கு உரிய மானுடர். பொன்னும் வெள்ளியும் பூமியும் நாடும் பேராசையுமே போருக்குத் தூண்டுகோல். கலகத்திற்குக் காரணம். கொள்ளைக்குத் தோற்றுவாய். இவற்றில் எதன்மீது ஆசைகொண்டு என்னை நலிந்தீர்? மனிதன் கைப்படாத இந்தக் காட்டின் மீது நாங்கள் புசிக்கும் காய்கனிகள் மீதும் ஆசைகொண்டு என்னைத் தாக்கினீரோ? வலுப்பெற்ற அரசர்கள் இன்பம் நாடி இஷ்டப்படி செயல்படமுடியாது. அவர்கள் பாவத்தை ஒடுக்கும் வன்மையும் அன்பால் ஆதரவைத் திரட்டும் மென்மையும் பெற்றிருக்க வேண்டும். அரசுக்கப்பலைச்

செலுத்திச் செல்லும் ஒரு நிலைப்பட்ட சித்தத்திற்கு உரியவராயிருக்க வேண்டும். எல்லோரையும் சான்றோரையும் துணைகொள்ளும் விவேகத்தைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். இந்தப் பண்புகளையெல்லாம் பிணக்கமில்லாமல் இணக்கமாக இசைத்துக் கடைப்பிடிக்கும் வேந்தரே அழியாப் புகழ் அடைவர். ஆனால் நீரோ திண்மையற்றவராகவும் முன்கோபியாகவும் ஊசலாடியாகவும் ஆசை அனைத்துக்கும் அடிமையாகவும் இருக்கிறீர். கடமையைத் திரணமாக மதித்து மிதித்துத் துவைக்கிறீர். வில்லொன்றே வலிமையுடைத்து என்று கருதி வாழ்கிறீர். நீர் மெய்ப்புகழைப் பாடவில்லை. நல்லொழுக்கத்தை இழிவாகக் கருதுகிறீர். ஐம்புலன்களின் சிறையாளாகிப் புதுப்புது இன்ப வேட்டைகளில் ஈடுபடுகிறீர். நான் சொல்லாலோ செயலாலோ உமக்குத் தீங்கு இழைக்கவில்லை. எனினும் உமது கொலை வாளியால் நான் இரத்த வெள்ளத்தில் கிடக்கிறேன். இதனால் உமக்கு நீங்காக் களங்கம் ஏற்பட்டுவிட்டது. இந்தத் தகாத காரியத்தை ஏன் செய்தீர் என்று சாதுக்கள் கேட்டால். என்ன சமாதானம் சொல்வீர்? அரசனே! அரசனைக் கொன்றவன் நாத்திகள், அந்தணனையோ ஆவினத்தையோ கொன்று அகமகிழ்ந்தவன். அண்ணன் திருமண முடிக்காதிருக்கும் பொழுதுதான் தருமவிரோதமாகத் திருமணம் செய்தவன். குருபத்தினியுடன் கூடத்துணிந்தவன். உலோபி, உளவாளி, நண்பனைக் கொன்றவன் ஆகிய இழிவுப் பிறவிகள் அனைவரும் பாவிடர்களின் நரகில் விழுவார்கள் என்பது திண்ணம். என் தோலைச் சாதுக்கள் உடுத்தமாட்டார்கள். எனது எலும்புகளும் உரோமங்களும் உமக்குப் பயன்தரா. உம்மைப் போன்ற தவசிகள் என் மாமிசத்தை உணவாகக் கொள்ள மாட்டார்கள். முள்ளம்பன்றி, பன்றி, உடும்பு, முயல், ஆமை ஆகிய நகங்களையுடைய பிராணிகளை ஒருவன் கொன்று புசிக்கலாம். ஆனால் நானோ ஐந்து விரல்களுள்ள குரங்கு. என் எலும்புகளையும் உரோமத்தையும் தோலையும் தொடுவது பாவம் என்று விவேகிகள் கருதுவர். அவர்கள் என்

மாமிசத்தைப் புசிக்கமாட்டார்கள். இராமா! நான் பயனில்லாத பலியாக மரிக்கிறேன். தாரை திறம்பட வாதித்தது எல்லாம் வீண்போயிற்று. அவளது புத்திமதிக்குச் செவிகொடுக்க மறுத்தேன். இனிய சொற்களைத்தான் அவள் பேசினாள். ஆனால் நான் அவற்றை வெறுத்தேன். இங்கு ஓடிவந்து காலன் வாய்ப்பட்டேன். நல்லொழுக்கச் சிறப்புக்குரிய பெண்ணுக்கு நாணம் அறியாத நலங்கெட்ட நாயகன் வாய்த்தாற்போல இந்தப் பூ மாத்ருவுக்கு நீர் நாயகனாக அமைந்தீர். நீர் அவளைப் பாதுகாக்கவில்லை. நீர் கோழை. உமது இதயம் இழிவு அடைந்திருக்கிறது. நீர் மோசக்காரன். துன்மார்க்கத்தில் திளைக்கும் தீயோன். உமது கொடுமனம் கபடத்தில் இன்பம் காண்கிறது. உம்மைப்போன்ற சிறுமைப் பிறவியை அற்பனை மகாத்மாவான தசரதன் எப்படிப் பெற்றான்? அந்தோ தருமம் என்னும் கயிற்றை அறுத்துக் கடமை என்னும் அங்குசத்துக்கு அடங்காது. மதம் கொண்டு அலையும் இராமன் என்ற வேழத்தால் எதிர்பாராமல் தாக்குண்டு கொல்லப்பட்டேன். அந்த மதயானையின் மிதியடியில் நான்கு விழுந்து கிடக்கிறேன். இந்தத் தகாத காரியத்தைச் செய்த நீர் பெரியோர் கூறும் பேரவையில் பேசுவதற்கு எப்படித் துணிவீர். இந்த மானங்கெட்ட செயலைக் கூரிய முறையில் கண்டித்து அவர்கள் அனைவரும் பேசும் பொழுது நீர் என்ன செய்வீர்? உமது வீரம், பலம், பராக்கிரமம் ஆகியவற்றை நிரபராதியிடம் தான் காட்டியிருக்கிறீர். உமது மனைவியைக் கவர்ந்து சென்றவனுடன் ஆண்மையோடு போராடி உமது பராக்கிரமத்தை நிரூபிக்கவில்லை. நீர் மறைந்து நிற்காமல் தைரியமாக என்னேர் எதிர்வந்து நின்று போர் செய்திருந்தால் இந்நேரம் என்னால் கொல்லப்பட்டு எமலோகம் சென்றிருப்பீர். என் முயற்சி வீணாயிற்று. கண்ணுக்குத் தெரியாத கரம் ஒன்றால் நான் கொல்லப்பட்டேன். இம் மாதிரித்தான் உறங்கிக் கொண்டிருப்பவனை பாம்பு கடித்துக் கொல்லுகிறது. மீளா உறக்கத்தில் ஆழ்த்துகிறது. நீர் சுக்கிரீவனது சத்துருவைக் கொண்டு அவனது

ஆவலை நிறைவேற்றிவிட்டீர். ஆனால் நீர் முதலில் என்னை நாடிவந்து உமது மனத்திலுள்ள எண்ணத்தை என்னிடம் சொல்லியிருந்தால் ஒரே பகலில் நான் மைதிலியை உம்மிடம் கொண்டு வந்து சேர்த்திருப்பேன். அத்துடன் இராவணனைக் கொல்லாமல் சங்கிலியால் கட்டிக்கொண்டு வந்து உமது காலடியில் கிடத்தியிருப்பேன். அம் அவன் அடி ஆழ நகரத்தில் மறைக்கப்பட்டிருப்பதாலும் அவள் இருக்குமிடம் தேடிச்சென்று வெள்ளைக் குதிரைவடிவில் இருந்த வேதங்களைத் திருமால் மீட்டுக் கொண்டு வந்ததுபோல மைதிலியை மீட்டுக்கொண்டு வந்திருப்பேன். என் ஆத்மா இந்தக் கூட்டை விட்டுப் பறந்த பின் சுக்கிரீவன் அரசுகட்டில் ஏறுவதுதான் நீதி முறைமை. ஆனால் அரசனே! நீர் என்னை வஞ்சகமாகக் கொன்றது மிகப் பெரிய அநீதியாகும். என் இதயமே அமைதி காண்பாயாக. இந்தப் பூமியில் விதி பேரரசு புரிகிறது. என்னைக்காவது ஒருநாள் இறக்க வேண்டியது தான். ஆனால் நீர் உம்மை குற்றம் சாட்டுவோருக்கு தக்க சமாதானம் சொல்ல வழி தேடும்.”

வாலிவதைப் படலத்தில் வான்மீகியின் இராமனை வாலி ஒரு சாதாரண மனிதனாகவே கருதுகிறான். தன் உயிரை இராமன் பறித்தது பிழையென வாதாடும்போது தான் ஒரு விலங்கு என்பதை மனதில் கொண்டு இராமனோடு பேசுகிறான். இராமனுடைய வன வாசத்திற்கான கோலத்தைப் பழிக்கின்றான். வனவாசம் செய்யவந்த இராமன் உணவிற்காக அம்பு செலுத்தி விலங்குகளின் உயிரைக் கவர்வது போலத் தன்னையும் மறைந்து நின்று அம்பெய்து கொன்றதை எள்ளி நகையாடுகிறான். இராமனைத் தீயோன் என்றும் ஐம்புல இன்பங்களுக்கு அடிமைப்பட்டவனென்றும் இகழ்கிறான். வஞ்சகமாகத் தன்னை இராமன் கொன்றதை அவனால் பொறுக்க முடியவில்லை. விலங்கு நிலைக்கு அப்பால் மனித நிலையில் நின்று வாலி உள்ளக் கொதிப்போடு பேசுகிறான். அவன் 'அறவழிப்பட்ட

சூரிய வார்த்தைகளைப் பேசியதாகவே வான்மீகியும் குறிப்பிடுகிறார்.

வான்மீகியின் வாலி தாரையின் சொற்களைக் கேளாத தன்னுடைய அறவீனத்தையும் இராமனுக்குக் கூறுகிறான். மனைவி தன்னைக் காப்பாற்ற முயன்றதை இராமன் உணரவேண்டும் என நினைக்கிறான்.

ஆனால் கம்பனது வாலி வேறுபட்ட கதை மாந்தனாக உள்ளான். தன்னைக் கொன்றது பிழை என்பதால் ஏன் கொன்றாய் எனக் கேட்பது பொதுவான உணர்வு நிலையே. ஆனால் இராமன் தனக்கு இழிவுதேடும் வகையில் ஏன் அவ்வாறு செய்தான் என்பதை அறியவே ஆவலாயுள்ளான். இராவணனை வதம் செய்யத் தன்னிடம் கேட்டிருந்தால் தான் அதை நிறைவேற்றியிருப்பேன் என அவன் சொல்லவில்லை. அவனது கேள்வி வேறுவிதமாக அமைந்துள்ளது.

“அரக்கர் ஓர் அழிவு செய்து கழிவரேல் அதற்கு வேறு ஓர் குரக்கு இனத்து அரசைக் கொல்ல மனுநெறி கூறிற்று உண்டோ இரக்கம் எங்கு உருத்தாய் என்பால் எப்பிழை கண்டாய் அப்பா பரக்கழி இது நீ பூண்டால் புகழையார் பரிக்கற் பாலார்.”

(வாலிவதை : 87)

ஐயா அரக்கர் நினக்கு ஒரு தீமையைச் செய்தால் அதற்காகக் குரங்குகளின் கூட்டத்துக்கு மன்னன் ஆன ஒருவனைக் கொல்லுமாறு மனுவினால் சொல்லப்பட்ட அறநூல் கூறியதுண்டோ? நினக்கே உரியதான அருளை எங்கு சிந்திவிட்டாய்! என்னிடத்திலே எந்தப் பிழையை நீ கண்டாய். பெரும் பழியை நீ ஏற்றக் கொண்டால் புகழை ஏற்கவல்லவர் வேறுயாவர் உள்ளார்?

வான்மீகியின் வாலியைப் போலக் கம்பனுடைய வாலி சினத்தோடு வசைபாடவில்லை. இராமன் மீது பெருமதிப்புக் கொண்டவனாகவே நின்று பேசுகிறான். இராமன் புகழுக்குக் களங்கம் ஏற்பட்டுவிட்டதே

என நினைந்து அனுதாபத்துடன் பேசுகிறான். மனுந்தியை உணர்ந்தவனாக உரையாடுகிறான். இராவணன் செய்த தவறுக்காகக் குரக்கு இனத்து அரசைக் கொல்ல மனுநெறி கூறியதோ எனக் கேட்கிறான். வான்மீகியின் வாலி இராமனிடம் தானே சீதையைத் தேடிக்கொணர்வது மட்டுமன்றி இராவணனையும் கட்டியிழுத்து வந்து காலடியிலே சேர்த்திருப்பேன் என்கிறான். கம்பனின் வாலி தாரை தடுத்தமை பற்றி இராமனோடு உரையாடவில்லை. இராமனை உயர்ந்த நிலையிலே தான் வைத்திருப்பதையே அழுத்திக் கூறுகிறான். வாலியின் பேச்சு குரக்கினத்தவனுடைய பேச்சாக அமையவில்லை. மனித நிலையிலே நன்மையையும் தீமையையும் பகுத்தறியக் கூடியவனாகவே வாலி இராமனுடன் உரையாடுகிறான். வான்மீகியின் வாலி பற்றி எஸ். இராமகிருஷ்ணன் வருமாறு கூறுகிறார்.

“வான்மீகத்தில் வாலி சராசரி மனிதனாக நடந்து கொள்கிறான். வஞ்சகமாகக் கொலையுண்ட நிலையில் அவனது ஆத்திரம் வசைகணைகளாகப் பாய்ந்து சீறுகிறது. வாழ்வை நேசிப்பது மனித இயல்பு. அக்கிரமமாகத்தன் உயிர் பறிக்கப்படுவதைக் கண்டு மனித உளங்கொதித்துப் பேசுவது இயல்பு. அந்தி இழைத்த கொலை காரணின் குணத்தையும் குற்றத்தையும் எடைபோட்டு உண்மையை உள்ளபடி உணர்ந்து பொது நெறி தவறாமல் அளந்து பேசுவது சாமான்ய மனிதனுக்குச் சாத்தியமான விஷயம் அல்ல. ஒருவன் எதிர்பாராத வகையில் காலபாசத்தால் கட்டுண்டால் அவன் தனக்கு நேர்ந்த கதியை எண்ணி மனம் வருந்துவதும் தன்னிரக்கம் கொண்டு புலம்புவதும் மனிதத் தன்மைக்கு அப்பாற்பட்ட செய்கையாகாது. எனவே வான்மீகியின் வாலியை நாம் புரிந்து கொள்ளமுடியும். எம்மில் பெரும்பாலோர் அவனைப் போலவே பேசுவோம் என்பதையும் எவரும் மறுக்க முடியாது.”

கம்பனுடைய வாலியைப் பற்றி வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“கம்பனது வாலி நாம் அனைவரும் முன் மாதிரியாகக் கொண்டு போற்றத்தக்க சான்றோனாக உருப்பெற்று விடுகிறான். தன்னைக் கரந்திருந்து கொன்ற இராமனிடம் எத்துணை அன்பு தம்பிக்காக அரசுச் செல்வத்தை ஈந்த இராமனது தியாகத்தில் எத்துணை ஈடுபாடு. சனகன் பெற்ற அன்னத்தை இழந்ததால் 'சிந்தை திகைத்தனையோ' என்று கேட்டு அவனது கொல்வினைக்கு அமைதி காணும் அருமுயற்சியில் தான் எத்துணைப் பரிவு. உலகினுக்கு அறத்தின் ஆறு எலாம் இழைத்தவர்க்கு இயல்பு அலாத காரியம் நிகழ்ந்து அவன் பழி சூடி விட்டானே என்பதில்தான் எவ்வளவு நாணம். தன்னைக் கொன்றான் என்ற ஓர் உண்மையை மட்டும் உரைக்கல்லாகக் கொண்டு இராமனை மதிப்பிடாமல் அவனை முழுமையாகப் புரிந்து குற்றத்தைக் கடுமையாகக் கண்டிக்கும் பொழுதே குணத்தைப் போற்றுவதில் எத்துணை அக்கறை. முனிவு இலாதாய் என்றும் தாய்மையும் அன்றித் தருமமும் நட்பும் தழுவி நின்றாய் என்றும் இராமனை விளிப்பதில் பொதிந்திருக்கும் பண்பாடு எத்தகையது. அறத்தின் நாயகனே அறவேலியை வீழ்த்தினால் தருமத்தின் கதி என்ன என்று மனம் மறுகும் மாண்பு எத்தகையது. இராமனை இகழ்ந்து பேசும் பொழுதும் அவனுக்கு ரோஷம் ஏற்பட வேண்டுமென்பதில் எவ்வளவு கரிசனம்.

கம்பனது கதாநாயகன் இராமனுக்கும் வான்மீகியின் கதாநாயகன் இராமனுக்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாடு வாலிவதைப் படலத்திலும் வெளிப்பட்டுள்ளது. வான்மீகியின் இராமன் வாலியைக் கொன்றதற்கான காரணங்களை வருமாறு கூறுகிறான்.

1. பாராளும் அரசனை பரதனின் பிரதிநிதி என்ற முறையில் குற்றவாளிகளைத் தண்டித்து குடி மக்களைப் பாதுகாக்கும் உரிமை எனக்கு உள்ளது.

2. தம்பி உயிருடன் இருக்கும்போது அவன் மனைவியைத் தனக்குரிய தாரமாகக் கொள்வது நீதியற்ற செயல் என்பதால் கொலைத் தண்டனை விதித்து நிறைவேற்றினேன்.
3. மறைந்திருந்து விலங்குகளைக் கொல்லும் உரிமை எனக்குண்டு. எனவே வாலியை வான்மீகி விலங்காகவே காட்டியுள்ளான் என்பதும் இராமனின் உரைகளைப் புரிந்துகொள்ளும் அறிவு அற்றவனெனக் கொண்டுள்ளான் என்பதும் தெளிவாகின்றது.

கம்பனுடைய இராமன் வாலி மீது வைத்த குற்றச்சாட்டு வருமாறு.

1. வலியிழந்தோடிய சக்கிரீவனைத் துரத்திக் கொல்ல முயன்றாய்.
2. சக்கிரீவன் மனைவியைத் தாரமாகக் கொண்டாய்.

இராமன், வான்மீகியால் அரசியல் நிர்வாகம் தொடர்பான செயற்பாட்டை மேற்கொண்டவனாகக் காட்டப்படுகிறான். அரசியல் அதிகாரத்துக்கு வாலி அடிபணிவதாகவே வான்மீகி வாலிவதையை முடிக்கிறான். ஆனால் கம்பனோ வாலியை சொற்றகையாகக் காட்டுகிறான். விவாதிக்கும் வல்லமை கொண்ட பகுத்தறிவு வாதியாகக் காட்டுகிறான். வாலியை வானர வடிவு கொண்ட வானவனாகக் காட்டுகிறான். இதனால் அவன் இராமனின் தெய்வீகநிலையை யுணர்ந்து அமைதி கொள்பவனாகக் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளான்.

இதனால்தான் இலக்குவன் கூறிய விடையால் கம்பனின் வாலி அமைதி அடைகிறான். இலக்குவனுடைய உரையைக் கட்டுரையாகக் கொள்கிறான். கம்பன் இம்மாற்றத்தை

‘கவிக்குலத்தரசு மன்னன்

கட்டுரை கருத்திற் கொண்டான்.’

எனக் குறிப்பிட்டுள்ளான். செவிச்செல்வம் பெற்ற வாலி இராமன்

கூறும் குற்றச்சாட்டுகளைப் பற்றி மேலும் வாதியாமல் மன அமைதியடைகிறான். தன்னைத் தாழ்த்தும் உயர் மனப்பக்குவம் பெற்றுச் சிறியன சிந்தியாதான் ஆகக் கம்பனால் மாற்றப்படுகிறான். அவனுடைய மனமாற்றத்தை எஸ். இராமகிருஷ்ணன் வருமாறு விளக்குகிறார்.

“நாளை இராம இராவணப் போர் நிகழும் பொழுது வாலி இராவணன் பக்கம் நின்று இராமனை எதிர்த்துப் போராடவேண்டும். அல்லது இராவணனைத் தோழனாக வரித்த பொழுது கொடுத்த வாக்குறுதியை மீறவேண்டும். இந்த உண்மைகளையெல்லாம் இப்பொழுது வாலி நினைவு கொள்கிறான். இவற்றையெல்லாம் கருத்தில்கொண்டு எண்ணித் துணிந்தே இராமன் தன்னை வதம் செய்ததாக அவன் எண்ணுகிறான். எனவே நெடிது நோக்கும் அவனது நோன்மையைப் போற்றுகிறான். இராவணனைத் துணைவனாகக் கொண்ட தன் குற்றத்தைப் பொறுத்தருளும்படி வேண்டுகிறான்.

இராமன் சீதையைத் தேடுவதற்கும் இராவண வதம் செய்வதற்கும் வாலி இராவணன் பக்கம் சேருவதைத் தடுக்க வேண்டும். வாலியை வதம் செய்வதற்கு இதுவே காரணம். சுக்கிரீவன் முடி சூடினால் எழுபது வெள்ளம் வானரப் படையும் இராமனுக்கு உதவியாகக் கிடைக்கும். எனவே இராமன் தன்னை மறைந்து நின்று கொன்றதை வாலி நியாயப்படுத்துவதாகக் கம்பன் காட்டுகிறான். இராமன் வாலியை மறைந்து நின்றதான் கொல்லமுடியும். ஏனெனில் வாலி எதிரில் நின்று போரிடுவோரின் பலத்தில் பாதியைப் பெறும் வரத்தைப் பெற்றிருந்தான். எனவே வாலியை இராமன் மறைந்து நின்று கொல்வதற்கு முடிவு செய்தான். சுக்கிரீவனிடம் இராமன் இதனை முதலிற் கூறியபோது இராமனின் முடிவை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொண்டதற்கும் இதுவே தகுந்த காரணமாகும். வாலியும் இராவணனை வதம் செய்வதற்கு வரபலம் பெற்ற தன்னைக் கொல்ல

வேண்டும் என்பதை அப்போது நன்கு உணர்ந்து கொண்டதாலேயே 'அண்ணலாகிய இராமன் அறத்திறனை அழியச் செய்யான்' என்று கம்பனின் வாலி கூறுகிறான். சிறுமையான சிந்தனைகளுக்கு இடம் கொடாமல் வாலி இருந்ததையே 'சிறியன சிந்தியாதான்' எனக் குறிப்பிட்டு வான்மீகியின் வாலியிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறான். தன் குற்றத்தையும் உணர்ந்துகொண்ட சான்றோனாக விளங்குகிறான். கம்பனின் வாலி இராமனைத் தெய்வமாகப் போற்றுகிறான். இராமனைப் பரம்பொருளாகவே காண்கிறான். இராமனைக் கண்ட போது கம்பன் 'கண்ணுற்றான் வாலி' எனக் குறிப்பிட்டான். கம்பனின் வாலி 'நாயகன்' என இராமனைத் துதித்து வீடுபேறு அடைகிறான். கம்பனின் வாலி இராமனிடம் தன் மனைவி தாரை தடுத்ததைப் பற்றி ஒன்றுமே குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் வான்மீகியின் வாலி தாரை தன்னைத் தடுத்ததைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறான். ஆனால் கம்பன் வாலி தாரையைப் போர்க்களத்திற்கும் தருவிக்கவில்லை. இதற்கு எஸ். இராமகிருஷ்ணன் வருமாறு விளக்குகிறார்.

"அங்கதனைத் தருவித்து அறிவுரை புகன்ற வாலி ஆவி பிரிவதற்கு முன்பு தன் தேவியை வரவழைக்கவில்லை. 'இராமன் என்பவன் உன்னுயிர் கோடலுக்கு உடன் வந்தான்' என்று அவள் எச்சரித்தாள். ஆனால் அவன் அதற்குச் செவி கொடுத்தானில்லை. 'இராமனுக்கு இயல்பு அல இயம்பி என் செய்தாய்' என்று அவளை வெகுண்டான். 'பெண்மையால் பிழைத்த பேதை' என்று ஆடவனுக்குரிய அகந்தையுடன் அவளை ஏசவும் அவன் கூசவில்லை. ஆனால் அவள் வாக்கு மெய்யாகிவிட்டது தானே செய்த பிழையால் உயிர் பிரிகிறான் வாலி. உற்ற கணவனுக்கு நேரவிருந்த ஆபத்தைத் தெரிந்திருந்தும் அவனைக் காப்பாற்ற முயன்றும் அது கைகூடாது போன கையறு நிலையில் கதறவிருக்கிறாள் தாரை. அதைக் கண்கொண்டு காண அந்த அருமைக் கணவனுக்கு முடியுமா?"

இராமன் முன்னிலையில் தாரை கதறி அழும் நிலையைக் காட்ட வாலி விரும்பவில்லை. இராம இராவணப் போரில் தாரைக்கு எதுவிதத் தொடர்பும் இல்லை. ஆனால் அங்கதனுக்குப் பங்குண்டு. மேலும் தாரை இனிமேல் கைம்மை நோன்பு இருந்து காலம் கடத்த வேண்டியவள். எனவே அழைப்பித்து இராமனுடைய மலர்ப்பாதங்களை வணங்கி வாழும்படி கூறுவது தேவையற்றது என்று எண்ணியே வாலி தாரையைப் போர்க்களத்திற்கு அழைப்பிக்கவில்லை. இராமனும் வாலியின் உயிர் பிரிந்தவுடனேயே போர்க்களத்தை விட்டுச் சென்றுவிடுகிறான்.

வாலிவதை இராமன் கதையில் ஒரு கிளைக்கதையாகும். அக்கதையில் வாலியே கதாநாயகன். துன்பியல் நாடகக் கலையில் வல்லவரான ஷேக்ஸ்பியருடன் ஒப்பிடத்தக்க வகையில் வாலிவதைக் கதையைக் கம்பன் நடத்திச் சென்றுள்ளான். வாலிவதை ஒரு சோக நாடகமாக அவலச் சுவை பொருந்தியதாக உள்ளது. இராவணன் வதை நடைபெறுவதற்கு முன்னோடியாக வாலிவதை நடை பெறுகிறது. இராமனின் பழியைத் துடைக்க வாலி தன் குற்றத்தை ஏற்கிறான். இராவண வதத்திற்காக வாலியைக் கம்பன் வான்மீகியை விட வேறுபட்ட நிலையில் காட்சிப்படுத்தியுள்ளான். வாலி கம்பனுடைய சிறந்த கதைமாந்தனாக பெருஞ்சிறப்புப் பெறுகிறான். சான்றாண்மைக்கு எடுத்துக்காட்டாக மாவீரனாக விளங்குகிறான். வாலிவதை இராமன் கதையில் சிக்கல் தீர்க்கும் முக்கிய இடமாக அமைந்துள்ளது.

2. கம்பனின் பக்திநிலையும் புலப்பாடும் :

கம்பன் எழுதிய கம்பராமாயணத்தில் இராமன் மீது அவன் கொண்டிருந்த பக்தி பெரிதும் பலநிலைகளில் புலப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. சிறப்பாக வாலிவதைப் படலத்தில் நன்கு புலப்படுகிறது.

கம்பன் வைணவ மதத்தவனாகையால் தன் பக்திநிலையைத் தான் இயற்றிய இலக்கியத்திலும் எடுத்து இயம்பியுள்ளான். வாலிவதைப் படலத்தில் கவிக் கூற்றாகவும் கதைமாந்தர் கூற்றுகளாகவும் பக்தி நிலை புலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. காத்தற் கடவுளாகிய திருமாலே விண்ணிலிருந்து மண்ணுக்கு மானிடமாக வந்ததை வாலிவதைப் படலத்தில் கம்பன் காட்சிப்படுத்தியுள்ளான். வாலி, இலக்குவன், தாரை போன்றோரின் கூற்றுகளைக் கம்பன் அமைத்திருக்கும் விதம் இதற்குச் சான்றாக உள்ளது. கவிக் கூற்றாகத் தன்னுடைய பக்திநிலையைத் தனியே புலப்படுத்தியுள்ளான்.

1. கவிக் கூற்று :

கதை நகர்வில் இராமனுடைய தோற்றத்தைப் பற்றிக் கூறும்போது சிறப்பான ஒரு தொடரைப் பயன்படுத்துகின்றான். இராமலக்குவர் வாலியின் இருப்பிடம் நோக்கிச் சுக்கிரீவனுடன் சென்று கொண்டிருக்கின்றனர். நறுமணம் வீசும் சேலைகளுடே செல்லுகின்றனர். அவ்வாறு செல்லும்போது அவர்கள் வனவாசத்திற்கான உடையையே அணிந்திருந்தனர். அவர்களோடு சுக்கிரீவனும் அனுமனும் சென்று கொண்டிருக்கின்றனர். முதலிலே அனுமப் படலத்தில் சுக்கிரீவன் இவர்களைக் கண்டபோது அனுமனிடம் இவர்களுடைய தோற்றம் பற்றிக் குறிப்பிடுவதைக் கம்பன் வருமாறு காட்சிப்படுத்திக் காட்டியுள்ளான்.

“காலின் மாமதலை இவர் காண்மினோ கறுவு உடைய
வாலி ஏவலின் வரவினார்கள் தாம் வரி சிலையர்
நீலமால் வரை அனையர் நீதியா நினைதி என
மூலம் ஓர் கிலர் மறுகி ஓடினார் முழை அதனின்.”

(அனும : 2)

சுக்கிரீவன் தன் பக்கத்தில் இருந்த அனுமனைப் பார்த்து

'வாயுவின் மகனே இங்கு வந்துள்ள இவர்களைக் காண்பாய். இவர்கள் வில்லையுடையவர்கள். நீலமலை போன்ற தோற்றத்தையுடையவர்கள். நம்முடன் பகை கொண்ட வாலியின் ஏவலால் நம்மை வருத்துவதற்கு வந்தவர்கள் ஆவார்கள். நியாயம் இன்னதென்று ஆராயும் இயல்பை உடையவனே! இதனை நன்கு ஆராய்வாயாக.' என்று சொல்லி அவர்கள் அங்கு வருவதற்குரிய காரணத்தை அறியாது கலங்கிக் குகையில் ஓடி ஒளிந்து கொண்டான். சுக்கிரீவன் கண்களில் இராமனின் தோற்றமே தெரிகிறது. நீலமலை போன்ற தோற்றமும் வரிந்து கட்டப்பட்ட வில் தாங்கிய கோலமும் இதுவரை அவன் காணாதவை. வாலி மூலம் அவர்கள் ஏவப்பட்டிருக்கலாம் என்று எண்ணிப் பயப்படுகிறான். ஆனால் கம்பன் அவனுக்கு இராமனின் நீல மேனி வண்ணமே தோன்றியதாகக் குறிப்பிடுவது தன்னுடைய பக்தியுணர்வு மேலீட்டால் சுக்கிரீவனையும் அவ்வாறு காணச் செய்வதற்காகவேயாகும்.

அனுமன் இராமலக்குவரைக் கண்டபோது தனக்கு ஏற்பட்ட அநுபவத்தைக் கூறும்போது கம்பனின் பக்திநிலை உள்ளின்று பேசுவதைக் காணலாம்.

“துன்பினைத் துடைத்து மாயத் தொல்வினை தன்னை நீக்கி
தென்புலத்து அன்றிமிளா நெறி உய்க்கும் தேவரோதாம்
என்பு எனக்கு உருகின்றது இவர்கின்றது அளவு இல் காதல்
அன்பினுக்கு அவதி இல்லை அடைவு என் கொல் அறிதல் தேற்றேன்.”

(அனும : 13)

“இவர்கள் துன்பங்களைபெல்லாம் நீக்கிப் பிணைக்கும் மாயை காரணமாக வருகின்ற வினைகளை எல்லாம் அழித்துப் போக்கித் தென்திக்கில் உள்ள இயம மோட்சம் என்னும் அழியாப் பதத்தில் சேர்க்கும் கடவுள்களோ! இவர்களைக் கண்ட எனக்கு எலும்புகளும்

கரைகின்றன. அளவில்லாத பக்தி இவர்கள் மீது உண்டாகின்றது. இவர்கள் மீது உண்டாகும் அன்புக்கு ஓர் எல்லை இல்லை.” இதனால் எனக்கு உண்டாகும் நன்மை யாதோ? யான் அறியேன்.

அனுமனுடைய உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றம் கம்பன் தன்னுடைய பக்தி நிலையைப் புலப்படுத்தப் பயன்படுத்திய உத்தியாகும். உள்ளம் உருக்கும் தோற்றம் மட்டுமல்லாமல் என்புகளையும் உருக்கும் தோற்றம் என அனுமன் நினைப்பது கம்பனின் பக்தி நிலைப் புலப்பாடே. குரக்கு இனத்தவனான அனுமன் மானுட வடிவத்தில் வந்த இராமனைத் தெய்வீக உணர்வுடன் பார்ப்பது கம்பனின் நோக்கமாகவுள்ளது. அனுமன் ஏற்கனவே சிவ வழிபாட்டில் ஓன்றியிருந்தவன். அதனால்தான் தொல்வினைகளை அறுத்து மோட்சத்தை அளிக்கவல்ல தேவரோ என எண்ணுகிறான். அனுமன் ஒரு சிறந்த இராமபக்தனாகப் பின்னர் இராமன் கதை முழுவதும் தொடர்புடையவனாக இருக்கிறான். எனவே கம்பன் அவனைத் தொடக்கத்திலேயே இராமன் மீது காதல் கொண்டவனாகக் காட்டி தனது பக்தி நிலையையும் பதிவு செய்து விடுகிறான்.

வாலியின் இருப்பிடம் நோக்கி, நட்புக்கொண்ட சக்கிரீவனுடைய அனுமனும் இணைந்து செல்லும்போது இராம இலக்குவரை வேறுபடுத்திக் காட்டவே ‘அறங்கள் நாறும் மேனியர்’ என்று சிறப்பாகக் கம்பன் குறிப்பிட்டுள்ளான். இராமனைத் திருமாலின் அவதாரமாகக் காட்டுவதற்கு மேனியிலே அறங்கள் நாறுகின்றன எனக் குறிப்பிடுகிறான். குரக்கினத்தோடு செல்வதால் விலங்குகளின் மேனி நாற்றத்திலிருந்து சிறப்புற வேறுபடுத்திக் கூறுகிறான். ஆண்டாள் திருமேனி நாற்றம் பற்றிய பாடல் கம்பன் புனைவில் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளது. அவள் கண்ணனின் மேனியில் ‘கர்ப்பூரம் நாறுமோ கமலப்பூ நாறுமோ’ எனக் கேட்கிறாள். அதன் மூலம் தன் பக்தி நிலையைப் புலப்படுத்தினாள். ஆனால் கம்பனோ

இன்னொரு படி மேலே போய் திருமாலாக வந்துள்ள இராமன் மேனியை 'அறங்கள் நாறு மேனி' எனக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் தனது பக்திநிலையை வெளிப்படுத்தியுள்ளான்.

இராம இலக்குவனுடைய வில்லேந்திய தோற்றத்தையும் கம்பன் வெறுமனே வீரத்தோற்றமாகக் கருதாமல் தெய்வீகத் தோற்றமாகவே காட்டியுள்ளான். 'வில்தடக்கைவீரர்' எனத் தன் கூற்றாக அதைக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளான். 'வில் தடக்கை வீரர் ஏசுகின்ற குன்றம்' என அவர்கள் நடந்து சென்ற குன்றத்தைச் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளான். மனிதர்களாக வனவாசம் செய்ய வந்தவர்கள் வில்லேந்தி வருகிறார்கள். இந்த வில் பாதுகாப்பான ஒரு போர்க்கருவி மட்டுமல்ல. தீமை செய்கின்றவர்களை அழிக்கும் அம்பைச் செலுத்துவதற்கு உதவுவது. ஏற்கனவே இராமனுடைய வில் தீமை செய்த தாடகையை வதம் செய்துள்ளது. இப்போது வாலியை வதம் செய்யப் போகிறது. பின்னர் தீமை செய்த இராவணனையும் அழிக்கக் காத்திருக்கிறது. மேலும் வாலி இராமனை முதலில் கண்ணாற் காணும்போது மண்ணுற்று வரிவில் ஏந்திழ்த் தெய்வமே வருவது போன்ற காட்சியைக் காண்பதாகக் கூறுவதன் மூலம் அந்த வில் தெய்வத்தின் திருக்கரங்களிலுள்ள சக்தி வாய்ந்த கருவியாகக் கம்பனால் விளக்கப்பட்டுள்ளது. இராமன் மீது கொண்ட அளவிறந்த பக்தியால் கம்பன் வாலியையும் அக்காட்சியைக் காணவைத்து இராமன் வில்லைப் பெருமைப்படுத்தியுள்ளான்.

இதேபோன்று இராமன் வாலி மீது அம்பை எய்தபோது கம்பன் திருமாலின் வேறொரு பெயரைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் தனது பக்தி நிலையைப் புலப்படுத்தியுள்ளான். 'இராகவன் துரந்தான்' என்று குறிப்பிடுகிறான். வாலிவதைப்படலத்தில் 'இராமன்' என்ற பெயரையே பயன்படுத்தும் கம்பன் வாலி மீது இராமன் அம்பெய்த

போது பெயரை மாற்றிவிடுகிறான். நீண்ட காலப்புகழ் பெற்ற இரகு வம்சத்தைச் சேர்ந்தவன் அம்பை எய்தான் என்று கூறுகிறான். தேவர் குலத்தைச் சேர்ந்தவன். சூரிய பரம்பரையைச் சேர்ந்தவன். மறைந்து நின்று அம்பு செலுத்தினான் என்று வேறுபடுத்திக் கூறுகிறான். கம்பனின் இராம பக்தியை இப்பெயர் மாற்றத்திலும் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. கம்பன் வாலிவதைப்படலத்தில் இரு இடங்களில் இராமனை 'ஐயன்' என்று குறிப்பிட்டு உள்ளான். ஒன்று தன் கூற்றாக அமைத்துள்ளான். வாலியும் சுக்கிரீவனும் போர் செய்கின்றபோது சுக்கிரீவனால் வாலியின் தாக்குதலுக்கு எதிர் நிற்க முடியவில்லை. அப்போது அவன் மிக்க வருத்தத்தோடு இராமனிடம் வருகிறான். அதனைக் கம்பன் 'இரவிசேய் ஐயன்மாடு அணுகி' என்று குறிப்பிடுகிறான். கதிரவன் மகனான சுக்கிரீவன் சூரியவம்சத் தலைவனான இராமனிடம் சென்றதாகக் கம்பன் குறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கது. எனவே தனது வம்சத்தவனாகச் சுக்கிரீவனை இராமன் கருதியே முன்னர் அடைக்கலம் கொடுத்ததாகக் கம்பன் விளக்க முற்படுகிறான். இன்னும் நட்புக்கோட் படலத்தில் இராமன் சுக்கிரீவனை 'ஐயன்' என அழைப்பதாகக் கம்பன் காட்சிப்படுத்துகிறான்.

“மையறு தவத்தின் வந்த சவரிஇம் மலையில் நீவந்து
 எய்தினை இருந்ததன்மை இயம்பினள் யாங்கள் உற்ற
 கை அறு துயரம் நின்னால் கடப்பது கருதி வந்தே ம்
 ஐயநின் தீரும் என்ன அரிக் குலத்து அரசன் சொல்வான்.”

(நட்புக்கோள் : 24)

அதைக்கேட்ட இராமன் சுக்கிரீவனை நோக்கி 'ஐயனே குற்றம் இல்லாத தவ நெறியில் நிலைத்து நின்ற 'சவரி' என்னும் மங்கை இந்த உருசிய முகமலையில் வந்து தங்கியிருந்த உன் நிலையைக் கூறினாள். நாங்கள் அடைந்துள்ள செயலற்று வருந்துவதற்குரிய துன்பம் உன்னால் போக்குவதற்கு நினைத்து உன்னாலேயே

தீர்வதாகும் என்று வந்துள்ளோம் என்று கூறினான். அதைச் செவியேற்ற சக்கிரீவன் சொல்லத் தொடங்கினான்.

இங்கு இராமன் சக்கிரீவனைத் தன்னுடைய வம்சத்தைச் சேர்ந்த சகோதரனாகக் கருதுகிறான். அவனுடைய துன்பம் தீர அவன் உதவுவான் என்று எண்ணுகிறான். அதனால் சக்கிரீவன் பகையான வாலியை அழித்து அவன் மனைவி தாரையையும் மீட்டுத் தருவதாகக் கூறுகிறான். இப்பாடலில் 'ஐய' என்ற சொல் சகோதரன் என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கம்பன் வாலி கூற்றாகவும் 'ஐயன்' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளான்.

'ஐயன் மரைப் மலர்ப் பாதம் நீங்கா வாழுதி' என வாலி தன் சகோதரன் சக்கிரீவனிடம் தலைவனான இராமனின் தாமரை போன்ற அடிகளை நீங்காமல் வாழ்வாயாக என்று அறிவுரை கூறுகிறான். வாலி இச் சொல்லைப் பயன்படுத்தும்போது மேலோட்டமாக இச் சொல் தலைவன் என்ற பொருளைத் தந்தாலும் உட்கிடையான பொருள் ஒன்றையும் கொண்டுள்ளது. இதுவரை சிவனையே வழிபட்டு வந்த சக்கிரீவன் இனிமேல் திருமாலையே வழிபட்டு வாழ வேண்டும் என்பதையே வாலி குறிப்பிட்டுக் கூறுகிறான். வாலியின் கூற்றாகக் கம்பன் இராமபக்தியை சக்கிரீவனிடம் அழுத்தியுள்ளான். கம்பனின் பக்தி நிலையில் இராமனை வழிபடுவதோடு இராம நாமத்தைச் சொல்வதும் வழிபாட்டுப் பயனைத் தருமென விளக்கப்பட்டுள்ளது. இராமன் வாலியின் மீது மறைந்து நின்று எய்த அம்பை வாலி கடினமான முயற்சியின் பின்தான் வெளியே இழுத்து அதன்மேல் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும் பெயரைக் காண்கிறான். இவ் விடத்தில் கவிக் கூறாக அமைந்த பாடல் கம்பனின் பக்தி நிலையை நன்கு புலப்படுத்துகின்றது.

“மும்மைசால் உலகுக்கு எல்லாம் மூலமந்திரத்தை முற்றும் தம்மையே தமர்க்கு நல்கும் தனிப்பெரும் பதத்தை தானே இம்மையே எழுமை நோய்க்கு மருந்தினை இராமன் என்னும் செம்மை சேர் நாமம் தன்னைக் கண்களில் தெரியக் கண்டான்.”

(வாலிவதை : 79)

மூன்று உலகங்களுக்கும் முக்கிய மந்திரமாக உள்ளதும் தன்னை வணங்கும் அடியார்களுக்குத் தம்மையே முழுவதும் கொடுக்கும் ஒப்பில்லாத சொல்லாக விளங்குவதும் இப்பிறவியிலேயே இனிவரும் ஏழுபிறவி என்னும் நோய் வராது தான் தனியே தடுக்கவல்ல உயர்ந்த மருந்து போன்றதுமான ‘இராம’ என்ற சிறப்புப் பொருந்திய பெயரைத் தன் கண்களால் அந்த அம்பிலே தெரிய வாலி கண்டான்.

இங்கு கம்பன் தன்னுடைய ஆழமான பக்தியையே புலப்படுத்தியுள்ளான். ‘இராம’ என்னும் நாமத்தையே மூன்று உலகங்களும் மூலமந்திரமாகக் கூறுவதாகச் சிறப்பித்துக் கூறுகிறான். இம்மை தொடக்கம் தொடர்ந்து வரும் ஏழு பிறவியென்னும் காலம்வரை இராமநாமம் பிறவியைத் தொடரவிடாது. பிறவிப் பிணியைத் தீர்க்கும் அரிய மருந்து போன்ற பெயரை வாலி தன்னுடைய கண்களால் தெளிவாகப் பார்க்கிறான். அவன் கண் முன்னே இராம நாமம் தெரிகிறது. நேருக்கு நேர் நின்று போர் செய்யாமல் மறைந்து நின்று அம்பைச் செலுத்திய வஞ்சகனை யாரென்று அறிந்த பின்பும் வாலியின் மனதில் ‘இராம’ என்ற பெயர், முன்னர் எத்துணை உயர்ந்த அன்பு நிலையில் இருந்ததென்பதைக் கவிக் கூற்றாகக் கூறும் கம்பன் அதனூடாகத் தன்னுடைய பக்தி நிலையையே வெளிப்படுத்தியுள்ளான்.

இதேபோன்று போர்க்களத்திலே வாலி முதன் முதல் இரானைக் காண்கின்ற காட்சியிலும் கம்பன் கவிக் கூற்றாகத் தன்

பக்திநிலையை வெளிப்படுத்தியுள்ளான். திருமாலின் அவதாரமாகவே வாலி இராமனைக் காண்பதாகக் குறிப்பிடுகிறான். தொண்டரடிப் பொடியாமுவார் தனது பக்திநிலையில் திருமாலின் தோற்றத்தைப் பச்சைமாமலை போல் மேனி பவளவாய் கமலச் செங்கண் என்று பாடியிருப்பது போலக் கம்பனும் நீலக் கார் முகில் கமலம் பூத்து வரிவில் ஏந்தி வருவதாக என்று காட்சிப்படுத்தியுள்ளான்.

2. வாலி கூற்று :

கம்பன் வாலி கூற்றாக இராம பக்தியை இரு நிலைகளிலே காட்சிப்படுத்திக் காட்டுகிறான். இராமனை நேரில் காணுவதற்கு முன்பு கேள்வியறிவினால் வாலி அவன்மீது உயர்ந்த மதிப்புக் கொண்டிருந்தான். அதனைக் கம்பன் பக்தி பூர்வமாகவே காட்டுகிறான். சுக்கிரீவனோடு போர் செய்யப் புறப்படும் வாலியை அவன் மனைவி தடுக்கிறான். வாலிக்கு இராமன் துணையாக வந்துள்ளான் எனக் கூறுகிறான். அப்போது தாரை 'இன் உயிர் நட்பாக இராமன்' சுக்கிரீவனோடு வந்துள்ள செய்தியைக் கூறுகிறான். இவ்விடத்தில் வாலி அவ்வாறு இராமன் வந்திருக்க மாட்டான் எனக் கூறி இராமனின் சிறப்பை அவளுக்கு விளக்கி உரைக்கின்றான். இவ்விடத்தில் கம்பனின் பக்திநிலை வாலி கூற்றின் உட்கிடையாக உள்ளது. உலகத்திலே துன்பப்படுகின்ற உயிர்களெல்லாம் இராமனை மனம் வருந்தி அழைக்கும் வேளையில் அறவழியால் அவற்றிற்கு உதவும் தெய்வமான இராமனை நீ தவறாக எண்ணுவது பிழை யென்று கூறுகிறான். இராமனை 'அறத்தின் ஆறு' என்று சிறப்பித்துள்ளான். இயற்கை நிலையிலே பூமியில் ஓடி வரும் ஆறு உயிரினங்களுக்கு உயிர்தருவது போல அருள் வழங்கும் ஆறாக இராமன் இருப்பதை விளக்குகிறான். உலகினுக்கு அறத்தின் ஆறு எனக் கம்பன் குறிப்பிடுவது உலகம் முழுமையும் இராமனருளால் வாழும் நிலையைக் காட்டி வைணவமதம் உலகெங்கும் பரவிச் சிறக்க வேண்டுமென்ற கம்பனுடைய விருப்பத்தையும் காட்டுகிறது.

மேலும் காத்தற் கடவுளான திருமாலின் அவதாரமே இராமன் என வாலி கூறுகிறான். எல்லா உயிர்களையும் காக்கின்ற குணஇயல்பையுடைய தருமத்தை இராமன் செய்வானே அன்றி அழிக்கின்ற ஒரு செயற்பாட்டைச் செய்யான் என வாலி கூற்றாகக் கம்பன் தனது உயர்ந்த பக்திநிலையைப் புலப்படுத்துகின்றான். இராமனுடைய தெய்வீகக் குணத்தை மேலும் விளக்க அவன் தனக்குரிய அரசாட்சியைப் பரதனுக்கு மிக்க உவகையோடு கொடுத்து நாடாளாமல் காடாளவந்ததைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறான். கைகேயி சூழ்வினைப்படலத்தில் இராமனின் செயற்பாட்டை விளக்கிய கம்பன் வாலிவதைப்படலத்திலும் மீண்டும் அதை எடுத்துக் காட்டுகிறான். இராமனின் அருட்கொடையுள்ளத்தைப் பற்றி வாலி நன்கறிந்துள்ளான் என்பதையும் கம்பன் இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறான். அதனை வாலி கூற்றாக மேலும் காட்சிப்படுத்தியுள்ளான்.

“தம்பியர் அல்லது தனக்கு வேறு உயிர்
 இம்பரின் இலது என எண்ணி ஏய்ந்தவன்
 எம்பியும் யானும் உற்று எதிர்ந்த போரினில்
 அம்பு இடை தொடுக்குமோ அருளின் அழியான.”

(வாலிவதை : 35)

தம்பியரே அல்லது தனக்கு வேறு உயிர் இல்லை என நினைத்து இவ்வுலகத்தில் அவர்களுடன் இணங்கி நடப்பவன் இராமன். அவன் கருணைக் கடல் போன்றவன். அத்தகையவன் யானும் என் தம்பியான சுக்கிரீவனும் எதிர்த்து நின்று செய்யும் போரில் இடையே என்மேல் அம்பு எய்வானோ?

கம்பன் இராமனைக் கருணைக் கடல் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது அவனுடைய பக்தி நிலையைப் புலப்படுத்துகின்றது. தன்னுடைய உடன்பிறப்புகளைத் தன் உயிராக மதித்து வாழும் இராமன்; வாலியும்

உடன் பிறப்பான சக்கிரீவனும் போர் செய்யும்போது ஒருவனுடைய பக்கம் சார்ந்து நின்று இடையில் அம்பைச் செலுத்தமாட்டான் என்ற நம்பிக்கையுடைய வாலி கூற்றாக அமைந்தது கம்பனின் பக்தி நிலைப் புலப்பாடாகும். 'அருளின் ஆழியான்' எனக் கம்பன் பயன்படுத்தியிருக்கும் சொற்றொடர் இதனை மேலும் நன்கு விளக்கி நிற்கிறது.

அடுத்துப் போர்க்களத்திலே விழுந்து கிடக்கும் வாலி இராமனை நேரில் கண்டபோது முதலில் இராமன் மேல் அடங்காத கோபம் கொண்டாலும் பின்னர் குணமாற்றம் பெறுவதாகக் கம்பன் காட்சிப்படுத்தியுள்ளான். இச்சந்தர்ப்பத்தைக் கம்பன் பயன்படுத்தி, தனது இராம பக்தியை வாலியின் உரை மூலம் வெளிப்படுத்தியுள்ளான். வாலி மீது இராமன் மறைந்து நின்று அம்பு செலுத்திய காரணத்தை இலக்குவன் கூறிய போது வாலி இராமனை 'அறன்திறன் அழியச் செய்யாத புவியுடை அண்ணலாகக் காண்கிறான். இராமனுடைய செயற்பாட்டைத் தெய்வீக நிலையில் காண்கிறான். முன்னர் இராமன் பரதனுக்கு நாட்டைக் கொடுத்து காடாள வந்ததை நினைக்கிறான். கேட்ட வரத்தைக் கொடுக்கத் தன்னையே துன்பவாழ்விற்குத் தயாராக்கிய இராமனின் அருட்குணத்தை நன்கு உணர்கிறான். அடைக்கலமாக வந்தவன் உயிரைக்காப்பாற்ற தன் மேலொரு பெரும் பழியைச் சூடும் இராமனின் அருள் உள்ளம் வாலியின் உள்ளத்தை உருகச் செய்கிறது. இதனால் செவியுறு கேள்விச் செல்வனாகி இராமனைத் தலையால் வணங்குகிறான். வாலியின் கோபம் அடங்கியது. இராமன் மேல் பக்தி பெருகிற்று. தெய்வமாகக் காட்சிதரும் இராமனை வரம் தரும் வள்ளல் தோற்றத்திலே காண்கிறான். இங்கு கம்பன் தனது உள்ளத்திலே நிறைந்து கிடந்த இராம பக்தியை வாலியின் கூற்றாகக் காட்சிப்படுத்திக் காட்டுகிறான்.

“இரந்தனன் பின்னும் எந்தை யாவதும் எண்ணல் தோற்றாக்
 குரங்கு எனக் கருதி நாயேன் கூறிய மனத்துக் கொள்ளேல்
 அரந்தை வெம் பிறவி நோய்க்கும் அருமருந்து அளைய ஐயா
 வரம் தரும் வள்ளால் ஒன்று கேள் என மறித்தும் சொல்வான்.”

(வாலிவதை : 128)

பின்னும் இராமனை வணங்கித் துதிப்பவனாய் எம் தலைவா! எதையும்
 ஆராய்ந்து அறியமாட்டாத குரங்கு என்று என்னை நினைத்து நாய்
 போன்று கடைப்பட்டவனாக எளியேன் உன்னைக் குறித்துச் சொன்ன
 சொற்களை மனத்தில் கொள்ள வேண்டா. வருத்தத்தைச் செய்யும் என்
 பிறவியாகிய கொடிய நோய்க்கு அரிய மருந்தான ஐயனே!
 வேண்டியவர்க்கு வேண்டிய வரங்களைத் தந்தருளும் வள்ளலே!
 நான் வேண்டிக் கொள்ளும் ஒன்றைக் கேட்பாயாக என்று திரும்பவும்
 சொல்லலானான்.

இராமனுடைய அம்பினால் இறக்கப் போகும் வாலி இராமனை பிறவி
 நோய்க்கு அருமருந்து என்று கூறுவதன் மூலம் தெய்வீகத்
 தன்மையைப் புலப்படுத்துகின்றான். தன்னைக் குரங்கு என
 நினைக்கவேண்டாம் என்று கூறுகிறான். நாய் போலக் கடைப்பட்டவன்
 எனக் கூறுகிறான். இங்கு மணிவாசகருடைய பக்திநிலையைக் கம்பன்
 ஒத்திருக்கின்றான். ‘நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்கு’ என
 மணிவாசகர் பாடியது போலவே ‘நாயேன் கூறிய’ எனக் கம்பன்
 பாடியுள்ளான். தன்னை இராமனுக்கு நன்றியுள்ளவானாக வாலி
 மாற்றிவிட்டான். இந்த மாற்றத்தினால் இராமனை ‘வரந்தரும்
 வள்ளலாகவே காண்கிறான். இராமன் கொடைமனம் தம்பிக்கு அரசுப்
 பொறுப்பைக் கொடுத்ததால் எல்லோருக்கும் தெரியவந்தது. எனவே
 வாலியும் தன் தம்பி சக்கிரீவன் விரும்பியபடி அரசேற்கட்டும் என
 நினைக்கிறான். அதனை இராமனிடம் வரமாகக் கேட்டு வாங்கி
 விடுகிறான்.

இந்த இராமனது வள்ளல் தன்மையை இலக்குவனும் நன்கு உணர்ந்திருப்பதையும் வாலிவதைப்படலத்தில் கம்பன் காட்சிப்படுத்தியுள்ளான். வாலி சுக்கிரீவனுடன் போர்க்களத்துக்கு வந்தபோது இராமன் அவனை முதன் முதலாகக் காண்கிறான். சுக்கிரீவனைக் கண்டதுபோல வாலியை நேரில் காணவில்லை. மறைந்து நின்றே பார்க்கிறான். அவ்வாறு பார்க்கும்போது வாலியின் ஆற்றல் மிகுந்த தோற்றத்தைக் கண்டு வியக்கிறான். தம்பியான இலக்குவனிடம் வாலி எந்த உலகத்தைச் சேர்ந்த ஆற்றலுள்ள இயற்கைச் சக்திகளுக்கு ஒப்பாவான் எனக் கேட்கிறான். அப்போது இலக்குவன் இராமனை 'வள்ளல்' எனக் குறிப்பிட்டதாகக் கம்பன் கூறுகிறான். தமையனுடைய வள்ளல் தன்மையை நன்கு உணர்ந்தவன் இலக்குவன். இராமனிடம் அடைக்கலமான சுக்கிரீவனைக் காப்பாற்றியருள் செய்ய வந்தவன் தன்னிடம் வாலியின் தோற்றம் பற்றிக் கேட்டது இலக்குவனுக்கு விளங்க வில்லை. எனினும் கொடிய யமனை சுக்கிரீவன் கொண்டு வந்துள்ளான். வந்திருக்கும் வாலியோ சாதாரண குரங்குப் போரைத் செய்யபவனாகத் தெரியவில்லை. அதனால் சிந்தை குழம்பியுள்ளேன் என்று கூறுகிறான். அவனுடைய உள்ளத்தில் வள்ளல் இராமன் இதனைத் தீர்த்து வைப்பான் என்ற எண்ணமே மேலோங்கி நின்றது. இராமன் சுக்கிரீவனுக்குக் கொடுத்த வாக்கையும் நிறைவேற்றுவான் என்ற நினைப்பும் இருந்தது.

வாலி மரணப்படுக்கையில் இராமனுடைய தெய்வதரிசனம் பெற்றதாகக் கம்பன் காட்டும் போது தன்னுடைய பக்திநிலையிலேயே நின்று காட்சிப்படுத்தியுள்ளான். வாலி வரம் கேட்கும்போது இராமனை மூவராக முதல்வனாக, பாவமாக, அறமாக, பகையாக, உறவாகக் காண்கிறான். இராமனின் செயற்பாடுகளில் இருந்து அவன்

பல்வேறு நிலைகளிலிருந்ததையும் நன்கு உணர்ந்து கொள்கிறான். இத்தகைய தெளிவான தெய்வ சிந்தனையை வாலி பெறுவதற்கு இராமனின் தெய்வ தரிசனமே காரணமாகும். நான்முகன், திருமால், உருத்திரன் என்னும் மூன்று தெய்வங்களையும் வாலி ஓர் உருவத்தில் காண்பது வாலியின் பக்திநிலையையும் புலப்படுத்துகிறது. சிவ பக்தனான வாலி சமயசமரச நிலையிருப்பதைக் கம்பன் காட்டுகிறான். இதன் மூலம் கம்பன் தனது வைணவ பக்தி ஒரு பக்கச் சார்பற்றது என்பதையும் தெளிவுபடுத்த முயன்றுள்ளமை நன்கு புலனாகின்றது.

வாலி இராமனைத் தருமத்தின் உருவமாகவே காண்கிறான். தன்னை மறைந்து நின்று கொன்றமைக்கு மனிதனாக இராமனோடு வழக்குரை செய்த வாலி பின்னர் இராமனைத் தருமத்தின் உருவமாகக் காண்பது என்ற மாற்றம் கம்பனால் செய்யப்பட்ட புனைதிறனாகும். இராமனுடைய அரசரிமை தொடர்பான நடவடிக்கைகளை வாலி மீண்டும் எண்ணிப் பார்க்கிறான். அயோத்தியிலே பரம்பரையாகச் சிறப்பாக இயங்கி வந்த வெற்றியான அரசு குலைந்துவிடக் கூடாதே என்பதற்காகப் பரதனிடம் ஆட்சியரிமையை மனமுவந்து கொடுத்து வனவாசம் பூண்டான். அதேபோலத் தானும் வீணான பகையை விட்டுச் சக்கிரீவனுக்கு அரசியல் உரிமையைக் கொடுப்பதே சிறந்ததெனக் கருதுகிறான். எனவே இராமனைக் 'கொற்றவ' எனச் சிறப்பாக அழைக்கிறான். கொற்றவனான இராமன் எனக்கு வீட்டரசு தந்தான். அதற்குச் சக்கிரீவன் உதவினான் என வாலி கூறுகிறான். இறக்கும்போது தன் தம்பியான சக்கிரீவனுக்கு வாலி அறிவுரை கூறும்போது கம்பன் தனது பக்திநிலையை உட்புகுத்திக் கூறியுள்ளான்.

**“மறைகளும் முனிவர் யாரும் மலர்மிசை அயனும் மற்றைத்
துறைகளின் முடிவும் சொல்லும் துணிபொருள் துணிவில் தூக்கி**

அறைகழல் இராமன் ஆகி அறநெறி நிறுத்த வந்தது

இறை ஒரு சங்கை இன்றி எண்ணுதி எண்ணம் மிக்கோய்.”

(வாலிவதை : 139)

எண்ணத்திலே மிக்கவனே வேதங்களும் பிறசாஸ்திரங்களின் முடிவும் எல்லா முனிவர்களும் தாமரை மலர் மீதிருந்த நான்முகனும் சொல்கின்ற பொருளாகிய பரம்பிரம்மமே அறவழியை இவ்வுலகத்திழல் நிலை நாட்டுதற் பொருட்டாக இராமனாகத் தோன்றிப் பகைவரின் உடலைத் துணிக்கும் வில்லை ஏந்திக் கொண்டு வந்தது. இதை ஐயம் சிறிதும் இன்றி உள்ளத்தில் நினைப்பாயாக.

இத்தகைய வாலியின் கூற்று மனிதவடிவில் நின்ற இராமனைச் சாதாரண மனிதனாக எண்ணிவிடாதே. வீடுபேற்றைத் தரவல்லவன் இந்த இராமன் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. எல்லா உயிர்களும் இராமனுடைய நாமத்தை நாளும் ஓதியே நன்மையடைகின்றன. இராமனது தன்னிகரில்லாத் தெய்வத்தன்மையைச் சக்கிரீவன் உணரவேண்டி அறிவுரை செய்கிறான். 'சங்கை இன்றி எண்ணுதி' என இராமன் பற்றிய எண்ணத்தையும் துலக்கி விடுகிறான். மறைந்து நின்று அம்பெய்து கொல்லும் மனிதனை எவ்வாறு மனம் நெகிழ்ந்து வணங்குவது என்ற எண்ணம் சக்கிரீவனுக்கு ஏற்படக் கூடாது என்பதில் வாலி வெகு கவனமாமக இருந்துள்ளான். வாலி இராமன் மீது முன்னரே பெருமதிப்புடையவனாய் இருந்தவன். நிலத்தில் இராமன் அம்பு துளைத்து விழுந்து கிடக்கும்போதும் அவன் மதிப்புக்குறையவில்லை. அதனால்தான் தசரதன் மைந்தனே என இராமனை அழைத்து 'மற்று இவன் சுற்றத்தோடும் உன் அடைக்கலம்' என்று எல்லோரையும் இராமனிடம் அடைக்கலமாகக் கொடுத்து கிட்கிந்தையில் எதுவித குழப்பமும் நேராமல் இருக்கவழி செய்கிறான். இப்போது வாலியின் கண்களில் இராமனது தெய்வீகத் தோற்றம் பேரெழிலாக

இருந்ததெனக் கம்பன் கூறுகிறான். தன்னைக் கொன்ற
கொடியவனாக இராமனை நினைக்காமல் அழகிய வரந்தரும்
வள்ளலாகவே இராமனைக் காண்கிறான் வாலி.

சக்கிரீவனுடைய வழிபாட்டு நெறியை மாற்றிவிட வாலி
எண்ணியதாகக் கம்பன் காட்சிப் படுத்தியிருப்பதும் கம்பனுடைய
இராம பக்திநிலையைப் பரப்பும் முயற்சியாக உள்ளது. அதற்குச்
சான்றாகப் பின்வரும் பாடலைக் காட்டலாம்.

“நிற்கின்ற செல்வம் வேண்டி நெறிநின்ற பொருள்கள் எல்லாம்
கற்கின்றது இவன் தன் நாமம் கருதுவது இவனைக் கண்டாய்
பொன்குன்றம் அனைய தோளினாய் பொதுநின்ற தலைமை நோக்கின்
ஏற் கொன்ற வலியே சாலும் இதற்கு ஒன்றும் ஏது வேண்டா.”

(வாலிவதை : 140)

பொன்மயமான மேருமலையைப் போன்ற தோள்களையுடையவனே
எக்காலத்துக்கும் அழியாமல் நிற்கும் முத்திச் செல்வத்தை விரும்பி
அதற்குரிய யோக மார்க்கம் முதலான வழிகளில் சென்ற உயிர்கள்
யாவும் இந்த இராமனின் பெயரையே உச்சரிக்கின்றன. இவனையே
நினைக்கின்றன. நீ இதை அறிவாயாக. பொதுவாக யாவருக்கும்
தெரியக் கூடிய நிலையில் வைத்துப் பார்த்தால் இந்த இராமன்
என்னைக் கொன்ற வலிமையுடையவையே அதற்குப் போதுமான
சான்றாகும். இதைக் காட்டிலும் வேறொரு காரணம் தேவையில்லை.

இராமனுடைய நாமத்தைக் கற்க வேண்டும் எனக் கம்பனே இப்பாடல்
மூலம் தன் கருத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளான். வைணவமதத்தின்
பரம்பல் இனிமேல் கிட்கிந்தையிலும் நடைபெறவேண்டும் என வாலி
நினைக்கிறான்.

இக்கருத்தை வாலி தன் மகன் அங்கதனிடமும்
தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறான். ஏனெனில் வாலியை இரத்தப்

படுக்கையில் கண்ட அங்கதன் அதிர்ச்சியடைகிறான். வரம்பிலா ஆற்றல் படைத்த வாலி வஞ்சனையாகக் கொல்லப்பட்டதை அறிந்து திடுக்குற்றான். ஆனால் அவன் போர்க்களத்திற்கு வந்தபோது தன்னுடைய தந்தையைக் கொன்ற இராமனை எதிரே காண்கிறான். அவன் இராமன் செயலை இழித்துப் பேசவே இல்லை. ஆனால் வாலி அதற்கு இடம் கொடுக்கவும் விரும்பவில்லை. இராமன் செய்த நற்செயலைப் பற்றியே மகனுக்கு நன்கு எடுத்துரைக்கின்றான். 'நாயகன் இராமன்' எனப் புகழ்ந்து பேசுகிறான். கால் தரையில் படும்படியாகப் பரம் பொருளே மானிட உருப்பெற்று வில்லேந்தி வந்திருப்பதாக விளக்கிக் கூறுகிறான். அங்கதன் புலம்பும்போது வாலியின் சிவவழிபாட்டைக் குறிப்பிட்டதை வாலி மறக்கவில்லை. எனவே மகனின் மனத்தைப் பக்குவப்படுத்திவிட விரும்புகிறான். இராமன் முன்னிலையில் தான் உணர்ந்த தெய்வதரிசனத்தை மகனும் உணரும்படி கூறுகிறான். என்னைக் கொன்றவன் என நீ இராமனை வெறுக்க முற்படாதே. உன்னுடைய உயிருக்கு உறுதியாக அவனை நினைவாயாக எனப் பணிக்கின்றான். தந்தை சொல் காக்க வனம் வந்த இராமனுக்கு இப்போது வாலி, அங்கதனின் அருமைத் தந்தையாகத் தோன்றுகிறான். எல்லா உலக மக்களையும் காக்கின்ற இராமனுடைய தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை இனி நீ வணங்கி வாழ்வாயாக என வாலி அங்கதனைத் தேற்றுகிறான். தந்தை தன்னைக் கொன்றவனையே வணங்கும் மனப்பக்குவம் பெற்றுப் பேசும்போது மைந்தன் தந்தையைக் கொன்றவனை வழிபட்டு இனி வாழவேண்டும் என்று பணிப்பது இராம பக்தியை முழுமனதோடு தன் இளைய தலைமுறை ஏற்க வேண்டும் என்ற கம்பனின் விருப்பையும் நிறைவேற்றுவதாக உள்ளது. அதுமட்டுமன்றி அங்கதனை இராமனிடம் அடைக்கலமாகக் கொடுக்கும் நிலையையும் கம்பன் காட்டுகிறான்.

“நெய் அடை நெடுவேல் தானை நீன்ற நிருதர் என்னும்
 தூய் அடை கனலி அன்ன தோளினன் தொழிலும் தூயன்
 பொய் அடை உள்ளத்தார்க்குப் புலப்படாப் புலவ மற்றுடன்
 கையடை ஆகம் என்று அவ் இராமற்குக் காட்டும் காவை.”

(வாலிவதை : 158)

பொய் பொருந்திய உள்ளத்தை உடையவர்களுக்கு அறியப்
 படாதவனே. இந்த என் மகன் நெய் பூசப்பெற்ற பெரிய வேலை ஏந்திய
 சேனைகளையுடைய கருநிற அரக்கர்களான பஞ்சின் மூட்டைக்குத்
 தீயைப்போன்ற தோள்களையுடையவன். குற்றம் இல்லாத
 செயல்களையுடையவன். இத்தகைய இவன் உனக்கு அடைக்கலாம்
 என்று மொழிந்து அந்த இராமனுக்குக் காட்டினாய்.

வாலி தன் சகோதரனான சுக்கிரீவனிடம் தன் மகனை
 அடைக்கலமாகக் கொடாமல் இராமனிடம் கொடுப்பது இராமன் மீது
 வாலி கொண்டிருந்த பக்தி நிலையை நன்கு புலப்படுத்துகின்றது.
 தனக்கு அடுத்த தலைமுறையினரும் இராமனை வழிபடுவோராக
 வளரவேண்டும் என வாலி விரும்புகிறான். இது கம்பனுடைய
 நோக்காகவும் அமைகிறது. வாலியின் சொற்படி அங்கதன் வந்து
 இராமனை வணங்கி நிற்கிறான். உடனே தாமரை மலர்போன்ற பெரிய
 அழகான கண்களையுடைய இராமனும் அங்கதனைத் தன்
 அடைக்கலமாக ஏற்றுக் கொண்டதற்கு அடையாளமாகத் தன்
 உடைவாளை எடுத்து ‘நீ இதை ஏற்றுக் கொள்வாயாக’ என்றான். அது
 கண்டு வாலியும் இறக்கிறான். வாலிவதைப்படலத்தின் நிறைவில்
 கம்பன் தன்பக்தி நிலைமையைப் பேச வாலியையே
 பயன்படுத்துகிறான்.

இராமன் வாலியை மறைந்து நின்று கொன்ற பழியை வாலி
 மூலமே கம்பன் பக்திநிலை கொண்டு நீக்கி விடுகின்றான். இராவண
 வதம் முடிந்து சீதையைச் சிறை மீட்டு இராமன் அயோத்தி சென்று
 முடி சூடியபோது வாலியின் மகன் அங்கதன், உடன்பிறப்பு சுக்கிரீவன்

எல்லோரும் அங்கு சென்றிருந்தனர். கிட்கிந்தை மீண்டும் பொலிவுள்ள அரசாக நிலைத்திருக்க வேண்டும் என்பதே வாலியின் இலக்கு. தொலைநோக்கிலே போர்க்களத்திலே இறக்கும் தறுவாயில் வாலி செயற்படுகிறான். கம்பனின் புனைதிறனுக்கு அவனுடைய பக்திநிலையும் ஓர் அடித்தளமாக இருந்துள்ளது. குரங்கான வாலியை வரம் பெற்ற ஆற்றல் வாய்ந்த மனித நிலைக்கு உயர்த்திப் பின்னர் தெய்வதரிசனம் காணும் பக்திநிலைக்குக் கொணர்ந்து முத்தி நிலையடையச் செய்யும் கம்பனின் புனைதிறந் வாலிவதைப்படலத்தில் தனித்துவமாக அமைந்துள்ளது என்பதில் ஐயமில்லை.

3. நாயகன் இராமன் :

கம்பராமாயணத்தின் கதாநாயகன் இராமன். கம்பன் புனைத்திறனில் மறுவற்ற கதாநாயகன். ஆனால் வாலியை மறைந்திருந்து கொன்றமையால் மறுப் பெற்றவனாகக் கருதப்படுகிறான். அந்த மறு வாலியால் களையப்படுகின்றது. மனித நிலையில் மறைந்து நின்று அம்பு எய்தமைக்கான காரணங்களை வாலியே விளக்கி விடுகின்றான். உலக நன்மைக்காய் பணி செய்பவர்கள் பல்வேறு துன்பங்களை அனுபவித்துப் பல தியாகங்களைச் செய்தே தமது குறிக்கோளை அடைகின்றார். இராவண வதம் செய்வதற்காக வாலியை வதம் செய்யும் இராமன் பழி ஏற்கிறான். ஆனால் வாலி அந்தப் பெரிய பழியை ஏற்ற இராமனைத் தனது கதாநாயகனாக்கிக் களங்கத்தைத் துடைத்தெறிந்து இராமனை உலகம் போற்றும் நாயகனாக்குகிறான்.

குரக்கின வாலி தன் குற்றத்தை உணர்ந்து மனிதனாகி மாறிநின்று இராமனைத் தெய்வத் திருநாயகனாக்குகிறான். அயோத்தி நகரில் சீதையுடன் சென்று இராமன் பட்டத்து

நாயகனாவதற்கு வாலி இராமன் அம்புக்குப் பலியாகிறான். உடன்பிறப்பான சுக்கிரீவனை இராமனுக்குத் தம்பியாக்கி உயர்ந்த உடன்பிறப்புக்களோடு சேர்த்து விடுகிறான். வாலிக்கும் இராமனுக்குமிடையே வழக்குரை நடந்தாலும் வாலி தன் குற்றத்தையும் இராமன் குற்றத்தையும் ஏற்று வழக்காடு களமாக மாறி இருந்த போர்க்களத்தை ஒரு புனித களமாக மாற்றிவிடுகின்றான். இராம பக்தி பெருக்கெடுத்துப் பாயும் உள்ளத்தோடு இராமனை வழிபடும் அடியவனாக அனைவராலும் உணரப்படுகிறான். சிறியன சிந்தியாதானாக இந்திரன் செம்மலாக செவியுறு கேள்விச் செல்வனாகக் கம்பனால் உயர்த்தப்பட்ட வாலி கிட்கிந்தா காண்டத்தில் ஒரு நாயகன் போல் விளங்குகிறான்.

வாலியைப் போலவே பலரை நாம் இனங்காணலாம். ஆனால் அவனைப் போன்ற மனப்பக்குவமுடையவராய் இருப்பவரைக் காண்பது கடினம். நாயகன் இராமனின் நாமம் பொறித்த வாளி வாலியின் உடலில் தான் தரித்து நின்றது. வாலி தன் வலிமையால் பகழியின் போக்கைத் தடுத்து நிறுத்தி எய்தவன் பெயரையும் அறிந்து கொண்டவன். ஆனால் அம்பு எய்த நாயகன் இராமன் வாலியின் எதிரே சென்றபோது வாலி திருமாலின் தெய்வதரிசனம் பெறுகிறான். கம்பனின் பக்திநிலை வாலியை வானர நிலையிலிருந்து உயர்ந்த இறையடியவனாக்குகிறது. வழிபாட்டு நிலையில் எல்லா முறைகளும் சமமே என்று உலகம் உணர்வதற்கும் ஒருவனே நாயகன் என உணர்த்துவதற்கும் ஒரு வழக்குரை களத்தை அமைத்துக் கம்பன் தெளிவு பெறச் செய்துள்ளான். கம்பனின் நாயகன் இராமன். அவனை நாயகனாக்கியவன் வாலி என்பதில் ஐயமில்லை. கம்பன் இராமன் கதையைப் பேரிலக்கியமாகப் பாடுவதற்கு ஒரு காரணம் இருந்தது. அவன் வாழ்ந்த காலத்தில் மக்களின் வாழ்வியல் சீர்குறைந்திருந்தது.

மனிதநேயம் விலகிநின்றது. மன்னராட்சி நடந்தாலும் மக்களிடையே ஒற்றுமை குன்றியிருந்தது. கம்பன் அச்சமுகத்தைச் செம்மை பெறச் செய்ய ஓர் இலக்கியம் செய்ய எண்ணினான். பல்லவர் காலத்துப் பக்தி நெறியால் செம்மைப்படுத்தப்பட்ட சமுகத்தை ஒரு மீள் பார்வைக்குட்படுத்தித் தனது காலத்துச் சமுகத்து மக்கள் மனித விழுமியங்களை அறிவதற்கு ஒரு பேரிலக்கியத்தை ஆக்கவே விரும்பினான். அவனுக்கு அந்த இலக்கியத்தை ஆக்குவதற்கு ஒரு கதை தேவைப்பட்டது. வடமொழியில் எழுதப்பட்டிருந்த வான்மீகி இராமாயணத்திலே பேசப்பட்ட இராமன் கதையைக் கம்பன் கையில் எடுத்துக்கொண்டான். மூலக் கதையை எடுத்தாலும் அதனை ஒரு மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியமாக அவன் ஆக்கவில்லை. தன்னுடைய வடமொழிப் புலமையையும் பயன்படுத்தி வான்மீகியின் இராமன் கதையை நன்கு உள்வாங்கிக் கொண்டான். தமிழ்ப்புலமை ஆற்றலால் விருத்தப் பாவில் தமிழ்மரபு நிலையில் ஒரு பேரிலக்கியத்தை ஆக்கினான்.

கம்பராமாயணத்தில் கதாநாயகனாகக் கொண்ட இராமனை கோசலை நாட்டின் தசரதச் சக்கரவர்த்தியின் மகனாகவே காட்டுகிறான். தமிழ்நாட்டின் கதாநாயகனாக்கிக் கதையை நடத்திச் செல்ல விரும்பவில்லை. அதேபோல இராமன் கதை வடநாட்டோடு தொடர்புபடுத்தப்பட்டுள்ளது. இராமன் எல்லோராலும் விரும்பப்படுகின்ற தலைவனாக இருக்கிறான். குடும்ப நிலையிலும் சமுக நிலையிலும் ஏனைய நாட்டு நிலைகளிலும் எல்லோரும் ஏற்கக்கூடிய தலைமைத்துவப் பண்புடையவனாகவே திகழ்கிறான். அயோத்தியில் அன்னையர் மூவரால் விரும்பி அன்பு பாராட்டப்பட்ட தலைமகன். தம்பியர் மூவருக்கு மூத்த சகோதரன். வில்வித்தை ஆற்றலில் ஆளுமை பெற்ற பெருந்தலைவன். சமுகத்திலும்

நாட்டிலும் தவறு செய்வோரைத் தண்டிக்கும் கோதண்டத்தைத் தாங்கியவன்.

இத்தகைய இராமனைக் கம்பன் தமிழ்மொழியிலே தமிழ் மரபுக்கேற்ப ஏகபத்தினி விரதனாக உயர்ந்ததொரு மனிதனாகக் காட்டியுள்ளான். இராமன் திருமாலின் அவதாரமாகவும் விளங்குகிறான். காத்தற் கடவுளாகிய திருமால் தீயவர்களை அழிக்கவும் நல்லவர்களைக் காக்கவும் வில்லறம் செய்பவனாக உள்ளான். சொல்லறம் போற்றும் தூயவனாகவும் விளங்குகிறான். வாலிவதையில் சொல்லறம் பேண வில்லறம் துறக்கும் தர்மசங்கடமான நிலைக்கு இராமன் ஆளாவதாகக் காட்டினாலும் தெய்வமாக வாலியால் போற்றப்படுகிறான்.

4. கம்பனின் சமூகநோக்கு

வாலிவதைப் படலத்தில் கம்பனுடைய சமூகநோக்கு தெளிவாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கம்பராமாயணத்தின் கதாநாயகன் இராமன்மனித சமூகப் பிரதிநிதியாக விளங்குகிறான். இலக்குவனும் மனிதனாக இராமனின் உடன்பிறப்பாக விளங்குகிறான். வாலியும் சுக்கிரீவனும் குரக்கினப் பிரதிநிதிகளாக உடன்பிறப்புகளாக உள்ளார்கள். அவர்கள் தந்தையர் குரக்கு இனத்தவர் அல்லர். தேவர்களாக அமைந்துள்ளனர். இராமன் தந்தை தசரதன் மூன்று மனைவியரைக் கொண்டிருப்பவன். ஆனால் அவனுடைய புதல்வர்கள் ஒரு மனைவியோடு வாழ்கிறார்கள். தந்தையின் வழிச் செல்லாமல் இராமன் ஏகபத்தினி விரதனாகச் சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளான். குறிப்பாகத் திருமணத்தன்று தன் மனைவி சீதைக்கு 'இந்தை இப்பிறவியில் இரண்டு மாதரை நான் என்றும் சிந்தையாலும் தொடேன்' என ஒரு செவ்வரத்தைக் கொடுத்திருப்பதாகக் கம்பன் படைத்துள்ளான்.

எனவே கம்பனுடைய நோக்கம் சமூக நிலையில் பலதார மணம் ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்பதே. வடநாட்டுப் பண்பாட்டில் இருந்த பலதார மணம் தென்னாட்டிலும் பரவக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டபோது கம்பனின் புலமையறிவு அதை நீக்கி முற்பட்டது. சமணக் காப்பியமான சீவக சிந்தாமணியில் கதாநாயகன் சீவகன் எட்டுப் பெண்களை மணந்ததாக கதை கூறப்பட்டுள்ளது. மக்கள் மத்தியிலே சீவகன் கதை பெரிதும் விரும்பிக் கற்கப்பட்டது. எனவே சமூக நிலையில் பலதார மணம் செய்யும் பண்பாடு ஏற்றுக் கொள்ளப் படக் கூடிய நிலை உருவாகிற்று. கம்பன் மனதில் இந் நிலையை மாற்றக் கூடிய மக்களை நெறிப்படுத்தக் கூடிய ஒரு பேரிலக்கியம் படைக்க எண்ணியே கம்பராமாயணத்தைப் பாடியுள்ளான். வாலி வதைப்படலத்தில் வாலியின் கதையை இராமன் கதையோடு தொடர்புபடுத்தித் தன் கருத்தைத் தெளிவாக விளக்கியுள்ளான்.

இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்து செல்வதும் வாலி சுக்கிரீவன் மனைவியைக் கவர்ந்து செல்வதும் கம்பனது பேரிலக்கியத்தில் கதையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட முக்கிய திருப்பங்களாகும். இரண்டு காண்டங்களின் சிறப்பான அமைப்புக்குக் காரணங்களாகும். பிறனுடைய மனைவியைக் கவர்வதும் பெண்டாள நினைப்பதும் மன்னிக்க முடியாத குற்றங்கள் என வாலிவதையின் வழக்காடு களத்திலே கம்பன் நன்கு உணர்த்தியுள்ளான். இக்குற்றம் எந்தச் சமூகத்தில் நடந்தாலும் அக்குற்றம் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்பதே கம்பர் சமூகத்திற்குச் சொல்ல வந்த முக்கிய செய்தியாகும்.

ஆனால் மனித சமூகத்திற்கு இச் செய்தியைக் கூறும்போது அதனுடைய விளைவையும் விளக்கிக் கூறவேண்டும். அதற்கு வாலி வதைப்படலம் இன்றியமையாத படலமாகக் கம்பராமாயணத்தில் சிறப்பாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது. மனிதனுக்குரிய நீதியை

விலங்குக்கும் ஏற்றதொரு நீதியாக வாலிவதை விளக்கி நிற்கிறது.

வாலி, சுக்கிரீவன் என்னும் ஒரு தாய் வயிற்றில் பிறந்த உடன்பிறப்புகள் ஒருவரையொருவர் அழிப்பதற்குச் சுக்கிரீவனுடைய மனைவியே காரணமாகிறாள். இராவணன் சிறையெடுத்த சீதையைத் தேடி மீட்பதற்கு ஒரு வழியாக வாலிவதை அமைகிறது, மனைவியைக் கவர்ந்து சென்ற இராவணனைக் கண்டுபிடித்து அவனைத் தண்டிக்கவேண்டும் என்பதே இராமனின் நோக்கமாகவுள்ளது, கம்பன் இராமனையே எல்லோருக்கும் தண்டனை வழங்கும் தலைவனாக உருவாக்கியுள்ளான். அதனால் வாலியின் குற்றத்திற்கும் இராமனே தண்டனை வழங்கவேண்டும் என்ற நிலை ஏற்படுகிறது. ஆனால் அத்தண்டனையை வழங்குவதில் இராமனுக்கு ஒரு தர்மசங்கடம் ஏற்படுகிறது. கம்பன் வாலிவதைப்படலத்தில் சொல்ல வந்த சமூகச் செய்தி இதுவாகும். நல்ல செயற்பாடுகளைச் செய்யும்போது நாம் பல தர்மசங்கடங்களை எதிர்கொள்ள நேரிடும். அதை வெல்வதற்குரிய மனப்பக்குவம் மனிதர்களுக்குத் தேவை. அதனையே வாலிவதைப்படலத்தில் இராமனின் செயற்பாடுகள் மூலமாகக் கம்பன் உணர்த்துகிறான்.

கம்பன் தன் இராமனை மனித சமூகப் பிரதிநிதியாகக் காட்டும்போது பொதுவான மனிதக் குணங்களையும் சிறப்பான மனித விழுமியத்தையும் இணைத்துள்ளமை அவனுடைய இலக்கியப் புலமையைத் தனித்துவமாகப் புலப்படுத்தி நிற்கிறது. சீதையைப் பிரிந்தபோது சாதாரண பொதுமகனாக நின்று புலம்புகிறான். கிட்கிந்தைக்கு இராமன் வந்தபோது முதலில் அனுமனையே சந்திக்கிறான். அனுமன் மூலமே வாலி சுக்கிரீவன் முரண்பாட்டை அறிந்து கொள்கிறான். இராமன் முதலில் சுக்கிரீவனைச் சந்தித்தபோது அவன் மனைவியை வாலி கவர்ந்துகொண்ட செய்தியை அறிகிறான். தன்னைப் போன்றதொரு துன்பத்தை அநுபவிக்கும் சுக்கிரீவனுக்கு உதவி செய்யவேண்டும் என

எண்ணுகிறான். வாலி பிறன் மனைவியைக் கவர்ந்த பெருங்குற்றம் செய்துள்ளான். அதனால் அவனைக் கொன்று சுக்கிரீவனைக் காப்பதாகக் கூறி இராமன் சுக்கிரீவனுக்கு அடைக்கலம் தருகிறான். இதற்கு மேலாக வாலியைக் கொன்றால் 70 வெள்ளம் வானரப் படையும் சுக்கிரீவன் பெறுவான். அப்படை கொண்டு சீதையை மீட்டு இராவணனையும் கொல்லலாம் என மனிதனான இராமன் நினைக்கிறான்.

பிறர் மனைவியைத் தனதாக்கிய வாலி சமூகக்குற்றம் புரிந்தவனாகிறான். 'வாலி ஒரு குரங்கு அல்ல. இந்திரன் மகனாக இருப்பதால் வாலி அறநெறியை அறிந்தவன் என்பது இராமனின் வாதம். உடன்பிறப்பு என்ற நிலையில் வாலியையும் சுக்கிரீவனையும் அழைத்துச் சமரசம் செய்ய முடியாது. வாலியின் குற்றம் கற்பநெறியின் பாற்பட்டது. உருமைக்கோர் களங்கத்தை ஏற்படுத்தியவன் வாலி. அவள் கற்பை மாசுபடுத்தியவன். அதனால் அவன் இராமனால் தண்டிக்கப்பட வேண்டியவன். இராமன் இராவணனைத் தன் அம்பினால் கொன்றபின் சீதையைத் தீயிலே குளிக்கும்படி கேட்டதற்கும் இதுவே காரணம். ஒருவனுக்கு ஒருத்தியாக இருந்த சீதையின் கற்பை உலகறிய வேண்டும். சமூகத்தில் பெண்கற்புடையவளாக இருக்க வேண்டும் என்பது ஒருவரையறையாகக் காலங்காலமாக நிலவி வந்தது. ஆண் பலரை அனுபவிக்கும் உரிமை வழங்கப்பட்டிருந்தது. எனவே வாலி சமூகத்தில் உருமை தூற்றப்படுவதற்குக் காரணமாக இருந்தமையால் அழிக்கப்பட வேண்டியவன் ஆனான்.

ஆனால் குரக்கின சமூகத்திற்கு இத்தகைய கற்பநெறி பொருந்தமோ என ஒரு கேள்வி எழுகிறது. வாலி நன்னெறிகளை அறிந்தவனாகையால் தீயவழியிலே செல்வது தகாது என்பதையும் நன்கு உணர்ந்திருக்க வேண்டும். சமூகத்திலே அறிவுள்ளவர்கள் தீமையான செயற்பாட்டில் ஈடுபடுவது தவிர்க்கப்பட வேண்டுமெனக் கம்பன் எண்ணினான். மனிதனான இராமனும் குரங்கினத்தைச் சேர்ந்த

வாலியும் மனிதநிலை நின்று வாலிவதைப் படலத்தில் வாதாடுகிறார்கள். அவரவர் சமூகப் பிரதிநிதிகளாக உரையாடுகின்றனர். கம்பன் இவ்விடத்தில் இருவரது உணர்வுகளையும் பாடல்களிலே தெளிவாகக் காட்டியுள்ளான். வாலி தன்னை ஏன் மறைந்து நின்று கொல்ல வேண்டும் என்று இராமனிடம் கேட்டபோது இராமன் அவனுக்கு விடை கூறவில்லை. இராமனின் உடன்பிறப்பான இலக்குவனே விடை கூறுகின்றான். இலக்குவன் கூறிய விடை வாலியைத் திருப்திப்படுத்துகிறது. மனித நிலையில் அறிவுபூர்வமாக வாலி அப்போது செயற்படுகிறான். தன் தவறு தனது சமூகத்திற்கு எவ்வித மாசையும் ஏற்படுத்தக் கூடாதென எண்ணுகிறான். இவ்விடத்தில் கம்பனின் சமூகநோக்குத் தெளிவாகப் புலப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. வான்மீகியின் வாலியை விடத் தன்னுடைய வாலியை உயர்ந்தவனாகக் காட்டுகிறான். இலக்குவன் தன் தமையன் தர்மசங்கடமான நிலையைத் தீர்த்தது போலத் தானும் இராமனுடைய சங்கடமான நிலையைத் தீர்க்க வாலி எண்ணுகிறான். இராமனை அறிவுள்ள மனிதநிலையில் நின்று நோக்குகிறான். தன் தம்பியான சுக்கிரீவனைக் காப்பாற்ற உருமையை மீள அவன் பெற்றுக்கொள்ள இராமன் மறைந்து நின்று அம்பெய்ய முடிவு செய்ததன் உண்மையைத் மிகத் தெளிவாக உணர்ந்து கொள்கிறான்.

மனித நிலையிலே இராமன் தன்னை மறைந்த நின்று அம்பு எய்து கொன்றதை ஏற்றுக்கொண்ட வாலி இராமனைத் தெய்வமாக எண்ணுகிறான். கம்பன் சமூகநோக்கு இவ்விடத்தில் மேலும் விரிவடைகிறது. வாலியின் உள்ளத்தில் சுக்கிரீவனைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏற்படுகிறது. கொலை செய் வித்தவனையே காப்பாற்ற நினைக்கும் வாலியூடாகத் தன்னுடைய சமூக நோக்கை வெளிப்படுத்துகிறான். வாலி இறந்தபின்னர் சுக்கிரீவன் வெற்றிக் களிப்பிலே இராமனுக்குச் செய்ய வேண்டிய உதவியை மறந்துவிடவும் கூடும். அந்த வேளையில் அவன்மீது கோபம் கொள்ள வேண்டாமாமென்று வாலி இராமனிடம் வரம் கேட்கிறான். தனக்குப்

பின்னே உள்ளவரை எண்ணிச் செயற்பட வேண்டியது அவசியம். கிட்கிந்தையில் மக்கள் என வாழும் குரங்கினத்தை வாலி நினைத்துச் செயற்படுகிறான். அறிவு நிலை நின்று சிந்திக்கும் ஆற்றலற்ற தன்னித்தவரை இராமன் வழிநடத்த வகை செய்கிறான்.

அரச நிலையிலும் மனித நிலையிலும் சமூக ஒருங்கிணைப்பு இருக்கவேண்டும் என்பதே கம்பனின் நோக்கமாகும். அயோத்தியில் ஏற்பட்ட அரச நிலையான குழப்பம் போலவே கிட்கிந்தையிலும் குழப்பம் ஏற்படுகிறது. மூத்தவன் இராமன் பட்டம் சூடி அரசுப் பொறுப்பு ஏற்கும் நிலையில் பரதன் நாடாள் வேண்டுமென்ற சூழல் உருவாகியது. கைகேயியின் விருப்பால் இராமன் காடு செல்கிறான். பரதன் இராமன் பாதுகையைச் சிம்மாசனத்தில் வைத்து நாட்டைப் பரிபாலிக்கிறான். கிட்கிந்தையிலும் மாயாவிடால் ஏற்பட்ட குழப்பம் வாலிக்கும் சக்கிரீவனுக்குமிடையே போர் தோன்றக் காரணமாயிற்று. வாலி இராமனால் வதம் செய்யப்படச் சிக்கல் தருகிறது. விலங்கு வாழ்வில்ஓர் ஒழுங்கு பேணப்பட வேண்டும். மனிதர்களால் அவை வழிநடத்தப்பட வேண்டும் என்றும் கம்பன் கருதுகிறான். குடும்ப நிலையான சிக்கலால் நாட்டின் நிர்வாக அமைப்பில் குழப்பம் ஏற்படக் கூடாது என்ற அயோத்தியின் நடைமுறையைக் கிட்கிந்தையிலும் கம்பன் இணைத்துள்ளான்.

மனித சமூகம் பகுத்தறிவுள்ள ஒரு அமைப்பாக விளங்க வேண்டும். கம்பனின் மானிடம் வென்றதம்மா என்ற கூற்றுக்கிணங்க வாலிவதைப் படலத்தில் வாலியின் மனிதப் பண்பே சமூகச்சிக்கலைத் தீர்த்து வைக்கின்றது. கம்பன் எழுதிய இராமன் கதையில் வாலி ஒருவனே சமூகத்திற்காகத் தன்னை அழித்துக் கொண்டவன். தன்னைக் கொன்றவனையும் வழிபடும் பெருங்குணம் படைத்தவனாவான்.

1699

Arasady Public Libra
Municipal Council
Batticaloa

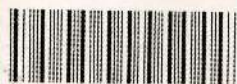
Class No:	
Acc No	1699

கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ், M.A., Ph.D.

இலங்கையில் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் பருத்தித்துறையில் 14.10.1943இல் பிறந்தவர். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நான்கு ஆண்டு பட்டப்படிப்பு முடித்து B.A. Second Class Honours பட்டம் பெற்றவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி வழிகாட்டலில் முதுதத்துவமாணிப் பட்டமும் (M.Phil.) பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி வழிகாட்டலில் முனைவர் (Ph.D.) பட்டமும் பெற்றவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் வரவு விரிவுரையாளராகவும், ஜப்பான் தோக்கியோவில் கச்சயின் பல்கலைக் கழகத்தில் ஜப்பானிய மொழியில் விரிவுரையாளராகவும் ஆய்வாளராகவும் 1983 தொடக்கம் 2003 வரை பணி புரிந்தவர். மும்பதுக்கு மேற்பட்ட நூல்கள், எழுபதுக்கு மேற்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகள் (தமிழ், ஆங்கிலம், ஜப்பானிய மொழிகளில் எழுதப்பட்டவை) வெளிவந்துள்ளன. மும்பத்தைந்துக்கு மேற்பட்ட உலக மாநாடுகளிலும் ஆய்வரங்குகளிலும் பங்குபற்றி ஆய்வுக்கட்டுரைகள் படித்துள்ளார். 2008இல் இவருக்கு வடக்கு மாகாண ஆளுநர் விருதும் நல்லூர் பிரதேச செயலகத்தின் 'கலைஞானச் சுடர்' விருதும் வழங்கப்பட்டன.

ISBN 978-955-9396-46-8

101002011

புபாலசிங்கம் பதிப்பகம்

விலை: RS. 300.00

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org